

Tirsdag den 10. september 2013 (D)

1

115. møde

Tirsdag den 10. september 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov og indkaldelse af stedfortrædere for medlem af Folketinget Julie Skovsby (S), medlem af Folketinget Eigil Andersen (SF) og medlem af Folketinget Sara Olsvig (IA).

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Godkendelse af stedfortræder som ordinært medlem af Folketinget for Gitte Lillelund Bech (V). Godkendelse af stedfortrædere som midlertidige medlemmer af Folketinget for Julie Skovsby (S), Eigil Andersen (SF) og Sara Olsvig (IA).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til finanslov for finansåret 2014.
Af finansministeren (Bjarne Corydon).
(Fremsættelse 27.08.2013).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

Fra medlem af Folketinget Sara Olsvig, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 15. september 2013 atter kan give møde i Tinget.

Johan Lund Olsens hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

[>Folketingets formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 9. august 2013 besluttet

at afskedige i nåde transportminister Henrik Dam Kristensen fra den ham hidtil betroede ministerstilling,

at afskedige i nåde minister for fødevarer, landbrug og fiskeri Mette Gjerskov fra den hende hidtil betroede ministerstilling,

at betegnelsen for Ministeriet for Børn og Undervisning ændres til Undervisningsministeriet,

at betegnelsen Social- og Integrationsministeriet ændres til Social-, Børne- og Integrationsministeriet,

at fritage erhvervs- og vækstminister Annette Lilja Vilhelmsen for denne stilling og udnævne hende til social-, børne- og integrationsminister,

at fritage social- og integrationsminister Karen Angelo Hækkerup for denne stilling og udnævne hende til minister for fødevarer, landbrug og fiskeri,

at fritage handels- og investeringsminister Pia Olsen Dyhr for denne stilling og udnævne hende til transportminister,

at bestemme

at ressortansvaret for sager vedrørende Eksport Kredit Fonden (EKF), jf. lov om Dansk Eksportkreditfond m.v., overføres fra Erhvervs- og Vækstministeriet til Udenrigsministeriet,

at fritage forsvarsminister Nick Hækkerup for denne stilling og udnævne ham til handels- og europaminister,

at bestemme

at de under handels- og investeringsministeren og europaministeren hørende områder samt sager vedrørende Eksport Kredit Fonden (EKF) henlægges til handels- og europaministeren,

at bestemme

at den departementale ekspedition af sager vedrørende disse retningsområder fortsat sker i Udenrigsministeriet under ledelse af handels- og europaministeren og på dennes ansvar,

at fritage europaminister Nicolai Halby Wammen for denne stilling og udnævne ham til forsvarsminister,

at udnævne medlem af Folketinget Henrik Martin Sass Larsen til erhvervs- og vækstminister,

at bestemme

at ressortansvaret for sager vedrørende socialøkonomiske virksomheder overføres fra Erhvervs- og Vækstministeriet til Social-, Børne- og Integrationsministeriet,

at bestemme,

at ressortansvaret for sager vedrørende dagtilbud og private pasningsordninger til børn indtil skolestart overføres fra Undervisningsministeriet til Social-, Børne- og Integrationsministeriet.

Jeg tillader mig at anmode formanden om at underrette Folketinget herom.

Sign. Helle Thorning-Schmidt
/Jens Teilberg Søndergaard«].

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov og indkaldelse af stedfortrædere for medlem af Folketinget Julie Skovsby (S), medlem af Folketinget Eigil Andersen (SF) og medlem af Folketinget Sara Olsvig (IA).

Kl. 10:00

Formanden :

Må jeg bede om lidt mere ro!

Julie Skovsby (S) har søgt om orlov fra i dag, den 10. september 2013, på grund af graviditet og fødsel, Eigil Andersen (SF) har søgt om orlov fra den 1. oktober 2013 på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, mens Sara Olsvig (IA) har søgt om orlov fra den 1. oktober 2013 på grund af deltagelse i møder i Grønlands Lands-ting.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse. Godkendelse af stedfortræder som ordinært medlem af Folketinget for Gitte Lillelund Bech (V). Godkendelse af stedfortrædere som midlertidige medlemmer af Folketinget for Julie Skovsby (S), Eigil Andersen (SF) og Sara Olsvig (IA).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden :

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Venstre i Københavns Omegns Storkreds, Jakob Engel-Schmidt, godkendes som ordinært medlem af Folketinget fra og med den 15. august 2013, hvor Gitte Lillelund Bech nedlagde sit mandat.

Jeg har endvidere modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Fyns Storkreds, Poul Andersen, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 10. september 2013 i anledning af Julie Skovsbys orlov.

Jeg har endelig modtaget indstilling om, at følgende godkendes som midlertidige medlemmer af Folketinget fra og med den 1. oktober 2013: 1. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i Østjyllands Storkreds, Thomas Meedom, i anledning af Eigil Andersens orlov, og 1. stedfortræder for Inuit Ataqatigiit, Johan Lund Olsen, i anledning af Sara Olsvigs orlov.

Er der nogen, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes.

Jeg slutter afstemningen ... Er der et teknisk problem? (*Frank Aaen* (EL): Ja, skidt, det går nok). (*Munterhed*). Der er i hvert fald stemmer nok.

Udvalgets indstilling er enstemmigt vedtaget med 114 stemmer.

Vi har noteret 114 stemmer, og hvis hr. Frank Aaen mangler, vil vi notere ham efterfølgende.

[For stemte 114 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og SP), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 231: Forslag til finanslov for finansåret 2014.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 27.08.2013).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Christensen som Venstres ordfører.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Det efterlader rum til fleksibilitet.

Vi forstår ikke alvoren. Sådan kunne man læse i Børsen i sidste uge, hvor en gruppe danske erhvervsledere i udlandet tog bladet fra munden i et forsøg på at råbe Danmark og de danske politikere op. Det gjorde de, fordi erhvervslederne er bekymrede. De er bekymrede over, hvad der sker med Danmark. For vi har verdens største offentlige sektor, verdens højeste skattetryk, og det seneste år er vi med stor hast rutsjet ned ad ranglisten, når det kommer til vores konkurrenceevne målt i forhold til resten af verden. For få år siden var vi nr. 3, i dag ligger vi på en 15. plads hos World Economic Forum. På bare 1 år er vi faldet tre pladser tilbage. Det er ildevarslende nyt. Derfor forstår jeg godt, at erhvervslederne forsøger at råbe regeringen op.

Det gør vi også i Venstre. Vi vil gerne have regeringen til at forstå, at flere skatter og afgifter er skadelige for Danmark, og at den model, efter hvilken regeringen bruger efteråret til at hæve skatter og afgifter og gøre verdens største offentlige sektor endnu større med Enhedslisten for så at lave reformer, der sænker skatter og afgifter, med Venstre, når det bliver forår, ja, at det er en model, der er dårlig for Danmark. Danmark har brug for at bevæge sig i én retning og ikke efter en kurs, som afgøres af årstiderne, der bestemmer, om man vil noget godt eller skidt for Danmark.

Vi har ikke brug for flere aftaler, der forringer mulighederne for jobskabelse i de danske virksomheder, eller som gør det mindre attraktivt at tage et arbejde. For det er jo bl.a., hvad aftalerne mellem regeringen og Enhedslisten har betydet: mere ferie til kontanthjælpsmodtagerne, en afskaffelse af kontanthjælpsloftet, som nu betyder, at hvis der skal være en økonomisk gevinst ved at tage et arbejde for et par, der er på kontanthjælp, skal den første af dem, der finder et job, tjene 30.000 kr. om måneden. 30.000 kr. om måneden, ellers kan det bedre betale sig at lade være med at tage et job.

Hvad er det for et signal at sende til befolkningen? Hvad er det for et signal at sende til de 14.000 danskere, der hver dag står op og går på arbejde, men som alligevel har mindre til rådighed, end de ville have på offentlig forsørgelse?

I Venstre ved vi godt, hvad vi vil. Vi vil det gode for Danmark og for danske arbejdspladser. Vi tør godt sige højt, at noget er vigtigere end noget andet. Regeringen vil gøre verdens største offentlige sektor endnu større. Det vil Venstre ikke. Vi vil i stedet investere i, at det bliver nemmere at drive virksomhed i Danmark. Naturligvis kan regeringen ansætte flere i den offentlige sektor, når den nu vil gøre verdens største offentlige sektor endnu større. Men i Venstre vil vi hellere investere pengene i en forbedret konkurrenceevne, så vi kan få skabt nye private arbejdspladser, for det er også forudsætningen for velfærd og velstand i fremtiden.

Lad mig minde om, hvorfor Venstre har det synspunkt. Det har vi bl.a., fordi det koster statskassen 300.000 kr. om året, hver gang en industriarbejder går fra fast arbejde over til ledighed på dagpenge. Derfor har Venstre truffet et valg. Venstre vil investere i rigtige private arbejdspladser, der er en gevinst for den enkelte dansker og for samfundet. Derfor rækker Venstre også hånden ud til regeringen. Vi opfordrer regeringen til at droppe dens sæsonbestemte politiske kompas og lave en finanslov med Venstre til gavn for Danmark, til gavn for danskerne og det danske arbejdsmarked.

Kl. 10:08

Regeringen har nu fire gange i træk nedjusteret forventningerne til dansk økonomi. Det startede med 1,7 pct. sidste år og faldt til 0,2 pct. i sidste måned. Danmark er så tæt på recession, som man kan komme, og dansk økonomi var da også i recession fra fjerde kvartal 2012 til og med første kvartal 2013. Dertil kan man så lægge en statsminister, der i august talte om ny optimisme i dansk økonomi. Det gjorde hun bestemt, samtidig med at DONG Energy, Vestas, FLSmidth og TDC bebudede store fyringsrunder. Senest måtte entreprenørselskabet E. Pihl & Søn dreje nøglen rundt, og slagterimedarbejderne hos Danish Crown har tilbudt at investere en pæn sjat af deres løn for at bevare deres arbejdspladser på slagteriet i Horsens.

Man kunne få den tanke, at statsministeren må have vendt det blinde øje til, da hun talte om stemningsskiftet i dansk økonomi. Men selvfølgelig har statsministeren ikke det. Statsministeren har valgt at fokusere på de tal, der passer ind i statsministerens egen dagsorden. Men de tal hjælper hverken slagterimedarbejderne i Horsens eller de mange, der skal fyres hos f.eks. DONG Energy, Vestas, E. Pihl & Søn eller FLSmidth.

Heldigvis er der dog begyndt at dukke små positive nyheder op. Boligmarkedet er ikke længere dybfrosset, dankortet får lidt flere ture, end det gjorde for 1 år siden, og danskernes syn på fremtiden er mere positivt, end det har været længe. Det er vi glade for i Venstre. Vi håber, at Danmark er ved at være fri af krisen.

Men det bekræfter kun, at finansloven skal laves med Venstre, ikke med Enhedslisten. Der er netop brug for en finanslov, der kan understøtte de små tegn, vi ser på, at der måske er bedre tider på vej. Derfor er det nu, vi skal række virksomhederne en hjælpende hånd. Det gør man ikke ved at hæve skatter og afgifter sammen med Enhedslisten. Det ved regeringen jo godt. Det gør man ved at sænke skatter og afgifter, og det ved regeringen jo også godt.

I foråret lavede vi sammen med regeringen en vækstafale. Det var en god aftale, et fint lille skridt i den rigtige retning, fordi den indeholder skatte- og afgiftslettelser til erhvervslivet. Dengang spurgte vi regeringen, om vi ikke kunne sætte gang i initiativerne med det samme. Svaret var: Nej, det er der ikke penge til. Derfor blev det aftalt, at dele af aftalen først skulle træde i kraft i 2015. Men nu er der penge. Det kan man læse sort på hvidt i regeringens finanslovsforslag. Helt præcis er der 1 mia. kr., som kan disponeres i forbindelse med forhandlingerne om finansloven. Så hvorfor ikke bruge denne finanslov til at fremrykke en del af vores aftale, så den kan komme danske virksomheder til gavn allerede fra nytår og altså ikke først i 2015? Vi opfordrer til at lave en aftale om at sænke en række skatter og afgifter til gavn for dansk erhvervsliv og dermed til gavn for danske arbejdspladser. Det er vel stadig regeringens holdning, at

jo før, jo bedre, eller hvad? Eller forholder det sig, som man kan læse i dagspressen, at den milliard, som regeringen har sat af til finanslovsforhandlingerne, skal bruges til at mildne Enhedslisten, så regeringen kan redde sig endnu 1 år på taburetterne? Man kan frygte det sidste. Desværre.

Men på mange måder sætter det en tyk streg under, hvor dansk politik befinder sig, nemlig ved en skillevej. Det er en skillevej, hvor regeringen vil gøre verdens største offentlige sektor endnu større, mens vi i Venstre vil investere i nye private arbejdspladser. Det er en skillevej, hvor regeringen ikke har indset, at flere skatter og afgifter er ensbetydende med, at endnu flere danske virksomheder må fyre folk, dreje nøglen om eller flytte arbejdspladser til udlandet. I Venstre vil vi sætte skatter og afgifter ned for at sikre og skabe nye arbejdspladser.

Erhvervslivet forsøger at råbe regeringen op. Det gør Venstre også. Det her handler om Danmarks fremtid, om den velstand og velfærd, som vi alle ønsker også skal være der om mange år. I Venstre har vi forstået alvoren. Derfor tilslutter vi os koret, der beder regeringen lægge drømmene på hylden og vågne op. Så jeg vil sige til den kære regering, at den skal slå øjnene op og kigge ud i verden. Der er brug for handling. Man kan passende begynde i dag ved at slå fast, at tiden er løbet fra fodslæbende og skadelige politiske aftaler med Enhedslisten. Gør man det, kan man regne med Venstre. Vi har ingen fine fornemmelser, for det har Danmark ikke råd til.

Kl. 10:13

Formanden :

Der er en lang række korte bemærkninger, og jeg skal minde om reglementet for det, nemlig at vi har indtil 45 minutter til hver ordfører, og at vi afvikler de korte bemærkninger med først 1 minut til spørgsmål og svar og derefter ½ minut til spørgsmål og svar.

Den første er hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:14

Benny Engelbrecht (S):

Tak for ordet, hr. formand. Jeg må sige, at det jo altid er rart at høre og ikke mindst at læse om det, når Venstre rent faktisk fremlægger en konkret politik. Det finanslovsforslag, som Venstre har fremlagt, kan vi i hvert fald se indeholder mange elementer, f.eks. et element om knallerter.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge, om Venstres nulvækst eller udgiftsstop – det er det samme – frem til 2020 vil betyde færre offentligt ansatte.

Kl. 10:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:14

Peter Christensen (V):

Når man taler om et udgiftsstop, så betyder det, at man løbende vil tilføre midler til den offentlige økonomi, nemlig de midler, der skal til for at betale de lønstigninger, der er i samfundet, og midler til at betale de stigninger, der er på varer. Så et udgiftsstop betyder faktisk ikke, at man fryser tingene fast, men betyder, at man kan have de samme mennesker ansat; at der er penge til det samme som året før. Et udgiftsstop betyder også – og det er, selv om der er et udgiftsstop i flere år – at vi stadig væk vil have verdens største offentlige sektor i Danmark, for der er ikke noget, der tyder på, at der er andre lande, der har lyst til at overhale os på den front.

Kl. 10:15

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

- Kl. 10:15
- Benny Engelbrecht (S):**
 Det var sådan set ikke teorien, jeg spurgte til. Det, jeg spurgte om, var: Vil Venstres finanslovsforslag konkret betyde, at der kommer flere eller færre offentligt ansatte? Og hvis der kommer færre offentligt ansatte, hvor mange færre bliver det så? Det er da ret nemt at svare på.
- Kl. 10:15
- Formanden :**
 Ordføreren.
- Kl. 10:15
- Peter Christensen (V):**
 Vi har ikke et maskineri, der sådan kan køre finanslovsforslaget igennem på beskæftigelsestallene, men vi har en politik, der gør, at der, hvor regeringen ønsker at lade verdens største offentlige sektor vokse, ønsker vi, at der bliver fundet penge til at lette byrderne og skabe arbejdspladser. Vi har fundet 5 mia. kr., og det er vel at mærke 5 mia. kr., hvor de nye initiativer, som regeringen lægger op til, også er finansierede, hvor der altså er plads til de ønsker, som regeringen har. Det er jo netop min argumentation for, at alt ligger lige for, at vi kan lave en finanslovsaftale med hinanden.
- Kl. 10:16
- Formanden :**
 Jeg tror, alle kunne høre, at der er et problem med mikrofonerne nede i salen. Det er vi ved at prøve at reparere på, men hvis vi skal fortsætte debatten nu, kræver det meget stort nærvær og stilhed i salen.
- Kl. 10:17
- Den næste korte bemærkning er fra hr. Steen Gade.
- Kl. 10:17
- Steen Gade (SF):**
 Tak. Jeg synes, at hr. Peter Christensen snakkede meget udenom, da han svarede spørgeren før. Altså, hvis vi nu tager de sidste 3 år, kan man jo sige, at vi sådan set har haft en nulvækst, ved at vi havde et minus i 2011 og der så har været et lille plus i 2012 og 2013. Men det har da ført til, at vi har 16.000 færre i den offentlige sektor.
- Så er det bare, jeg spørger hr. Peter Christensen og Venstre: Kan vi ikke få ærlig snak i den her debat? Kan vi ikke få en ærlig snak om, at det så fører til færre offentligt ansatte i den offentlige sektor?
- Kl. 10:17
- Formanden :**
 Ordføreren.
- Kl. 10:17
- Peter Christensen (V):**
 Det er i hvert fald i sandhed en stor dag, måske ovenikøbet en historisk dag, for vi hører her SF sige, at de 2 år, de indtil nu har siddet med ansvaret, har betydet 16.000 færre offentligt ansatte. Og der tror jeg ikke at man skal have nogen langtidshukommelse for at huske, at det da vist ikke var det, der var SF's ønske før valget.
- Men på spørgsmålet om, om det, at man lader være med at lade verdens største offentlige sektor vokse yderligere, er lig med, at den offentlige sektor bliver mindre, er mit svar: Nej, det gør den ikke. Det er jo sådan, og der bliver matematik sådan set meget klar, at hvis man vælger at sige, at man hellere vil bruge flere penge på varer, ja, så er der jo færre penge til lønninger – det er logisk matematik – men det er sådan set en beslutning, der må træffes på de forskellige niveauer i det offentlige, der er: kommunerne, regionerne og herinde. Men det at have et udgiftsstop betyder, at der er råd til at have de samme mennesker ansat og købe de samme varer som året før.
- Kl. 10:18
- Formanden :**
 Hr. Steen Gade.
- Kl. 10:18
- Steen Gade (SF):**
 Det virker mærkeligt, men Venstre må være i besiddelse af sådan en eller anden særlig krystalkugle, når man kan nå frem til de der konklusioner. Nu tror jeg, at hr. Peter Christensen, da han snakkede udenom og om regeringen, ikke helt havde styr på, at vi faktisk meget forsigtigt havde øget den offentlige sektor i 2012 og 2013. Det er en meget forsigtig vækst, men hele mit eksempel viser jo, at når man lægger den nedgang, der var i den offentlige sektor i 2011, til, så har vi fået færre ansatte. Og det er derfor, jeg synes, at det er et tryllenummer, Venstre er i gang med. Sig da ærligt til vælgerne, hvad situationen er, og så tag den derfra.
- Kl. 10:19
- Formanden :**
 Ordføreren.
- Kl. 10:19
- Peter Christensen (V):**
 Jeg ved ikke, om det sidste indlæg fra SF's side var, at man egentlig var lidt ærgerlig over, at man havde nævnt det med, at der var blevet 16.000 færre offentligt ansatte de sidste par år.
- Men det er sådan set ikke et tryllenummer, jeg står med; det er også noget, Finansministeriet har slået fast. Altså, der ligger et notat på Finansministeriets hjemmeside fra 24. februar 2010, hvor man siger, hvad det betyder at have nulvækst i det reale offentlige forbrug. Og der står, at man kan fastholde samme antal ansatte og købe samme varer og tjenester fra den private sektor ved uændret kvalitet og sammensætning – ved uændret kvalitet og sammensætning. Det er altså ikke noget, jeg står og tryller frem; det er noget, man kan læse på Finansministeriets hjemmeside.
- Kl. 10:20
- Formanden :**
 Den næste korte bemærkning er fra fru Sofie Carsten Nielsen.
- Kl. 10:20
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
 Jamen det passer rigtig godt, for hr. Peter Christensen er jo inde på det her og har allerede gjort det klart, at det offentlige forbrug kan deles op i netop to dele: Den ene del er løn til de offentligt ansatte, og den anden del er køb af varer og tjenester fra det private, som f.eks. medicin, udstyr, politibil, it, som det offentlige køber. Lønnen – det er vi enige om – stiger som regel hurtigere, end priserne på varer stiger. Og det betyder, at lønnen skal udgøre en stadig større andel af det offentlige forbrug, hvis der er nulvækst, og hvis antallet af offentlige ansatte skal være uændret. Det vil jeg gerne lige have ordføreren til at bekræfte. Tilsvarende skal varekøbet udgøre en mindre andel af det offentlige forbrug.
- Så mit spørgsmål er, bare for lige at få det gjort det klart, for ordføreren var lidt inde på det, men jeg var ikke helt sikker på, hvor svaret endte: Anerkender Venstre den sammenhæng, at hvis man indfører nulvækst og ønsker, at antallet af offentligt ansatte skal holdes konstant, så kræver det en faldende andel af varekøb i forhold til det samlede offentlige forbrug?
- Kl. 10:21
- Formanden :**
 Ordføreren.

Kl. 10:21

Peter Christensen (V):

Nej, jeg er simpelt hen ikke enig. Altså, jeg mener, at det, der bliver sagt, er forkert. For det kan godt være, at lønninger og priser på varer stiger forskelligt, men man regulerer jo efter den stigning, der har været på lønninger, og man regulerer efter den stigning, der har været på varekøb. Så den fremlægning, der blev givet her, er faktisk helt forkert. Jeg tror måske, at det, der kan have været ment, var dette: Hvis man vælger politisk at ville købe flere varer, bliver der så ikke færre penge til lønninger? Jo, det gør der. Eller det kunne være dette: Hvis man vælger at købe færre varer, så bliver der flere penge til lønninger. Så man kunne jo lige så godt opsætte en præmis for den her diskussion, vi har nu, der lød: Hvad hvis politikerne fremover vælger at sætte mere fokus på personer end på varekøb, vil et udgiftsstop så ikke betyde, at antallet af offentligt ansatte vil stige? Det ville jeg jo så også skulle give tilsagn om matematisk ville være tilfældet.

Kl. 10:22

Formanden :

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 10:22

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Godt. Så Venstre anerkender, at de to ting hænger sammen, altså at hvis det ene stiger, skal det andet automatisk falde. Så hvis man køber flere varer i det offentlige, som er dyrere, fordi man har bedre udstyr til at udvikle velfærden, vil antallet af offentligt ansatte falde. Det er så Venstres politik.

Kl. 10:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:23

Peter Christensen (V):

Jamen nu lyder det, som om jeg skal stå og sige, at to og to giver fire. Og det ville da være mærkeligt, hvis jeg gjorde andet, altså hvis jeg begyndte at sige, at det gør det ikke. Det, der er interessant her, er jo, at det dækker over politik. Det dækker jo over, at regeringen vil gøre verdens største offentlige sektor endnu større. Men vi har en anden politik. For vi kigger rundt i verden og kan se, hvor det allerede nu falder i forhold til konkurrenceevnen og dermed muligheden for at bevare danske arbejdspladser; der går det den forkerte vej. Og så er vi nødt til at gøre noget. Jeg har nogle gange lidt fornemmelsen af, at fordi vi har lavet en vækstpakke og en skatteaftale med regeringen, så har regeringspartierne den holdning, at det er job done, man behøver ikke diskutere det mere, man har jo været der, krydset det af, og alt er godt. Der kunne Venstre bare ikke være mere uenig, for landene omkring os står jo heller ikke stille, de bliver også ved med at forbedre deres konkurrenceevne.

Kl. 10:24

Formanden :

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:24

Frank Aaen (EL):

Jeg tror, mange af dem, der hører på den her debat, har svært ved helt at følge med i al teknikken. Jeg vil tage Venstres eget udspil til finanslovsforslag, hvor man skriver, at man ønsker at reducere forbruget til velfærd med 25 mia. kr. plus 14 mia. kr., altså i alt 39 mia. kr., i de kommende år, og at de penge fortrinsvis skal gå til skattelettelser. 39 mia. kr. er vi enige om man ønsker at spare. Hvor i velfærden skal de penge findes?

Kl. 10:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:25

Peter Christensen (V):

Jeg har ikke den holdning, at det, hvis man lader være med at bruge nogle penge, er det samme som at spare dem. For hvis jeg havde det synspunkt som privat og i forhold til min egen økonomi, ville jeg i hvert fald på et tidspunkt skulle have en alvorlig samtale med banken, og jeg mener, at det samme gør sig gældende i forhold til fællesskabets økonomi. Det handler igen om politisk uenighed. Regeringen og i særdeleshed Enhedslisten ønsker at gøre verdens største offentlige sektor endnu større, jeg tror endda, at det for Enhedslistens vedkommende er uden noget stopmål i den bevægelse. Der mener vi, at vi skal blive ved med at have verdens største offentlige sektor, men at den ikke skal vokse mere. Til gengæld kan vi bruge de kræfter, det udløser, til at lette danske arbejdspladser for nogle af byrderne. Og tro mig, som tidligere skatteminister ved jeg, at der er rigeligt med byrder at tage af.

Kl. 10:26

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:26

Frank Aaen (EL):

Jamen det er jo det rene hokuspokus, det her. Her citerer jeg fra Venstres eget finanslovsforslag, hvor der står, at man vil tage 39 mia. kr. fra velfærden og give fortrinsvis til skattelettelser. Altså, hvis man kan give skattelettelser, må man også have taget pengene. Og der er det bare jeg så igen helt enkelt spørger: Hvilke dele af velfærden skal finansiere 39 mia. kr. til Venstres skattelettelser?

Kl. 10:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:26

Peter Christensen (V):

Nu ved jeg ikke, hvem det er, der har tryllehatten på. Det ser ud, som om det er hr. Frank Aaen. Regeringen har fremlagt en 2020-plan. Deri siger man, at under nogle givne forudsætninger, et lillebitte antal reformer, er der ca. ½ pct. af BNP, man kan bruge hvert år frem til 2020. Regeringen vil gerne bruge de penge på at gøre verdens største offentlige sektor større, og vi siger, at vi gerne vil bruge dem på at lette byrderne for virksomhederne. Så enkelt er det, men jeg tror, det måske er for enkelt, til at Enhedslisten vil forstå det.

Kl. 10:27

Formanden :

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Jesper Petersen (S):

Vi skal tilbage til den her diskussion om forholdet mellem lønninger i den offentlige sektor og køb af varer i den private sektor, som det offentlige køber. Siden starten af 1980'erne er andelen af det samlede offentlige forbrug, som går til varekøb, steg fra 23 pct. til i dag 33 pct. Er hr. Peter Christensen enig i, at den udvikling, vi historisk set har haft i varekøbsandelen, er en helt anden end den, det ville kræve for at have nulvækst og et uændret antal offentligt ansatte? Det er det, jeg forstår Venstre lover: et uændret antal offentligt ansatte.

	Kl. 10:28		Kl. 10:30
Formanden : Ordføreren.		Formanden : Værsgo.	
	Kl. 10:28		Kl. 10:30
Peter Christensen (V): Nej, vi lover ikke, at der skal være et uændret antal. Vi siger, at konsekvensen af at have et udgiftsstop er, at man netop øger de offentlige budgetter med det, som lønningerne er steget med, sådan at man, hvis man ønsker det, kan bevare det samme antal offentligt ansatte. Så er det klart, at hvis finansministeren får gennemført sin vision om konkurrencestaten, som vel skal forstås sådan, som at der skal være mere konkurrence, og at de private går ind og vinder noget af den konkurrence, så vil der kunne komme en forskubning. Men hvis man får mere velfærd ud af det, er det ikke noget, der bekymrer mig. Derfor er jeg måske ikke engang så uenig med finansministeren i, at konkurrencestaten kan være en vej at gå.		Peter Christensen (V): Nej, det kan jeg bestemt ikke garantere. Regeringen har jo i forbindelse med sin 2020-plan lagt det samme mål frem, nemlig at man skal få den offentlige sektor til at køre længere på literen for i alt 12 mia. kr. Vi har ikke fået at vide, hvordan man vil gøre det, men vi deler fuldstændig visionen. Og hvad dækker det så over? Ja, det dækker jo over, at man kan få endnu mere ud af de penge, man bruger i den offentlige sektor, og så ville det da være skørt at lade være. Og hvis man med henvisning til, at antallet af offentligt ansatte er vigtigere, end hvad der kommer ud af det, de offentligt ansatte laver, og så pludselig skulle sige nej til at investere i f.eks. it-udstyr, så kan jeg sige, at det i hvert fald aldrig bliver Venstres politik.	
	Kl. 10:29		Kl. 10:31
Formanden : Hr. Jesper Petersen.		Formanden : Hr. Thomas Jensen.	
	Kl. 10:29		Kl. 10:31
Jesper Petersen (S): Jamen det er egentlig et ret enkelt spørgsmål, og jeg spurgte ikke til alle mulige ting om finansministeren. Det er et ja eller nej: Er det rigtigt, at varekøbsandelen er steget de sidste 30 år? Er det rigtigt, at det er sådan, at en stigende del af det offentlige forbrug har været køb af varer? Er det korrekt?		Thomas Jensen (S): Det, jeg hører Venstres ordfører sige, er oversat kort og godt: Ja, Venstre indrømmer nu, at der vil ske fyringer i den offentlige sektor, fordi man vil fortsætte med at lave de her varekøb og have den her varekøbsudvikling, som en af de tidligere spillere har henvist til. Så med andre ord: Venstres målsætning om nulvækst vil føre til færre offentligt ansatte i fremtiden. Og nu, hvor vi har fået den erkendelse fra Venstre i dag, kan hr. Peter Christensen så ikke yde os og ikke mindst de offentligt ansatte den service at sige, hvor mange af dem der skal fyres som konsekvens af Venstres finanslovsforslag?	
	Kl. 10:29		Kl. 10:32
Formanden : Ordføreren, ja, værsgo.		Formanden : Værsgo.	
	Kl. 10:29		Kl. 10:32
Peter Christensen (V): Ja, det er fuldstændig korrekt, og det er sket ved nogle politiske prioriteringer – enten kommunalt, regionalt eller her i Folketinget. Og derfor er det jo også relevant at tage finansministerens visioner med ind i den her debat. For konkurrencestaten, hvis jeg overhovedet har forstået det, der er blevet diskuteret, er jo, at man vil have konkurrence. Og konkurrence kan godt medføre, at der er private, der kommer til at spille en større rolle. Det kan man jo ikke afvise, hvis de nu er både bedre og billigere. Men det kan vi spørge finansministeren om senere.		Formanden : Værsgo.	
	Kl. 10:30		Kl. 10:32
Formanden : Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.		Peter Christensen (V): Det er jo en lidt sjov måde at diskutere på. Så jeg vil bare igen henviser til notatet, der ligger på Finansministeriets egen hjemmeside, hvor man slår fast, at det, de kalder nulvækst i det offentlige forbrug – det er det, vi har i Venstres finanslovsudspil – reelt giver mulighed for at fastholde samme antal ansatte. Og så vil jeg gerne igen sige, at der her også handler om politik. Det handler om, hvad vi kan gøre for at skabe vækst i Danmark; hvad vi kan gøre for, at vi kan klare os i konkurrencen. Der er vi nødt til også at gøre det billigere at producere i Danmark. Og der, hvor vi politikere har et ansvar, er med hensyn til nogle af de skatter og afgifter, der er på danske arbejdspladser, og som ikke er på andre landes arbejdspladser. Og det kan vi som danske politikere gøre noget ved.	
	Kl. 10:30		Kl. 10:33
Thomas Jensen (S): Tak. Hr. Peter Christensen har selv været inde på, at hr. Peter Christensen tidligere har været skatteminister. Der har vi jo kunnet se, hvordan indkøbet af it-systemer har været med til at betyde, at der ikke var brug for så mange ansatte i SKAT. Det er meget vel diskuteret her i Folketinget igennem de seneste år. Og når man så har haft brug for færre ansatte i SKAT og har kunnet afløse dem med bedre it-systemer, er der egentlig tale om sådan en modernisering, hvor man jo rent faktisk har øget varekøbsandelen i SKAT. Jeg vil kort og godt spørge, om hr. Peter Christensen og Venstre mener, at man kan modernisere den offentlige sektor for 12 mia. kr., altså om man kan frigøre de her 12 mia. kr., uden at man øger varekøbsandelen?		Formanden : Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.	
			Kl. 10:33
		Ole Birk Olesen (LA): Venstre vil i de kommende år frem til 2020 ikke have en vækst i det offentlige forbrug. Det er vi glade for at Venstre ikke vil. Den vækst i det offentlige forbrug, som regeringen vil have, vil koste i omegnen af 20 mia. kr. To tredjedele af de 20 mia., kr. 13,7 mia. kr., skal komme fra øget grundskyld på boligejerne. Boligejerne i Danmark skal betale to tredjedele af regeringens vækst i det offentlige forbrug.	

Når nu Venstre ikke vil have den vækst i det offentlige forbrug, vil Venstre så være med til sammen med Liberal Alliance at sikre, at boligejerne ikke kommer til at betale mere i grundskyld?

Kl. 10:34

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:34

Peter Christensen (V):

Jeg forstår godt, at der er boligejere, som synes, at det er tungt at se den stigning, der er på grundskylden, fordi deres grundværdier bliver vurderet højere, men vi har ikke lagt en skatteplan frem, hvor der er råd til at kunne love f.eks., at grundskylden ikke måtte stige, eller at den kun måtte stige med inflationen. Det har vi ikke lagt frem. Vi har lagt et finanslovsforslag frem for 2014 som forhandlingsudspil til regeringen, hvor vi finder plads til både det, regeringen vil, og til samtidig at kunne lette skatter og afgifter for 5 mia. kr. Men vi har ikke nogen planer om at love en lettelse af grundskylden. Det, vi konkret har med i finanslovsudspillet, er, at vi gerne vil være med til at fjerne den bundprop, der er i systemet, sådan at hvis kommunerne har penge til det, kan de også sætte grundskylden længere ned end de 16%. Det er det, vi konkret har med i udspillet.

Kl. 10:35

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:35

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes, at en sådan debat her godt kan gå lidt længere ud i fremtiden end kun den aktuelle finanslov og de aktuelle finanslovsforslag fra Venstre. Man kan jo også tage hul på det, man vil på lang sigt, i et aktuelt finanslovsforslag. Og der er bare et spørgsmål, som jeg synes står åbent. Efter at Venstre i mange år er gået til valg på, at der skal være et skattestop for boligejerne, og – så vidt jeg ved – gerne vil give indtryk af, at man fortsat ønsker et skattestop for boligejerne, og ofte taler om, hvor problematisk det er, at boligejerne skal betale så meget mere i grundskyld i de kommende år, står der tilbage, om Venstre egentlig er villig til at afsætte penge til, at boligejerne ikke skal betale 13,7 mia. kr. mere i grundskyld frem mod 2020.

Kl. 10:36

Formanden :

Peter Christensen.

Kl. 10:36

Peter Christensen (V):

Jeg er sådan set fuldstændig enig i, at man også sagtens kan diskutere det lidt længere perspektiv, og vi ønsker at holde fast i skattestoppet. Men hvad betyder skattestoppet?

Skattestoppet betyder, at de skatter og afgifter, der bliver opkrævet som en procentsats eller en promillesats af noget, bliver frosset fast. Hvis værdien af det, man beskatter, stiger, ændrer vi ikke satsen. Eller sagt på en anden måde: Vi opkræver jo en afgift ved at tage en procentsats af benzinprisen. Hvis benzinprisen stiger, stiger det beløb også. Eller hvis ejendomsværdierne stiger, og afgiften er en promillesats af ejendomsværdien, så stiger det, folk skal betale, også.

Kl. 10:37

Formanden :

Hr. Rasmus Helveg Petersen.

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Venstres ordfører har jo konstateret, at varekøbsandelen i den offentlige sektor er steget over de sidste 30 år. Jeg kan ikke forstå, at den andel fremover skulle komme til at falde i kraft af Venstres plan.

Kl. 10:37

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:37

Peter Christensen (V):

Det kan jeg jo heller ikke garantere, men det vil da i hvert fald betyde, at hvis den falder, stiger antallet af offentligt ansatte med et udgiftsstop.

Kl. 10:37

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Er det rigtigt forstået, at Venstres ønske så er at øge den her andel og dermed reducere antallet af offentligt ansatte? Eller er der slet ikke nogen beregninger overhovedet med i det her? Man kan ikke af det her udlede, at Venstre har gjort sig nogen tanker om, at der skal være flere eller det samme antal offentligt ansatte.

Kl. 10:37

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:37

Peter Christensen (V):

Vi ønsker jo at hæve produktiviteten, og det kan altså gøres på mange måder, og det er også det, man ser både herinde og lokalt. Det er f.eks. ved, at man laver udbud af kommunale ydelser. Det kan jo godt betyde, at kommunen stadig vinder opgaven; det kan også være, at det er en privat aktør, der vinder opgaven. Den andel er oven i købet steget under denne regering, altså mens Socialdemokratiet, De Radikale og SF har haft ansvaret. Det vil selvfølgelig lave en forskydning mellem udgifter til varekøb og antal personer. Men jeg kommer ikke til i dag at stå og tale imod produktivitetstigninger.

Kl. 10:38

Formanden :

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Den forskydning, som hr. Peter Christensen her taler om, er jo præcis det, vi spørger ind til, for der har jo været den udvikling, når det gælder varekøb. Varekøb er det her med, at man går fra at sidde og skrive på skrivemaskine, på et gammelt hakkebræt, til i stedet for at bruge en computer. Det øger jo effektiviteten i den offentlige sektor helt vildt. Så når vi taler om varekøb og om balancen mellem varekøb og antal offentligt ansatte, er det jo væsentligt, fordi der i varekøb ligger hele moderniseringen, effektiviseringen og produktivitetsoverførelsen i den offentlige sektor.

Når hr. Peter Christensen nu indrømmer, at der sker en forskydning – altså at der, hvis man vil effektivisere og øge produktiviteten, sker en forskydning mellem tingene – så er det jo en tilståelsessag, for det betyder, at der kommer færre offentligt ansatte. Er det korrekt, at der vil komme færre offentligt ansatte, fordi man med nulvæksten sætter en øvre grænse, og siger hertil og ikke længere? Og er det korrekt, at det – hvis man gerne vil have de effektiviseringer og købe flere computere, i stedet for, med et gammeldags billede, at bruge skrivemaskiner – så vil betyde, at der kommer færre ansatte i den offentlige sektor?

- Formanden :**
Ordføreren.
- Peter Christensen (V):**
Den her debat afdækker i hvert fald en klar politisk uenighed. Rege-
ringspartierne vil gøre verdens største offentlige sektor endnu større,
og der siger jeg helt ærligt, at det vil vi ikke. Vi vil bruge kræfterne
på at skabe nogle private job, og det gør man altså ved at lette nogle
af de byrder, der er lagt på erhvervsliv og arbejdsindkomst.
Det er en lidt sjov debat, for SF siger, at der er fyret 16.000 per-
soner i den offentlige sektor i de sidste par år, man har nedsat Pro-
duktivitetskommissionen, som skal kigge efter 12 mia. kr. og få den
offentlige sektor til at løbe længere på literen, og antallet af udbud i
kommunerne er steget, mens regeringen har siddet. Og så skal jeg
svare på, hvad konsekvenserne er af regeringens politik! Det har jeg
jo lidt svært ved, men omvendt synes jeg jo, at jeg vil rose regerings-
partierne, for kan man få mere ud af de penge, vi bruger – også selv
om der er opgaver, der flytter fra de offentligt ansatte til de private –
så synes jeg da, det er fint. Det må være brugerne, der er i centrum.
Kl. 10:40
- Formanden :**
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.
Kl. 10:40
- Pernille Rosenkrantz-Theil (S):**
Nu beder jeg sådan set hr. Peter Christensen om at svare på, hvad
Venstres politik er. Det, som hr. Peter Christensen nu siger, er, at
man gerne vil øge antallet af private job. Det har vi jo sådan set også
til hensigt, og det kan man gøre på rigtig mange forskellige måder.
En af måderne er jo at bruge varekøb i den offentlige sektor, for når
man laver et varekøb i den offentlige sektor, kommer der private ar-
bejdspladser, fordi varekøb i den offentlige sektor typisk består i, at
man køber en vare på det private marked, og det giver private ar-
bejdspladser.
Det, som hr. Peter Christensen ikke svarer på, er: Hvis Venstre
ønsker at øge andelen af varekøb, er det så ikke er korrekt, at det vil
koste offentlige arbejdspladser? Det synes jeg hr. Peter Christensen
svarede før, men hvem er det så, der skal fyres i den offentlige sek-
tor? Hvor er det, der skal skrues ned?
Kl. 10:41
- Formanden :**
Formanden.
Kl. 10:41
- Peter Christensen (V):**
Jeg kan efterhånden næsten ikke lade være med at smile. Hele præ-
missen for diskussionen er, at hvis man nu antager, at Venstrefolk er
onde mennesker, bliver verden mere ond, hvis Venstre kommer til.
Det tror jeg sådan set at man i Socialdemokratiet kan få meget tid til
at gå med at bekræfte hinanden i. Men det ændrer jo sådan set ikke
ved, at Venstres udgiftsstop minder meget om det udgiftsstop, som
regeringen har stået spidsen for. Jeg tror ikke, at de er så forskellige.
Kl. 10:42
- Formanden :**
Fru Stine Brix for en kort bemærkning.
Kl. 10:42
- Stine Brix (EL):**
Jeg synes, at det nogle gange godt kan være lidt svært at blive klog
på de borgerlige. Nu hører vi hr. Peter Christensen i freestyle i dag
- Kl. 10:39 tale om, at nulvækst ikke kommer til at kunne mærkes af nogen som
helst, på trods af at der bliver flere ældre i fremtiden. På den anden
side har vi så Venstres bedste gamle venner i De Konservative, som
siger meget klart, at nulvækst kommer til at betyde markante ned-
skæringer. Man kan ikke lave nulvækst, siger hr. Lars Barfoed, uden
at det kan mærkes af nogle. Så hvem er det egentlig, der har ret hos
de borgerlige? Er det De Konservative, der ikke har forstået noget
som helst, eller er det bare Venstre, som måske ikke er helt ærlig
omkring, hvad nulvækst egentlig betyder?
Kl. 10:42
- Formanden :**
Ordføreren.
Kl. 10:43
- Peter Christensen (V):**
Jamen jeg mener, jeg er ærlig. Altså, jeg forholder mig bl.a. til et no-
tat, Finansministeriet har lagt ud på deres hjemmeside. Jeg forholder
mig til, hvad formanden for vismændene har sagt, nemlig at nul-
vækst betyder, at man kan købe det samme antal varer og have de
samme personer ansat. Så jeg forholder mig jo sådan set til, hvad der
er virkeligheden.
Man kan så lægge præmisser ind, og det er jo det, debatten her
har kredset om. Hvis man siger, at vi nu vil købe flere varer, betyder
det så, at der skal være færre mennesker ansat? Det vil jeg jo ikke stå
og sige, at det ikke kan betyde, for tag nu et konkret eksempel fra en
kommune: Hvis man i dag har to sygehjælpere til at tage sig af at
vende de ældre, og man siger, at man nu vil investere i lifte, så kan
man pludselig klare sig med én sygehjælper. Det er jo et konkret ek-
sempel på, at man har flyttet penge fra personale til varekøb. Skulle
jeg så stå her og sige, at det er helt forfærdeligt, når det viser sig, at
alle er glade for løsningen, og at man i øvrigt sparer rigtig mange
penge på sigt? Det er jo sådan noget, der er med til at få den offent-
lige sektor til at køre længere på literen. Det synes vi er godt.
Kl. 10:44
- Formanden :**
Fru Stine Brix.
Kl. 10:44
- Stine Brix (EL):**
Nu snakker hr. Peter Christensen om virkeligheden, og virkelighe-
den er jo, at vi står over for en fremtid, hvor der kommer markant
flere ældre. Så kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre hr. Peter
Christensen, om der så ikke er behov for nogle flere mennesker til at
tage sig af de ældre mennesker. Hr. Peter Christensen snakker også
om, at man så kunne købe lifte, og så kan de lifte jo nærmest bare
betjene sig selv, eller hvordan? Altså, vi har jo lifte i dag i ældreple-
jen, og det kræver personale at betjene de lifte – også to personer,
for at man f.eks. ikke kommer til skade med sin ryg.
Men betyder det, at der kommer flere ældre i fremtiden, ikke, at
Venstre synes, at vores velfærd så skal kunne følge med, og at vi så
skal kunne tage os af de ældre, eller skal det være en dårligere ældre-
pleje i fremtiden?
Kl. 10:44
- Formanden :**
Ordføreren.
Kl. 10:44
- Peter Christensen (V):**
Nej, det mener jeg ikke. Jeg mener sådan set, vi skal have som ambi-
tion, at den velfærd, folk oplever, er stigende, at man får mere ud af
de ressourcer, man bruger. Nu bliver der spurgt til den situation med,
at der f.eks. bliver flere ældre, og om man så kan beholde velfærdens,

når man samtidig har et udgiftsstop. Det kan man så læse i Venstres finanslovsudspil at man kan. Den aftale, regeringen har indgået med kommunerne om næste års økonomi, holder vi fast i. Den aftale, som regionerne har lavet med regeringen, er der også plads til. Og samtidig er der frigjort 5 mia. kr. til skatte- og afgiftslettelser.

Så jeg synes, at hvad angår diskussionen om, hvorvidt man kan have et udgiftsstop og samtidig finde rum til at gøre mere, kan man jo læse Venstres finanslovsudspil.

Kl. 10:45

Formanden :

Fru Lisbeth Bech Poulsen, kort bemærkning.

Kl. 10:45

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil gerne spørge, om hr. Peter Christensen anerkender Finansministeriets nye beregninger, der siger, at forskellen mellem Venstres nulvækst og regeringens vækst er 33.000 job. Og jeg vil gerne have et ja- eller nej svar, i stedet for at der henvises til et gammelt notat, som nu er blevet undsagt af forfatteren selv, som er ansat i Kraka. Vil hr. Peter Christensen sige klokkeklart, at forskellen mellem Venstres nulvækst og vores politik er 33.000 job?

Kl. 10:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:46

Peter Christensen (V):

Jamen man regner jo på det, man bliver bedt om. Og hvis man beder embedsfolk om at regne på det, ved at de nu lægger nogle forudsætninger ind om, at der fremover skal købes flere varer, så bliver regnestykket jo derefter.

Men når vi taler om, hvad det er for en stigning i de offentlige udgifter, vi vil være med til i fremtiden, så siger vi, at vi gerne vil være med til, at den offentlige økonomi stiger med det, som lønningerne stiger med, og det, som varerne stiger med. Vi er parate til at finde flere penge til den offentlige sektor år efter år efter år, men vi vil ikke realt i forhold til hele samfundsøkonomien lade verdens største offentlige økonomi blive endnu større, for vi mener ikke, at det løser vores udfordringer.

Alt det her må jo være med et mål for øje: Hvordan kan vi også om 10-15 år have råd til, at de flere ældre, der vil være, kan få den samme gode service, som de får i dag? Det kræver jo, at vi tjener nogle penge i det her land, og den offentlige sektor leverer altså ydelser for flere penge, end den tjener. Det er den private sektor, der gør, at vi kan have en offentlig sektor.

Kl. 10:47

Formanden :

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 10:47

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes, at vi nu er ved at komme ind på noget af det, det handler om, nemlig den politiske forskel. Hr. Peter Christensen har selv været skatteminister og taler imod bedre vidende, når han siger, at man kan have den samme varekøbskvote og det samme antal offentligt ansatte. Det ved hr. Peter Christensen også godt, men han vil bare ikke svare grundlæggende på det. Hvis vi vil gå fra brevduer til e-mail eller iPad – og det er det, der har gjort, at varekøbskvoten historisk set er steget – vil det betyde, at vi får færre offentligt ansatte. Er det ikke korrekt?

Kl. 10:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:48

Peter Christensen (V):

Man kan i hvert fald hurtigt gøre det her til en meget teknisk diskussion. Nu sker der faktisk det med it-udstyr, at prisen på det falder over tid, og at man sådan set kan få mere og mere af det for den samme andel af økonomien, end man kunne året før. Den udvikling tror jeg simpelt hen ikke stopper, og den handler netop om konkurrence. Så det er nogle sjove eksempler, der bliver taget frem. Jeg mener dybest set, at it-udstyr er et godt eksempel på, at vi ikke vil stå med den problemstilling, som oppositionen tegner.

Kl. 10:48

Formanden :

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:48

Jonas Dahl (SF):

Jeg kan godt forstå, at det er svært at svare på for hr. Peter Christensen, men det, der jo er problemstillingen her, er, at man ikke både kan ønske flere senge og flere hænder, når der kommer flere ældre, uden samtidig at forholde sig til, hvad man vælger. Problemet for hr. Peter Christensen er, at han sådan set forsøger at gøre begge ting.

Vi kan bare kigge tilbage på, hvad Venstre sagde, da partiet selv sad i regering. I april 2011 hed finansministeren Claus Hjort Frederiksen, og da skrev man i Finansministeriet en publikation, hvori der stod:

Nulvækst vil reelt betyde, at man bliver nødt til at spare på kernevelfærd som folkeskole eller ældrepleje, hvis sundhedsvæsenet f.eks. skal kunne anvende de nyeste og ofte dyre behandlingsformer og medicin.

Anerkender Venstre ikke længere den vurdering, der kom fra Finansministeriet, da man selv sad ovre i Finansministeriet?

Kl. 10:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:49

Peter Christensen (V):

Jeg vil lige undskyldte over for regeringspartierne, at jeg kom til at kalde dem opposition lige før. Jeg anerkender fuldt ud, at der skete et uheldigt skifte for et par år siden, så jeg skal nok titulere dem som regeringspartierne og mig selv som opposition, desværre.

Vi kredser jo om den samme diskussion hele tiden. Det er, at regeringen har som et mål, at man skal øge produktiviteten og dermed få den offentlige sektor til at køre længere på literen for 12 mia. kr. Vi bakker op om det mål. Regeringen udtrykker ikke særlig præcist, hvordan man skal nå det, men jeg tror, at vi også i fællesskab kan nå nogle af de resultater. Det er jo bl.a. på den måde, man kan håndtere, at der bliver flere ældre, og at de samtidig kan få den samme service eller hellere endnu bedre service for de samme penge eller færre penge. Det må jo være målet.

Kl. 10:50

Formanden :

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 10:50

Jonas Dahl (SF):

Jeg vælger så at glæde mig over, at Venstre heldigvis er i opposition nu. Det tror jeg vi alle sammen har godt af.

Men problemstillingen er jo, at man ikke både kan blæse og have mel i munden. Så når hr. Peter Christensen bliver ved med at sige, at vi kan have nulvækst, og der ikke bliver færre offentligt ansatte, og vi stadig væk kan købe varer, så hænger det jo simpelt hen ikke sammen. Regnestykket hænger simpelt hen ikke sammen, og derfor vil jeg gerne høre, hvad der er ændret siden det tidspunkt, hvor den vurdering kom, og hvor Venstre selv sad ovre i Finansministeriet.

Hvad er der sket, siden man ikke længere i Venstre anerkender det, man selv sagde dengang, om, at nulvækst betyder besparelser, at nulvækst betyder færre hænder i den offentlige sektor?

Kl. 10:51

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:51

Peter Christensen (V):

Nu skal man måske heller ikke gøre den her diskussion, vi har med hinanden, mere kompliceret, end den er. Jeg har da lyttet mig til, at i den tid, regeringen har siddet med ansvaret, og hvor vi de facto har haft nulvækst, synes man, at det er blevet en bedre service, der gives til borgerne i Danmark. Så er det sådan – det er jo nok en presset regerings tilgang – at når Venstre kommer til, så bliver det hele forfærdeligt. Jeg tror sådan set, at vores udgiftsstop ikke er meget anderledes end det de facto-udgiftsstop, regeringen har haft. Jeg tror, det vil udmønte sig nogenlunde ens.

Kl. 10:52

Formanden :

Fru Camilla Hersom for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Camilla Hersom (RV):

Det, der er en af de mange forskelle, der er på Venstre og regeringen, er, at regeringen vil have nulvækst på det lange sigt frem mod 2020, og det er ikke det, Venstre vil, og det er jo det, der gør hele forskellen og netop er essensen af det, vi diskuterer i dag. For kan vi opretholde det niveau for service, som borgerne med rette forventer i en velfærdsstat som den danske, med Venstres politik? Det er jo det, alt det her kredser om. Der har vi jo ikke fået svar på, hvor det er, Venstre vil skære ned. Man kan ikke både købe det samme antal varer, have det samme antal offentligt ansatte og levere den samme service, hvis man har nulvækst.

Det er der også en lang række økonomer, der peger på, senest i Berlingske den 27. juni. Der var der ni økonomer, der fremlagde et synspunkt om, at det vil betyde serviceforringelser. Fire af dem var tidligere vismænd. Er det noget, der gør indtryk på Venstre, når det nu ikke gør indtryk på Venstre, hvad Venstre selv skrev, da Venstre var i regering?

Kl. 10:53

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:53

Peter Christensen (V):

Det bør være en ambition at opretholde det samme serviceniveau – eller gøre det endnu bedre, vil jeg så tilføje. Jeg læser jo også regeringens politik i 2020-planen, og grunden til, at man vil øge produktiviteten med de 12 mia. kr., der er lagt ind, er, at det er en ambition, regeringen har. Derfor bliver mit svar på det konkrete spørgsmål, om man kan opretholde serviceniveauet: Ja, hvis vi lykkes med de 12 mia. kr. Ikke kun, hvis regeringen lykkes, men hvis vi lykkes med det, kan man.

Men det kræver da selvfølgelig noget politik. Men der mener jeg jo sådan set at vi har historien bag os til at kunne henvise til, at man selvfølgelig hele tiden kan få mere og mere ud af de mange skattekroner, vi bruger. Derfor er det her i høj grad også et spørgsmål om politisk holdning, og der undrer det mig at De Radikale er bannereførende for, at verdens største offentlige sektor skal blive større.

Kl. 10:54

Formanden :

Fru Camilla Hersom.

Kl. 10:54

Camilla Hersom (RV):

Der er jo ingen, der er imod produktivitetsevner. Det ville være helt tosset. Men der er meget, meget stor forskel på at gå efter dem og at sige, at man vil have samlet nulvækst frem mod 2020. Det er ikke det, regeringen vil.

Men når Nina Schmidt, som er en kendt økonomiprofessor i Danmark, den 26. juni siger til Berlingske: »Der er ingen tvivl om, at borgerne vil opleve forringede standarder i velfærden som følge af nulvækst«, er det så noget, der gør indtryk på hr. Peter Christensen? Er hr. Peter Christensen enig med Nina Schmidt i det synspunkt?

Kl. 10:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:55

Peter Christensen (V):

Nej, det er jeg ikke, for det synes jeg godt nok er fattigt, altså hvis resultatet af, at vi vil øge produktiviteten, er, at borgerne oplever en dårligere service. Jeg kunne jo stille spørgsmålet modsat: Har de sidste par år under den her regering så betydet, at folk opfatter det som en nedgang i servicen? Det tror jeg faktisk ikke. Jeg kan også lytte mig til, at regeringspartierne bestemt heller ikke mener det.

Derfor handler det jo også om, hvordan vi kan få pengene til at række længere. Der har regeringen et mål på 12 mia. kr. Det mål deler vi, så hvis vi gør det i fællesskab, har vi sådan set også løst udfordringen med både at kunne skabe private arbejdspladser og at undgå, at folk skal opleve, at servicen i det offentlige bliver dårligere.

Kl. 10:55

Formanden :

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 10:56

Christian Juhl (EL):

Tak. Oppositionspartiet Venstre bider al skam i sig og foreslår, at nogle af verdens fattigste skal betale 2,5 mia. kr. til deres finanslovsforslag. Jeg kan egentlig godt forstå, at hr. Peter Christensen ikke nævnte det i sin ordførertale. Det er virkelig flovt. Sultende børn, mennesker på flugt fra krig og hungersnød, unge, der skal i skole, mennesker, der skal vaccineres, skal ikke længere hjælpes af Danmark, i det omfang vi har gjort det indtil nu, for at der kan blive råd til, at de rigeste i et af verdens rigeste lande skal have skattelettelser. Er der ikke nogen nedre grænse for borgerlig grådighed?

Kl. 10:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:56

Peter Christensen (V):

Til det parti, jeg vist også roligt kan kalde oppositionspartiet Enhedslisten, vil jeg svare, at vi har lavet reformer igennem mange år i Danmark vedrørende SU-modtagerne, kontanthjælpsmodtagerne og

efterlønsmodtagerne. Vi har været næsten hele vejen rundt. At vi også kigger på niveauet for ulandsbistand, synes jeg er helt naturligt.

Det, vi lægger op til, er, at vi lever op til FN's målsætning om at bruge 0,7 pct. af BNI. Det vil betyde, at selv om vi gør det, vil hver dansker fra vugge til grav betale 2.400 kr. Er man fire hjemme i sin familie, kan man regne ud, hvad den familie bidrager til ulandsbistanden med. Vi har intet at være flove over. Jeg skammer mig ikke. Vi vil stadig være blandt de lande i verden, der giver mest, selv om vi går ned på 0,7 pct. af BNI, altså FN's målsætning. Vi vil stadig væk give dobbelt så meget som franskmændene, tror jeg det er, og derfor deler jeg ikke det synspunkt, at vi nu skulle gå rundt som nogle, der ikke bidrager til bl.a. fattigdomsbekæmpelse.

Kl. 10:57

Formanden :

Hr. Christian Juhl.

Kl. 10:57

Christian Juhl (EL):

Jeg er nødt til at rette hr. Peter Christensen: Hvis vi regner den deciderede fattigdomsorienterede bistand ud, hedder den 0,65 pct. af BNI. Det kan man regne ud, hvis man har en regnemaskine, ja, man kan næsten regne det ud i hovedet, fordi det er dejligt runde tal. Det vil sige, at ikke engang den fattigdomsorienterede bistand runder de nok så omtalte 0,7 pct.

Det andet, jeg synes er flovt, er, hvis man begynder at skære i det, bare for at de velhavende i et af verdens mest velhavende lande skal have flere skattelettelser.

Så vil jeg gerne spørge: Hvordan kan man spare 2,5 mia. kr. på udviklingsbistanden og samtidig øge støtten til Afrika? Det er fysisk umuligt.

Kl. 10:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:58

Peter Christensen (V):

Når man kigger på det år, vi står over for, kan man se, at det er planlagt, at der skal sættes nye initiativer i gang for 4 mia. kr. Der siger det sig selv, at hvis man skal spare de penge, vi lægger op til man skal, vil der jo være færre nye initiativer, man kan sætte i gang. Det er jo logisk nok.

Det, vi siger, er, at vi så over tid vil bruge de 0,7 pct., altså FN's målsætning, med et større fokus på Afrika, fordi vi mener, det er der, fattigdomsbekæmpelse giver mest mening.

Kl. 10:59

Formanden :

Vi tager en enkelt kort bemærkning til. Så har vi haft 15, og det var det, vi skulle have nået på 45 minutter, men der har været nogle enkelte overskridelser af taletiden. Fru Maja Panduro som den sidste for en kort bemærkning.

Kl. 10:59

Maja Panduro (S):

Tak for det. Når man lytter til Venstres finansordfører, skulle man jo tro, at man både kunne blæse og have mel i munden og lave kage af det her mel samtidig. Det, man ikke kan i dag, er at få et konkret svar ud af Venstre. Derfor prøver jeg at spørge på en anden måde nu, og jeg vil gerne bede om et klart svar. Mener Venstre, at vores sygehuse skal have øget deres budgetter svarende til det demografiske pres, altså at der kommer flere ældre fremover, eller vil sygehuse også blive underlagt nulvækst? Det må da være til at svare på.

Kl. 11:00

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:00

Peter Christensen (V):

Jeg mener ikke, at man kan både-og. Det har jo sådan set været hele pointen i det, jeg har stået og sagt i dag, og i mit ordførerindlæg, nemlig at man kan vælge, som regeringen gør, og sige, at verdens største offentlige sektor skal være endnu større, eller man kan gå den vej, vi vil. Det er jo ikke at ville begge dele. Det er et klart valg, og i sidste ende bliver det jo også danskerne, der skal træffe det valg. Min pointe er den, at hvis vi ikke gør noget, kommer der til over tid at blive nedskæringer i forhold til den offentlige velfærd, fordi den økonomi, der skal finansiere det, vil blive mindre og mindre, og en gang imellem kan der være en god idé i lige at vende tilbage til basis. Hvor kommer de penge, vi bruger i den offentlige sektor, egentlig fra? Ja, de kommer fra, at der skal være vækst i et samfund. Den vækst skabes af private arbejdspladser, og de er udfordret, og det vil de blive ved med at være i lang tid fremover. Så er spørgsmålet: Hvad gør vi ved det? Og jeg hører ikke ret mange svar fra regeringspartierne.

Kl. 11:01

Formanden :

Fru Maja Panduro.

Kl. 11:01

Maja Panduro (S):

Ordføreren siger, at nogle gange kan det være meget godt lige at vende tilbage til basis. Lad os gøre det. Lad os vende tilbage til det spørgsmål, jeg stillede, så kan det være, at vi kan få svar på det her i anden omgang frem for en lang sang fra de varme lande. Skal der være nulvækst i det danske sundhedsvæsen, eller vil man give plads til, at budgetterne på vores sygehuse kan stige i takt med det demografiske pres, der kommer fremover? Må vi ikke nok bede om et svar.

Kl. 11:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:01

Peter Christensen (V):

Jeg tror, at der i forhold til sundhedsområdet også vil blive brug for realstigninger fremover. Det tror jeg at der vil, både på grund af det pres, der er på medicin, og at man hele tiden opfinder nyere og dyrere medicin, at der kommer flere ældre, og der er også en tendens til, at det også øger trækket på sundhedsudgifterne. Men så er der jo heldigvis også den virkelighed på sygehuse, at de i de sidste 10 år har øget produktiviteten, så det er jo et godt sted, hvor man får mere og mere ud af pengene. Så hvad de to forskellige modsatrettede træk ender med i form af behov for flere penge, kan jeg ikke stå og svare på i dag, men det gør i hvert fald, at målet er, at man kan have den samme service eller gerne endnu bedre alene på grund af den udvikling, der er teknologisk.

Kl. 11:02

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Jesper Petersen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:02

(Ordfører)

Jesper Petersen (S):

Da hr. Peter Christensen for 5 år siden, i 2008, stod heroppe og fremlagde VK-regeringens finanslov, sparede han ikke på de flotte metaforer: »De sidste mange år har det gode skib »Kongeriget Danmark« været på ret kurs«, erklærede han, og fortsatte: »Vi sejler i smult vande.« Det var i september 2008. 6 dage senere krakkede Lehman Brothers. Danmark var ikke på ret kurs, men på vej direkte ud i en voldsom storm. Smult vande blev til oprørt hav. Siden dengang har finanslov efter finanslov stået i krisens tegn, og vi er ikke fri af udfordringerne endnu.

Men i år er det alligevel, som om noget er anderledes. Det er sen sensommer, men det pibler frem med små forårstegn i økonomien. Rundtomkring i Danmark begynder familier at overveje, om der måske alligevel er råd til at flytte i et nyt hus eller til at få renoveret det gamle. Mange har holdt lidt ekstra på pengene, og det forstår jeg godt. Men jeg tror, danskerne nu begynder at føle en grundlæggende tryghed ved, at dansk økonomi igen har fast grund under fødderne. Der er et stemningsskifte i gang i Danmark, og de seneste tal tyder på, at den borgerlige hån er blevet gjort til skamme. Det går så småt fremad for økonomien, eksporten stiger, og ikke mindst er 9.000 flere kommet i arbejde.

Det er den største kvartalsvise stigning i 5 år, og hvis jeg nu var Venstres formand, ville jeg jo for længst have erklæret krisen for overstået, som det er sket flere gange. Det var bl.a. i 2011, hvor vi i Danmark havde, og jeg citerer: lagt krisen bag os. Men nu er jeg ikke hr. Lars Løkke Rasmussen, og jeg kan se rundtomkring i Danmark, at nok er troen på fremtiden blevet større, men krisen kan stadig mærkes. Derfor fortsætter vi med den her finanslov det arbejde, vi har været i gang med siden 2011. Vores finanspolitik har, siden vi kom til, bestået af tre elementer.

For det første har vi arbejdet for at genskabe tilliden til dansk økonomi: udlandets tillid, erhvervslivets tillid og ikke mindst helt almindelige danskeres tillid. Vores økonomiske ansvarlighed giver lave renter og dermed tusindvis af ekstra arbejdspladser og frem for alt en grundlæggende tryghed omkring dansk økonomi. Det er den tryghed, fremgangen skal bygges på.

For det andet gør vi, hvad vi kan, for at skabe nye, gode danske arbejdspladser. Derfor har Danmark ikke oplevet store stigninger i arbejdsløsheden, siden vi kom til, og derfor ser man netop nu en stigning i beskæftigelsen. I 2014 fortsætter vi den politik og øger de offentlige investeringer til i alt 44 mia. kr.

For det tredje giver vores økonomiske politik rum til målrettede forbedringer af vores velfærdssamfund, netop fordi vi ikke er hoppet med på Venstres nulvækstplan. Vi prioriterer at løfte sundhedsvæsenet, og vi finansierer det historisk store optag på de videregående uddannelser, ligesom vi prioriterer indsatsen mod social dumping og bekæmpelse af bandekriminalitet for bare at nævne nogle få eksempler. Vi har med vores plan råd til at ansætte 2.000 flere offentligt ansatte alene næste år. Fremgang, tryghed, vækst og balance er vores bud på Danmarks fremtid.

Over for det står Venstres udspil, og hvis man ikke vidste bedre, skulle man tro, det var et valgkampoplæg. Det udstikker en retning, nemlig den, at enhver krone, der kan findes, skal bruges på skattelettelser. Men der gives ingen svar på de mange spørgsmål til Venstres politik, der har hobet sig op. Det er vel også derfor, at et klart flertal af vælgerne, inklusive Venstres egne, har efterlyst, at Venstre fremlægger en plan for, hvordan man frem til 2020 vil finansiere den ene skattelettelser efter den anden og de øgede krav til vores velfærdssamfund inden for en nulvækstramme.

Venstre har jo fået lektier for af vælgerne op til denne debat – blækregning vel at mærke – men de har afleveret en fristil. Man tænker på et tal, når man skal forsøge at finde besparelser, og man und-

går behændigt at komme ind på, hvordan de mange skattelettelser skal fordeles. Men det skyldes måske, at man endnu ikke har fået spurgt olielobbyen, hvordan de ser på den sag.

Men værst af alt nægter Venstre konsekvent at anerkende det faktum, at nulvækst vil betyde færre offentligt ansatte år efter år. Det viser Finansministeriets beregninger, vel at mærke med de samme regnemetoder, der blev brugt, dengang Venstre havde lommeregneren. Erfaringerne fra de sidste 3 år med nærmest nulvækst siger det samme. Og Det Konservative Folkeparti viser det jo klart og tydeligt i deres nye 2020-plan. Jeg er ikke begejstret for indholdet i De Konservatives plan – langtfra. Men de fortjener ros for i det mindste at komme med en: øget brugerbetaling, færre offentligt ansatte, større forskel på rig og fattig. De Konservative tør stå ved de negative konsekvenser af deres politik. Jeg vil kalde dem det ærlige borgerlige parti.

Kl. 11:07

Det er da egentlig tankevækkende, at Folketingets mindste parti kan finde ud af at udarbejde en 2020-plan, mens Folketingets største parti, Venstre, vel planlægger at præsentere deres 2020-plan engang i september 2019. Måske skyldes Venstres regneblokering, at partiet forsøger at holde sandheden skjult for danskerne og også skjult for Dansk Folkeparti, som jo omtaler forslag, der ligger meget langt fra Venstres nulvækst.

Strategien i blå blok er tydeligvis at holde deres splittelse skjult for danskerne. Således kunne man for nylig læse om en middag for en lille eksklusiv herregruppe i Nyhavn. Det var de fire borgerlige partiledere, der mødtes hjemme hos Venstres leder, og stemningen var efter sigende i top. Jeg håber, de alle fire hyggede sig, disse Nyhavns glade gutter, men jeg vil alligevel benytte lejligheden til at lufte min bekymring for aftenens konsekvenser for det ene medlem af det lystige selskab, hr. Kristian Thulesen Dahl. Jeg er alvorligt bange for, at Dansk Folkepartis leder er kommet ud i noget snavs. Man kan dårligt tro andet, når man hører, hvad hr. Thulesen Dahl ellers er rejssende i af tanker om vækstprocenterne i den offentlige sektor. Måske blev det lige festligt nok, og måske er hr. Thulesen Dahl ud på de lyse timer blevet overtalt til at sætte sin signatur på et dokument, som han ikke helt kunne overskue rækkevidden af. Den slags hænder jo i Nyhavn. Kort efter middagen kom de fire borgerlige oppositionspartier jo som bekendt med en fælles kronik, en slags fælles finanslovsudspil, hvor man var blevet enige som så mange ting som – og hold nu fast – at fremrykke 900 mio. kr. i skattelettelser. Ja, der stod ikke mere, i hvert fald ikke noget med relevans for finansloven. Alligevel kan man undre sig over, hvorfor Dansk Folkeparti skrev under på det krav. Dansk Folkeparti ville jo have en vækst på 0,8 pct. frem til 2020, men det viser sig, at Dansk Folkeparti, når man for første gang skal sætte pen til papir sammen med resten af oppositionen, vælger skattelettelserne frem for en bedre offentlig sektor, altså sammen med resten af herreklubben fra Nyhavn.

Jeg synes, at konturerne af et eventuelt fremtidigt borgerligt samarbejde står klare nu. Venstre får da sin nulvækst og dermed fyringerne i den offentlige sektor, De Konservative får deres skæve skattelettelser, og Dansk Folkeparti får sin grænsebom. Med andre ord bliver der ca. 33.000 færre SOSU-assistenters, sygeplejersker, folkeskolelærere og pædagoger og andre offentligt ansatte, mens der til gengæld kommer 98 ekstra toldere ved grænsen. Toldere er vigtige nok at have, det er skam ikke det, men alligevel, hvis det er hr. Thulesen Dahls tilbud til danskerne, synes jeg ikke, det ser attraktivt ud overhovedet.

Nu er banen kridtet op til finanslovsforhandlingerne, og vi vil som regering ikke gå på kompromis med den grundlæggende kurs, ikke lade os rykke væk fra den balance, vi har opnået, hvor der er tryghed for, at regeringen har styr på økonomien, hvor bedre tider venter forude, og hvor vi stadig vil have råd til en ordentlig velfærd fremover. Jeg har godt lagt mærke til, at man i pressen fra de for-

skellige partiers side gerne vil give indtryk af stor forhandlingsvilje. Det vil vi teste ægtheden af hos alle partier ved forhandlingsbordet, og jeg håber på et godt forløb og en god debat frem mod en finanslov, der styrker trygheden for familierne og sikrer fremgang for det gode skib »Kongeriget Danmark«.

Kl. 11:10

Formanden :

Der er en række korte bemærkninger. Først er det hr. Peter Christensen.

Kl. 11:10

Peter Christensen (V):

Op med humøret, var egentlig det første, jeg tænkte. For en stor invitation til, at vi skulle lave finanslovsaftale sammen, kunne jeg ikke lytte mig til. I stedet for brugte Socialdemokratiet taletiden på at vurdere sammenholdet i blå blok og stemningen, når man mødes. Og jeg vil gerne bekræfte, at den er god, og i hvert fald står den jo i kontrast til, hvad jeg kan læse mig til sammenhold betyder i en centrum-venstre-forstand, og hvad man bruger kræfterne på der. Vi har det altså sjovere i blå blok – det har vi – men det er der nok ikke så meget at gøre ved.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at spørge Socialdemokratiet til, er, at vi nu kan høre, at det ikke handler om velfærdsstaten længere, nu handler det om konkurrencesamfundet. Det er finansministerens nye slagnummer. Hvad dækker det over? vil jeg spørge hr. Jesper Petersen.

Kl. 11:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:11

Jesper Petersen (S):

Som jeg forstod det interview, var der jo tale om en henvisning, ikke alene til en akademisk diskussion, men også til det forhold, at vi selvfølgelig er et samfund, der er nødt til at sørge for, at vi har en god konkurrenceevne. Og den er også steget med 10 pct., siden den her regering kom til, efter at den i årevis rykkede nedad under den tidligere borgerlige regering. Konkurrenceevnen er faktisk blevet bedre siden 2008 – den er steget med 10 pct. Og vi fortsætter jo. Jeg skal være den første til at kvittere for, at Venstre har været med til at lave en vækstplan, hvor vi inden for en ansvarlig ramme, der gør, at regeringen stadig har penge at disponere over til offentlig velfærd, også har kunnet give forskellige erhvervslettelser på skatter og afgifter. Og også på personskatterne har det kunnet lade sig gøre. Det er vi meget tilfredse med. Men vi har bare et bredere syn på konkurrenceevne end det syn, som jeg kan forstå Venstre har, nemlig at hver eneste gang man ser en ledig krone, skal den bruges på skattelettelser. Vi vil *også* have et ordentligt velfærdssamfund, vi vil *også* have investeringer i sundhed, infrastruktur, uddannelse osv.

Kl. 11:13

Formanden :

Hr. Peter Christensen.

Kl. 11:13

Peter Christensen (V):

Nu gik spørgsmålet egentlig på, at når man går ud og siger, sådan som finansministeren gør, at det er en ny vej, vi skal, og at det ikke længere er det, som man i Socialdemokratiet altid har kaldt velfærdsstaten, nu er det konkurrencesamfundet, så må det jo være, fordi der er noget nyt. Og det svarede hr. Jesper Petersen ikke på. Det kan måske være, fordi hr. Jesper Petersen ikke aner, om der er en

forskel, men så må ordføreren give et bud på, hvad han tror forskellen på de to ting er.

Kl. 11:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:13

Jesper Petersen (S):

Jamen jeg mener da absolut ikke, det er nyt, at socialdemokratisk ledede regeringer står for, at der er en god konkurrenceevne i det her land, at vi kan afsætte vores varer på markederne ude i verden, at vores eksportvirksomheder klarer sig godt, at folk har ansættelse i den private sektor. Det er ikke usædvanligt, at socialdemokratisk ledede regeringer sørger for, at der er styr på økonomien, sørger for at lave ansvarlige reformer. Vi vil bare *også* have, at der er balance i tingene, at der også er råd til at udvikle vores velfærdssamfund, i takt med at der bliver flere ældre, der også skal have en ordentlig pleje, når de er blevet gamle, at flere skal tage en uddannelse, at vi skal kunne investere i infrastruktur, hvilket vi jo gør med rekordstore tal næste år.

Kl. 11:14

Formanden :

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:14

René Christensen (DF):

Tak. Det var et interessant oplæg. Jeg havde jo regnet med, at ordføreren ville fortælle om alt det gode, der var i finansloven, men der er åbenbart ikke noget, for det kom ordføreren ikke ret meget ind på. Jeg kan så løfte sløret for, at når Dansk Folkeparti kommer på talerstolen, vil vi fortælle om nogle ganske interessante ting, som vi har fundet i finansloven.

Men jeg kan forstå, at der også kan være problemer med at læse, for hvis man læser finansloven, ligesom man læser kronikker, så er det i hvert fald utrolig svært for ordføreren. For hvad er det, Dansk Folkeparti har sagt i forhold til det samarbejde, der er? Vi vil gerne fremrykke de aftaler, som vi har lavet med regeringen, som bl.a. indeholder skattelettelser. Det har vi sådan set været helt enige om, og det håber jeg da regeringen stadig væk også er. Vi kan også se, at regeringen i oplægget har frigjort midler. Der er faktisk en milliard, der er til fri afbenyttelse. Der havde vi jo egentlig tænkt at rykke det, et meget, meget stort flertal er enig om, frem, når nu vi er enige om, at det er det, det giver arbejdspladser og vækst. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 11:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:15

Jesper Petersen (S):

Næh, jeg er faktisk ikke enig i, at der vil blive flere arbejdspladser næste år af, at man bruger den anlægsmilliard, som vi foreslår, på skattelettelser. Det er jeg ikke enig i. Man vil også kunne se i et svar fra Finansministeriet, der er kommet i dag oven på Venstres finanslovsudspil, at deres vurdering af den metode giver et negativt udfald, at der bliver færre ansatte.

Der er lavet en vækstplan, som Dansk Folkeparti kun ville være med i en lille smule af, men hvor det store ryk måtte tages af nogle andre. Jeg er glad for det, Dansk Folkeparti var med til, men det er dog en meget en lille del af det, som det parti, man ønsker til magten, nemlig Venstre, gik med til.

Men jeg forstår nu, at krumtappen i Dansk Folkepartis finanslovsændringsforslag er at gøre op med selskabsskattelettelserne, hvad partiet udmærket ved ikke bliver til noget og jo kun ser ud til at skulle gå den anden vej, hvis Venstre og Konservative får magten. Det er jo det, der ligger i deres udspil. Så jeg er grundforvirret over, hvad der egentlig er Dansk Folkepartis kurs, og hvad det er, der er foregået ovre i Nyhavn, siden man skriver under på en nulvækstpolitik, som man åbenbart ikke støtter.

Kl. 11:16

Formanden :

Hr. René Christensen.

Kl. 11:16

René Christensen (DF):

Jeg forstår godt, at ordføreren er forvirret, fordi ordføreren har jo tidligere været medlem af et andet parti, der ville en vækst på 1,4 pct. og gik til valg på det. Nu står ordføreren heroppe og siger, at 0,5 pct. er vejen frem, og at 0,6 pct. til 2020 er vejen frem. Jeg kan godt forstå, hvis ordføreren er forvirret. Det er Dansk Folkeparti sådan set ikke. Vi holder stadig væk fast i det, vi gik til valg på. Vi holder også fast i, at den aftale, vi har indgået med regeringen om bl.a. emballagavgift, skatte kreditter og momsaflyftning på hotel, faktisk giver beskæftigelse, og det håber jeg sandelig også at regeringen stadig væk er enig i. Jeg håber, at det var en fejltagelse deroppefra.

Jeg vil stille et andet spørgsmål lynhurtigt, og det er: Kan man ikke få løftet sløret for, hvordan man vil finde de her 12 mia. kr. over en 6-årig periode, som svarer til omsætningen i fire mellemstore kommuner?

Kl. 11:17

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:17

Jesper Petersen (S):

Nu er der efterhånden lidt mange spørgsmål at svare på på 30 sekunder.

Jeg vil ikke sige, at en vækst på gennemsnitligt 0,6 pct. frem til 2020 er meget. Det er en moderat vækst i den offentlige sektor, men der er dog råd til den. Med den plan, regeringen har, er der råd til, at vi har kunnet lave personskattelettelser, erhvervsskattelettelser, investere i uddannelse og sørge for ordentlig velfærd fremover. Den balance er det jo regeringen der kan tilbyde. De makkere, som hr. René Christensen gerne vil have, kan ikke se en ledig krone uden at ville give den i skattelettelser. Det gælder også for de penge, der måtte være at finde ved effektiviseringer inden for den offentlige sektor, som Produktivitetskommissionen pegede på i går. Vi lægger det her mål på 12 mia. kr. frem. Jeg kan se, at jeg ikke har mere tid til at forklare om det, men det må vi ordne ved en anden lejlighed.

Kl. 11:17

Formanden :

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 11:17

Frank Aaen (EL):

Nu hørte jeg Socialdemokratiets ordfører tale om, at der ville komme mere beskæftigelse, og at der ville komme flere ansatte inden for velfærden. Er det ikke korrekt, at når man kigger i Økonomisk Redegørelse, vil man se, at antallet af ansatte inden for velfærden er mindre i 2014 ifølge regeringens egen prognose, end dengang regeringen kom til?

Er det ikke korrekt, at beskæftigelsen i 2014 efter regeringens egen prognose er mindre, end dengang regeringen kom til? Og er det

ikke en skæv udvikling, som der bør rettes op på, så vi er sikker på, at både velfærd og beskæftigelse er bedre i 2014, end da regeringen kom til?

Kl. 11:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:18

Jesper Petersen (S):

Jamen hr. Frank Aaen kan jo godt læse kurver og grafer, og han kan også godt gå lidt længere tilbage end til det år, som hr. Frank Aaen valgte at bruge som udgangspunkt her. Og man vil jo kunne se, at der har været en ganske pæn vækst i antallet af offentligt ansatte i årene op til det udgangspunkt, som hr. Frank Aaen tager.

Så er det helt korrekt, at der er blevet færre offentligt ansatte. Der har været en tilpasning, efter at man var kommet op på det niveau. Og det beviser jo bare, at hvis man kører med det, der nærmest er en nulvækstlinje, som vi – indrømmet – har haft de sidste 3 år, så fører det til færre ansatte i den offentlige sektor. Det er jo det, der er tilbuddet ovre fra den borgerlige side, og det, vi ikke vil. Vi har lagt en plan frem, hvor der er plads til at udvikle den offentlige sektor fremover.

Kl. 11:19

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:19

Frank Aaen (EL):

Nu har jeg jo ikke noget problem med at være imod den borgerlige side. Det, der irriterer mig – for at sige det på den måde – er, at regeringens ambition er blevet så ringe. Altså, den regering, der kom til, vandt valget på at ville øge beskæftigelsen, øge velfærden, og så må vi se, at det i regeringens egne prognoser for 2014 er dårligere, end da regeringen kom til. Det må da være noget, der alligevel giver lidt eftertanke i regeringspartierne.

Kl. 11:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:20

Jesper Petersen (S):

Jamen jeg synes slet ikke, at hr. Frank Aaen skal være imod – heller ikke, hvad den her regering lægger frem. For det betyder jo, at der vil være plads til at have 2.000 flere ansatte i den offentlige sektor i 2014 og forventeligt 7.000 flere ansatte i den private sektor som følge af den økonomiske politik, der bliver ført. Vi kan ikke udrette mirakler med et fingerknips, når vi samtidig skal holde os inden for en ansvarlig økonomisk ramme, og det vil regeringen blive ved med.

Men vi har lagt sporene ud til, at man kan have fremgang i den private sektor; flere folk kan komme i arbejde i vores eksportvirksomheder og andre steder, og vi vil også have rum til at forbedre den offentlige sektor. Det svarer til 9.000 flere ansatte frem til 2020. Det betyder en forskel på 33.000 i forhold til de borgerlige partier, hvis man læser Finansministeriets beregninger.

Kl. 11:20

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen, kort bemærkning.

Kl. 11:20

Ole Birk Olesen (LA):

Ja, det er jo nemt for en socialdemokrat at stå og glæde sig over, at man kan udvide den offentlige sektor i de kommende år og ansætte

flere i den offentlige sektor osv. Men der er jo også en regning, der skal betales. Det koster 20 mia. kr. mere i 2020 med den store offentlige sektor, som Socialdemokraterne vil have, end her i 2013. 13,7 mia. kr. af de 20 mia. kr. skal boligejerne betale i form af højere grundskyld. Det er ganske almindelige LO-arbejderfamilier i Gladsaxe, i Hvidovre, i Aarhus, som skal betale ret store ekstra grundskyldsooprævninger fra det offentlige for at betale den mervækst i det offentlige forbrug, som hr. Jesper Petersen ønsker. Hvorfor er det rimeligt?

Kl. 11:21

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:21

Jesper Petersen (S):

Hr. Ole Birk Olesen er jo bekendt med, at det er aftalt i forbindelse med skattereformen, at boligskatterne ligger fast frem til 2020. Så er grundskylden jo et kommunalt anliggende, den vælger nogle kommuner så at øge indtægterne fra. Hvor stærkt det kan gå, er der også lagt rammer for. Men som jeg har forstået det, er der kun en eneste kommune i landet, nemlig Gentofte, der decideret prøver på at slippe under det minimum, der er sat.

Men det handler om, at der er skatteindtægter både fra folks arbejdsindsats og fra den samfundsskabte værdi, der er på fast ejendom.

Kl. 11:22

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:22

Ole Birk Olesen (LA):

Nu er økonomien i kommunerne og staten jo et stort mismask, det hele er viklet sammen gennem udligningsordninger, som gør, at de kommuner, som på grund af højere vurderinger får flere penge i kassen, ofte skal sende de fleste penge videre til andre kommuner. Det her er jo statsligt styret, og kommunerne kan ikke gøre noget ved det. Så spørgsmålet er:

Staten har en rolle i det her. Er det virkelig rimeligt, at helt almindelige LO-arbejdere i Gladsaxe, i Hvidovre, i Aarhus og mange andre steder skal betale 13,7 mia. kr. mere i skat, for at hr. Jesper Petersen og regeringen kan øge det offentlige forbrug med 20 mia. kr.?

Kl. 11:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:23

Jesper Petersen (S):

Det er en fantastisk omsorg for den almindelige LO-familie, som hr. Ole Birk Olesen udviser. Det er nu smukt at høre på fra et parti, hvis politik betyder en kraftigt øget ulighed, at de mest velstillede skal klare det bedre, massive skattelettelser, at der ikke er råd til den velfærd, som er den primære omfordelingskilde i vores samfund, hvor vi i fællesskab betaler for uddannelse, for sundhed, for ældrepleje osv. Jeg tror ærlig talt, at man godt kan være omsorgen foruden.

Der er lagt klare rammer for, hvilke stigninger der kan være på boligskatteområdet, og jeg tror ikke, hr. Ole Birk Olesens invitation til LO-arbejderne bliver taget så alvorligt – det bør man i hvert fald ikke gøre.

Kl. 11:23

Formanden :

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 11:23

Mike Legarth (KF):

Kan ordføreren forstå, at hvis man tager udgangspunkt i, at regeringen fire gange i træk har taget fejl i vækstskønnene, og at der ikke er den gang i hjulene, den vækst, den optimisme, og det salg, der skal til for at finansiere vores velfærdssamfund, så er det hensigtsmæssigt at gøre det mere attraktivt at drive virksomhed, for at man kan bevare de jobs, der er til danskerne, altså den tryghed, det giver i familien, at indkomsten kommer måned for måned? Og kan ordføreren forstå, at konkurrenceevnen, det, at virksomhederne bliver stærkere til at konkurrere på verdensmarkedet, så de kan erobre markedsandele, ansætte flere, så skattebetalingen til statskassen både fra ansatte og fra virksomheder bliver større, er meget, meget vigtig?

Kan ordføreren ikke se, at der ikke er nogen tiltag, ikke nogen initiativer, der målrettet gør noget ved det, i den her finanslov, og at det jo er det, man skulle sætte dagsordenen for?

Kl. 11:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:24

Jesper Petersen (S):

Jo, men det, at danske virksomheder kan konkurrere og ansætte folk til at lave produkter eller tilbyde services, som man så sælger i udlandet eller herhjemme for den sags skyld, i den private sektor, er da fuldstændig afgørende, og regeringen har aldrig sagt andet. Derfor har vi jo også lavet forskellige tiltag, som forbedrer konkurrenceevnen, og den er forbedret med 10 pct. siden 2008. Og nu tager vi jo fat videre.

Det handler om omkostninger, men i modsætning til hr. Mike Legarth fra De Konservative tager jeg konkurrenceevnebegrebet så alvorligt, at jeg ikke kan nøjes med at se på lønninger og skatter, men også må se på, hvor dygtige vi er, at vi uddanner den dygtigste generation nogen sinde, at vi har et godt sundhedsvæsen, at der er et fleksibelt arbejdsmarked, og at vi investerer i infrastruktur, alle de ting, der også skal til, for at man har en god konkurrenceevne. De ting kombinerer regeringen. Det eneste, hr. Mike Legarth kan komme på, er at give nogle flere skattelettelser, og det er et alt for snævert syn på konkurrenceevnen.

Kl. 11:25

Formanden :

Hr. Mike Legarth.

Kl. 11:25

Mike Legarth (KF):

Jeg vil da lige henvise til, at ordføreren jo roste den konservative 2020-plan for lidt siden, fordi den jo er fyldt med detaljer om, hvordan vi synes at økonomien skal bygges sammen og sammensættes til gavn for familien Danmark. Så vi har jo også en lang række elementer, der peger på, hvordan vi løser den her opgave. Det er helt indlysende, at uddannelse, forskning og innovation er det, der skal drive os videre fra den situation, vi er i. Men her og nu er den her finanslov jo et udtryk for, at regeringen ikke vil foretage nogen besparelser, som man kunne målrette mod virksomhedernes konkurrenceevne, sådan at vi kunne sikre danskernes job og den tryghed, der er i familien, ved, at der er et job, og tiltroen ude i virksomhederne til, at det kan betale sig at investere.

Så den sidste ting: En statsgæld på 500 mia. kr., ingen initiativer til at få den afviklet – var det ikke bedre at få nogle varme hænder, som ordføreren plejer at sige, for de penge, man betaler i rente, eller, som jeg synes, hellere investere i arbejdspladser og konkurrenceevne?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:26

Med hensyn til at gøre verdens største offentlige sektor endnu større vil jeg bare lige komme med en ny beroligelse til hr. Kristian Jensen: Når man ser på de kommende år, ser man, at væksten i BNP, vores samlede økonomi, vil være større end den vækst i den offentlige sektor, som regeringen lægger op til. Det betyder jo, at som andel af BNP vokser den offentlige sektor ikke. Men vi insisterer på at have råd til at have et ordentligt velfærdssamfund også fremover. Det er sådan set det, vi er her for, nemlig at fremtidssikre et velfærdssamfund, som Venstre nærmere fremlægger forslag til at afmontere. Det er ikke vores politik.

Kl. 11:30

Jesper Petersen (S):

Jeg forstår på hr. Mike Legarth, at han savner ros og ligesom efterspørger den igen. Jeg vil gerne gentage rosen for De Konservatives ærlighed, og at de i modsætning til Venstre tør sige det ligeud, nemlig at det selvfølgelig koster på den offentlige sektor, at det koster på velfærden. Det betyder, at der bliver færre offentligt ansatte, at man ikke kan følge med, selv om der bliver flere ældre og flere unge skal have en uddannelse. Det står man ved, og man tager det klare politiske valg. Det vil jeg meget gerne rose, og jeg ville ønske, at storebror hos Venstre ville følge samme eksempel og komme ud med sproget.

Jeg forstår også, at Konservative er et parti, der er bevidst om historien, og vi har jo altså lavet en vækstplan for ikke ret mange måneder siden, der lige præcis tager fat på at lempe forskellige afgifter og skatter, så det er jo ikke, fordi regeringen ikke gør noget, som hr. Mike Legarth prøver at give indtryk af.

Kl. 11:26

Kl. 11:27

Formanden :

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:27

Formanden :

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:30

Kristian Jensen (V):

Hvis hr. Jesper Petersens humør er udtryk for et stemningsskifte i dansk økonomi, så står det sløjt til. Det må jeg sige. Så tror jeg, at mange danskere holder for stramt på pengepungen, ligesom hr. Jesper Petersen holder for stramt på mundvigene.

Jeg vil sige, at man skal komme lidt ind i debatten her. Jeg spurgte klart og tydeligt om, hvorfor Socialdemokraterne ønsker, at verdens største offentlige sektor skal være endnu større. Det ønske udtrykker de i stedet for at fremrykke de gode initiativer, som vi var enige om at tage i foråret.

Kl. 11:30

Kristian Jensen (V):

Jeg bliver nødt til at starte med den samme opfordring, som hr. Peter Christensen kom med. Op med humøret, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen. Det var en ordførertale, der var næsten lige så trist som finanslovsforslaget, og jeg synes faktisk, at hr. Jesper Petersen plejer at være en mere spændstig oratoriker, end han har været i dag, men det var måske i hans tidligere karriere.

En kort overgang var jeg fristet til at spørge hr. Jesper Petersen om, hvilke personlige erfaringer med aftaler i Nyhavn han kan bygge på, men jeg vil nu hellere spørge: Hvorfor er det, at Socialdemokratiet ønsker at gøre verdens største offentlige sektor endnu større i stedet for at bruge de ressourcer, der er på næste års finanslov, på at forbedre konkurrenceevnen?

Hr. Jesper Petersen nævnte i et svar til hr. Mike Legarth for et øjeblik siden, at vi i foråret aftalte en række initiativer for at fremme virksomhedernes konkurrenceevne. Det er korrekt. Men der var nogle af initiativerne, om hvilke regeringen dengang sagde, at dem har man ikke råd til endnu, det må man vente på. Nu kommer der så en finanslov, og når man kigger på de reserver, der er afsat, viser det sig, at der er råd til at gøre noget mere. Så hvorfor ikke gøre det nu, som vi i foråret mente var en god idé?

Kl. 11:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:28

Jesper Petersen (S):

Jeg kan berolige hr. Kristian Jensen med, at mit humør sådan set ikke fejler noget. Altså, det stemningsskifte, der er i økonomien, breder sig jo også til ens humør, men man skal ligesom lade det gå i den rette takt. Jeg kommer jo ikke fra et parti, der gentagne gange har afblæst krisen, før den var ovre. Hr. Kristian Jensen bør tage en lille snak med sin formand om, at det bør man gøre. Så jeg vil ikke oversælge budskabet om, at det bare går strålende. Men der er dog fremgang at spore. Det er jeg glad for.

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:30

Jesper Petersen (S):

Med den økonomiske politik, regeringen har ført, har vi ved at træffe forskellige ikke altid nemme beslutninger, lave reformer og andre ting opnået, at vi på den ene side kan lave lempelser af personskatter og erhvervsskatter og på den anden side kan have råd til at forbedre velfærden og udvikle den fremover, ikke med meget store vækstrater, men de er der. Det skal ske, i takt med at der bliver flere ældre, som jeg synes også skal have en god pleje, når de bliver gamle, at flere unge skal have en uddannelse, at det bliver dyrere at behandle folk på sygehusene med mere moderne behandlingsformer.

Venstre sagde selv, da de var ved magten, at alt det ikke kunne lade sig gøre med nulvækst. Det skrev man selv ikke kunne lade sig gøre. Det er ikke udtryk for, at min sindsstemning generelt ikke er god, men man kan godt blive sådan lidt småprovokeret over, at Venstre ikke tør være ærlige i den politiske debat. Så jeg vil sige, at man skal komme med det, så vi kan diskutere det.

Kl. 11:31

Formanden :

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:31

Erling Bonnesen (V):

Tak. Hvor mange flere offentligt ansatte vil Socialdemokraterne og regeringen acceptere?

Kl. 11:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:31

Jesper Petersen (S):

Det, der er plads til med den økonomiske politik, vi har lagt frem, er ca. 9.000 flere offentligt ansatte frem til 2020. Det skal så ses i mod-

sætning til omkring 24.000 færre med Venstres politik, kan man læse i beregningerne fra Finansministeriet – jeg tror, det var i går, de kom. Og det er, som jeg også nævnte før, jo en erkendelse, Venstre selv har nået, altså at med en nulvækstpolitik vil der ikke være råd til at opretholde kernevelfærden. Det er jo det, vi egentlig forsøger at få nogle ærlige svar fra Venstre på, altså at det er sådan, det er – ligesom De Konservative. Forskellen er altså de 33.000 mellem et plus på 9.000, som vi har råd til, og et minus på 24.000, som Venstre lægger op til.

Hr. Erling Bonnesen får ordet igen, og han har jo også en kommunal fortid, så måske hr. Erling Bonnesen vil løfte sløret for, om det er skolelærere eller pædagoger eller andre ansatte i kommunerne, som der skal være færre af.

Kl. 11:32

Formanden :

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:32

Erling Bonnesen (V):

Ordføreren bekræfter jo så, at Socialdemokraterne og regeringen vil gøre den offentlige sektor endnu større. Man nævner selv tallet 9.000 flere offentligt ansatte. Er det så det, regeringen regner med at lave et forlig med Enhedslisten om? Er 9.000 det antal, man regner med at lande på, sådan at man, kan man sige, får kvitteret for den udmelding og det krav, der er kommet fra Enhedslisten i dag?

Men tak for bekræftelsen på, at det er regeringens politik, at den offentlige sektor skal være endnu større.

Kl. 11:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:33

Jesper Petersen (S):

Tak til hr. Erling Bonnesen for bekræftelsen på, at Venstre mener, at der skal være 24.000 færre ansatte i den offentlige sektor. Det er glimrende, at der dukker et eller andet op undervejs i debatten. Der vil være råd til 2.000 flere i 2014, 9.000 flere i 2020, og jeg tror, de fleste danskere lidt snusfornuftigt godt selv kan se, at når der bliver flere ældre og vi vil have, at flere unge skal have en uddannelse, og vi vil kunne give den mest moderne behandling på vores sygehuse, koster det lidt, og det er det, vi lægger op til at vi også kan afholde i årene der kommer.

Kl. 11:33

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 11:33

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg noterede mig, at hr. Jesper Petersen i sin ordførertale nævnte, hvad han ville gøre, hvis han var formand for partiet Venstre. Og nu skal jeg jo ikke blande mig i Venstres formandsvalg, men med den relativt korte erfaring, hr. Jesper Petersen har, er det da flot allerede både at have været politisk ordfører for SF og nu at være finansordfører for Socialdemokraterne. Så der er da håb endnu, kan man sige.

Men jeg vil egentlig gerne spørge til det her med, at hr. Jesper Petersen i dag har været ude at sige, at det sejler i blå blok med hensyn til den økonomiske politik. Og der henviser hr. Jesper Petersen så til den måde, som beregningerne er på fremover med nulvækst i den offentlige sektor. Jeg har noteret mig, at både Socialdemokraterne og SF jo for 2 år siden gik til valg på, at der skulle være en stigning på 1,4 pct. til netop at sikre både pris- og lønfremskrivninger og

også den demografiske udvikling, hvor vi kan se at der bliver et større ældrepres, og vi kan også se, at der kommer stigende sundhedsudgifter. Nu er det sådan, at regeringen fremlægger en finanslov, hvor det hedder 0,4 pct., og fra S og SF's side sagde man i valgkampen for 2 år siden, at netop de 1,4 pct. var for at sikre Danmark imod en velfærdsmassakre. Men hvad er så det her?

Kl. 11:35

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:35

Jesper Petersen (S):

Jeg takker for omsorgen for min personlige karriere. Jeg havde på fornemmelsen, at det ikke var venligt ment.

Jo, jeg har udtalt mig om uenigheden i den borgerlige blok i dag, og om man så skal bruge udtrykket, at det sejler, eller at de bare er rygende uenige – ja, der er egentlig frit valg for hr. Hans Kristian Skibby. Der er for 80 milliarder kroners uenighed mellem de borgerlige partier om, hvordan den offentlige sektor skal udvikle sig fremover. Det er immer væk noget. Så jeg synes, det er meget svært at blive klog på.

Det, der også fremgår af dagens aviser, er jo, at Dansk Folkeparti fører politik i sådan en fantasiverden, hvor man finansierer sine udspil med forslag, man ved aldrig bliver til noget, og som under ingen omstændigheder kan gennemføres med dem, man gerne vil støtte i at komme til magten. Jamen det er jo noget gøgl. Man foregiver alt muligt over for vælgerne, som man ikke kan bruge til noget som helst. Og der synes jeg, at Dansk Folkeparti ligesom må gøre det klart for folk, at det, man i virkeligheden vil få, er Venstres velfærdspolitik. Dansk Folkeparti får ikke et ben til jorden, og man har allerede skrevet under på det i den kronik, der blev bragt i sidste weekend.

Kl. 11:36

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:36

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen der er jo ikke et øje tørt. Hr. Jesper Petersen er åbenbart specialist i alt, hvad der foregår internt i både Venstre og Dansk Folkeparti. Jeg synes, det er utrolig flot at have tilegnet sig så store kompetencer. Men lad det nu ligge.

Men ordføreren må stå til ansvar for, at de to partier, som ordføreren repræsenterer – det ene er ordføreren valgt for, og det andet repræsenterer ordføreren i dag – gik til valg på, at der måtte være en stigning på 1,4 pct. for at sikre Danmark imod en velfærdsmassakre. Det var det, man gik til valg på. Nu kan vi se, at man fremlægger et finanslovsforslag, hvor der kun er plads til en stigning på 0,4 pct. Det er et minus på ganske mange milliarder. Og så spørger jeg ordføreren: Hvor er de penge henne, og er det rimeligt, at man har to forskellige slags politikker?

Kl. 11:37

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:37

Jesper Petersen (S):

Jeg kan forstå, at hr. Hans Kristian Skibby mener, det er en velfærdsmassakre næste år at foreslå 0,4 pct. i vækst og siden hen 0,6 pct. i gennemsnit. Så må man jo finde et dækkende udtryk, der kan bruges om Venstres politik – de venner, man har, der foreslår noget,

som ifølge Finansministeriet jo vil føre til 24.000 færre offentligt ansatte. Jeg glæder mig til at høre, hvad det er for et begreb.

Jeg kloger mig ikke på de indre forhold i Dansk Folkeparti. Jeg kommenterer bare, hvad der er lagt frem. Det fandt hr. Kristian Jensen åbenbart også meget muntert, men jeg kommenterer bare, hvad der er lagt frem af Venstre selv, af Dansk Folkeparti og af Liberal Alliance og De Konservative, og der er for 80 milliarder kroners uenighed. Det er lidt svært at få rede på, hvad det egentlig er, vi har at arbejde med.

Kl. 11:37

Formanden :

Rosa Lund for en kort bemærkning.

Kl. 11:37

Rosa Lund (EL):

Tak til hr. Jesper Petersen for en god tale og for de gode visioner, der blev ridset op. Jeg tænker især på det med, at vi skal uddanne den dygtigste generation nogen sinde; jeg tænker på det med, at flere skal have en uddannelse. Men når jeg så læser regeringens finanslovsforslag, er der alligevel noget, der undrer mig, for hvordan hænger det, at vi skal uddanne den dygtigste generation nogen sinde, og at flere skal have en uddannelse, og at der faktisk er flere, der skal have en erhvervsuddannelse, sammen, når erhvervsuddannelserne skal spare 2 mia. kr. over de næste 3 år. Kan hr. Jesper Petersen forklare mig det?

Kl. 11:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:38

Jesper Petersen (S):

Uddannelsesområdet er meget vigtigt for regeringen. Og vi gør jo også det, at selv om man har optaget rekordmange næste år, følger pengene med; taxameteret følger med, og kvaliteten kan bevares. Selv om vi optager rekordmange, er der ikke før blevet brugt så mange penge på uddannelse, som der bliver brugt næste år. Der er også til ungdomsuddannelserne 700 mio. kr. mere.

Så er det rigtig nok, at uddannelsesinstitutionerne er underlagt det at putte 2 pct. af deres bevilling i en særlig pulje. Der vil så siden hen blive disponeret over den, men alle pengene vil blive inden for uddannelsesområdet. Og jeg tror ikke, at man skal være en særlig dygtig spåkone for at vide, at regeringen lægger meget vægt på erhvervsuddannelserne. Vi må så siden hen se, hvordan udmøntningen bliver, men det kan man jo være med til at bestemme, hvis man indgår i forhandlingerne.

Kl. 11:39

Formanden :

Fru Rosa Lund.

Kl. 11:39

Rosa Lund (EL):

Som ordføreren forhåbentlig ved, indgår Enhedslisten meget gerne i forhandlinger om erhvervsuddannelserne.

Men det undrer mig nu alligevel, at hr. Jesper Petersen siger, at uddannelse er meget, meget vigtigt for regeringen, og taler om, at optaget på de videregående uddannelser er finansieret, når jeg helt konkret spørger til erhvervsuddannelserne. Erhvervsuddannelserne er meget vigtige for Enhedslisten, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan man på den ene side kan sige, at det er vigtigt for regeringen, at der kommer kvalitet i vores erhvervsuddannelser, og på den anden side fjerne 2 mia. kr. over de næste 3 år.

Derfor tror jeg bare, at jeg skal omformulere mit spørgsmål lidt, for det står nemlig ikke i finanslovsforslaget: Kan hr. Jesper Petersen garantere, at de penge, der bliver sparet gennem 2-procentbesparelsen bliver på det område, som de er taget fra?

Kl. 11:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:40

Jesper Petersen (S):

Der er såmænd ingen grund til at være bekymret for ungdomsuddannelserne. Jeg tror egentlig også, at jeg nævnte det i mit første svar, nemlig at der også der vil være 700 mio. kr. mere. Regeringen prioriterer erhvervsuddannelserne meget højt, og derfor sørgede vi også for i sidste års finanslov med Enhedslistens medvirken, at det hul, der ville blive i bevillingerne til erhvervsuddannelserne, ville blive fyldt op igen; at de altså ikke skulle spare en masse penge. Der er nu afsat en reserve på 1 mia. kr. til erhvervsuddannelserne over de næste 4 år.

Så er de som alle andre underlagt at putte 2 pct. af deres bevilling i en omstillingspulje, og det, jeg bare forsigtigt sagde, var: Lad os nu lige se, hvordan den bliver fordelt, inden vi fælder dommen over, om man kan tillade sig at sige noget om, hvorvidt erhvervsuddannelserne bliver prioriteret højere eller ej. Så er det forsigtigt sagt.

Kl. 11:41

Formanden :

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:41

Jacob Jensen (V):

Nu vil jeg gå lidt i rette med mine to partikolleger her, hr. Kristian Jensen og hr. Peter Christensen, som faktisk bad om, at hr. Jesper Petersens humør skulle være lidt bedre. For jeg kan forstå, at hr. Jesper Petersens humør skulle være sådan nogenlunde ligefrem proportionalt med udviklingen i økonomien, og når man kan se, at regeringen nu for fjerde gang i træk har nedjusteret økonomien, er det vel en ærlig mine at lægge at være sådan lidt ked af det og lidt trist til mode. Så det vil jeg sådan set rose hr. Jesper Petersen for. Det er måske nærmere statsministeren, som rejser rundt i vanlig stil og overdriver.

Men når det så er sagt, burde hr. Jesper Petersens humør måske alligevel være lidt bedre i den forstand, at regeringen jo faktisk har historisk mange muligheder for at indgå en finanslovaftale. Det parlamentariske grundlag, Enhedslisten, byder sig til, men oppositionen med Venstre i spidsen byder sig så sandelig også til i en ærlig mening, rækker hånden frem og siger: Skal vi ikke lave en aftale, hvor vi sikrer, at det bliver billigere at investere, drive virksomhed i Danmark, skaffe arbejdspladserne, indtægten til vores velfærdssamfund? Derfor vil jeg godt spørge, om den aftale, som regeringen vil indgå, vil betyde, at det ikke bliver dyrere at drive virksomhed i Danmark.

Kl. 11:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:42

Jesper Petersen (S):

Regeringen har ingen planer om at øge skattebyrden på virksomhederne, det har vi ikke. Det er det korte svar på spørgsmålet. Ellers vil jeg bare sige, at der heldigvis er mange ting i mit liv, der gør, at jeg kan være glad, selv om det er gået dårligt med økonomien i nogle år. Men det skubber da alligevel lidt på humøret, at forbrugertilliden vokser. BNP-tallene, som jeg sad i et tv-studie og kommenterede

med samme Jacob Jensen, der selv virkede en smule ærgerlig over, at han ikke fik lejlighed til at slå hårdt til regeringen, fordi tallene var bedre, end han havde troet, er dog på vej frem.

Forhandlinger med Venstre vil vi prøve af. Venstre vil som alle andre blive inviteret til forhandlinger. Men bare et venligt ment råd: Når man laver udspil til finanslov og man ligesom skal kunne forholde sig til de forslag, der bliver lagt frem, er det jo en god idé at sørge for, at der er finansiering for dem. Og Venstres finansiering i det forslag, der kom sidste år, den såkaldte youtubeplan, og i det, der kom igen i år, er fuld af huller, der er ikke de penge, som Venstre siger der er, og det gør det lidt sværere at forholde sig til, om man har råd til de ting, Venstre foreslår, når der nu ikke er de penge, som man skal bruge.

Kl. 11:43

Formanden :

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning. Nej, hr. Jacob Jensen, værsgo.

Kl. 11:43

Jacob Jensen (V):

Hr. Torsten Schack Pedersen må gerne få ordet lige om lidt, men jeg vil bare lige endnu en gang spørge, for jeg synes, det er ret væsentligt, at vi nu får at vide fra regeringspartiet her, at man ikke havde nogen generel plan om at skulle gøre det dyrere at drive virksomhed. Men den retorik synes jeg at have hørt før, nærmest fuldstændig identisk. Jeg husker, det var statsministeren, der sidste år på det her tidspunkt på Dansk Industris topmøde sagde nogenlunde det samme. Hvad skete der? Få uger efter indgik man en finanslovaftale med Enhedslisten, hvor det blev dyrere. Derfor spørger jeg: Vil man indgå en finanslovaftale, hvor det ikke bliver dyrere at drive virksomhed i Danmark?

Kl. 11:44

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:44

Jesper Petersen (S):

Regeringens politik er ikke at øge beskatningen af virksomhederne. Vi har også lavet en vækstplan i foråret, hvor man laver forskellige lempelser, og den får sin indfasning over de kommende år. Det er den kurs, vi vil holde fast i. Så vil jeg jo mene, at det er godt, også for vores virksomheder, at vi har en regering, der sørger for, at der er stabilitet om økonomien, og også at det ikke bare handler om hurtigst muligt at få fremrykket skattelettelse, altså at vi også vil investere massivt i uddannelse, massivt på anlægsområdet, der her og nu sætter gang i efterspørgslen til forskellige virksomheder rundt omkring i landet, så de kan holde hjulene kørende. Det er det, regeringen har gjort, og det har betydet, at der er kommet flere i arbejde, og det er vi meget tilfredse med.

Kl. 11:44

Formanden :

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:44

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror måske, at ordførerens humør i højere grad følger Danmarks placering på World Economic Forums opgørelse af konkurrenceevne med den udvikling, der har været de seneste år, hvor vi er gået fra for få år siden at ligge i toptre til at ryge fra en 8. plads over en 12. plads til en 15. plads. Det tror jeg måske er lidt mere beskrivende for hr. Jesper Petersens humør, og det står jo også i skærende kontrast til det, hr. Jesper Petersen sagde i sin ordførertale.

Jeg synes jo ikke, at hr. Jesper Petersen kom med et betryggende svar på det, hr. Jacob Jensen spurgte om, for løftet om, at der ikke ville komme nye skatter og afgifter, blev rigtigt nok nævnt af statsministeren for et års tid siden og brudt med finanslovaftalen, men vi skal jo ikke længere tilbage end til foråret, hvor det tog regeringen, jeg tror det var 48 eller 72 timer fra at komme med et udspil til en vækstplan og sige, at der ikke kom stigende generelle afgifter og skatter for virksomhederne, til at komme med det alligevel. Så jeg skal bare høre, om værdien af det løfte er lige så stor, som det har været de sidste to gange.

Kl. 11:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:46

Jesper Petersen (S):

Jeg tror, at hr. Torsten Schack Pedersen kan regne med, at vi går til det her arbejde med den indstilling, at vi ikke vil øge beskatningen. Jeg har sagt det et par gange, og det kan jeg jo gentage, lige så længe som der er medlemmer af Venstre, der spørger.

Så igen til spørgsmålet omkring konkurrenceevnen. Hvis man ser på DI's barometer, vil man se, at de er mere tilfredse med erhvervs-klimaet. Hvis man ser på de tal, der kom for BNP for nylig, vil man se, at det går lidt bedre, end vi havde troet, og hvis man læser den økonomiske redegørelse, som andre også har henvist til, så kan man se, at konkurrenceevnen er forbedret med 10 pct. siden 2008, og at vi har brudt det fald i konkurrenceevnen, som Venstre stod for.

Kl. 11:46

Formanden :

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:46

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, at hvis vi tog hele opgørelsen, ville det vise sig at være løn-konkurrenceevnen, hr. Jesper Petersen står og taler om, men det, vi andre er optaget af, er landets samlede konkurrenceevne. Der må vi bare konstatere, at når vi sammenligner os med andre lande, går det den forkerte vej. Vi taber konkurrenceevne i forhold til de lande, vi skal konkurrere med, og det kan man jo så vælge at forholde sig til eller lade være. Jeg kan så forstå, at regeringen har fundet nogle tal, som beroliger den. Det kan danske virksomheder bare ikke bruge til noget.

Jeg mangler svar på, om tredje gang er lykkens gang i forhold til løftet om, at der ikke kommer stigende skatter og afgifter, eller har det samme værdi som de sidste to gange, regeringen har sagt, at nu kom der ikke stigende skatter og afgifter?

Kl. 11:47

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:47

Jesper Petersen (S):

Jeg ved ikke, om hr. Torsten Schack Pedersen kan huske så langt tilbage, men vi skal jo ikke længere tilbage end april-maj måned, hvor vi lavede en endog ret stor vækstpakke med ret mærkbare lettelse af skatter og afgifter for virksomhederne. Det gjorde vi faktisk, og den er begyndt at blive indfaset nu, og det vil fortsætte over de kommende år.

Hvis man virkelig skal gå lidt ind i den diskussion omkring World Economic Forums liste, kan man se på tallene for lønkonkurrenceevnen, de hårde tal, at den er forbedret. I den måde, man opgør det på hos World Economic Forum, er der nogle forskellige bløde

indikatorer, spørgeskemavurderinger osv. Jeg tror, at Venstre skal nærlæse, hvad det så egentlig er, der giver Danmark stor konkurrenceevne der, nemlig nogle af de ting, der ikke vil være råd til, og som man vil gøre op med, hvis man fører Venstres nulvækstpolitik i mange år fremover.

Kl. 11:48

Formanden :

Så er det hr. Hans Andersen for sidste korte bemærkning.

Kl. 11:48

Hans Andersen (V):

Tak for det. Beskæftigelsesindsatsen debatterer vi jo rigtig meget i øjeblikket, og Venstre er kommet med et udspil, der hedder »Hurtigere i arbejde«, og ugen efter kom Socialistisk Folkeparti med et udspil. I det foreslår Socialistisk Folkeparti at spare op til 1 mia. kr. på at give mere valgfrihed til de ledige. Der vil jeg spørge hr. Jesper Petersen, om hr. Jesper Petersen er enig i, at man kan gøre det.

Kl. 11:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:49

Jesper Petersen (S):

Jeg er faktisk ikke i tvivl om, at det vil lykkes for regeringen at lave en forbedring af beskæftigelsesindsatsen. Der er nedsat forskellige ekspertudvalg, der arbejder med forskellige aspekter af uddannelses- og beskæftigelsesindsatsen. Jeg er overbevist om, at det vil føre til, at vi kan lave en indsats for pengene, der giver bedre hjælp til de ledige til at komme i arbejde. Det tror jeg.

Men i modsætning til Venstre vil jeg ikke stå og sætte et eller andet beløb på, for det er man jo også kommet lidt galt af sted med. Og det er egentlig udmærket at have hr. Hans Andersen i salen i dag, for så kan jeg sende ham hjem med lidt lektier, nemlig en gang mere at regne på det der forslag, Venstre kom med. Arbejdsmarkedsstyrelsen har jo regnet på det, og det viser sig, at der kun er en brøkdel af de penge, som Venstre påstår at der er. Så skal man jo passe på med at dele pengene ud i form af skattelettelser på forhånd, hvis der faktisk ikke er penge til at betale for det. Man får sådan lidt et flashback til tidligere tider i dansk politik.

Kl. 11:50

Formanden :

Hr. Hans Andersen.

Kl. 11:50

Hans Andersen (V):

Hr. Jesper Petersen svarede så lige præcis ikke på mit spørgsmål om SF's forslag om at spare 1 mia. kr. på at give de ledige større valgfrihed. Det kan være, fordi hr. Jesper Petersen er imod at give de ledige større valgfrihed, når de skal vælge, hvem der skal hjælpe dem i job, eller fordi hr. Jesper Petersen er imod og voldsomt uenig med Socialistisk Folkeparti, og det kan man jo godt være. Det er jo årsagen til, at hr. Jesper Petersen står på talerstolen i dag.

Men jeg vil bare høre: Er hr. Jesper Petersen enig med SF i, at der kan spares 1 mia. kr.?

Kl. 11:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:50

Jesper Petersen (S):

Jeg vil ikke sætte beløb på, men jo, jeg er overbevist om, at man kan gøre den indsats bedre. Der er spørgsmålet jo så, om man på forhånd

vil indregne de penge og dele dem ud i form af skattelettelser, love dem væk, inden man egentlig har dem, og mens man har lagt et forslag frem, som er hullet som en si, eller om man vil se pengene, før man bruger dem, og så har tænkt sig at forbedre indsatsen for de ledige og faktisk hjælpe dem mere med at komme i arbejde igen, give dem et bedre tilbud, give dem bedre hjælp. Var det ikke det, beskæftigelsesindsatsen skulle gå ud på?

Den konkrete diskussion om frit valg må tages i forbindelse med de forhandlinger, der skal være der. Jeg kan bare konstatere, at det, der er Venstres hede ønske, nemlig at man skal rykke alt muligt væk fra jobcentre og a-kasser og lægge det over til private aktører, jo i en foreløbig gennemgang har vist sig ikke ligefrem at være det, der er mest effektivt. Så også dér synes jeg at hr. Hans Andersen bør se lidt på Venstres forslag en gang til.

Kl. 11:51

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. René Christensen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:52

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Så er vi kommet til finansloven for 2014. Vækst og balance er overskriften på forslaget til statens budget for 2014. Der var også lagt op til, at overskriften faktisk skulle afspejle indholdet i finanslovsforslaget. I dagene op til, at vi kunne komme hen og hente det store, digre værk i Finansudvalget, blev der da også lækket en hel del oplysninger fra den ellers så hemmelige finanslov. I Dansk Folkeparti syntes vi, at det var gode toner, og forventningerne var meget høje.

Da vi endelig kunne komme derhen sent mandag aften og få fingrene i det store værk, var det jo spændende. 1,5 mia. kr. mere til regionerne og kommunerne til et markant løft på sundhedsområdet, 200 mio. kr. til politiet, og så var der faktisk også plads til 2.000 nye og friske medarbejdere i det offentlige. Så var der måske alligevel muligheder med en vækst på 0,5 pct., men det skulle man jo ikke have troet, for for få år siden kunne man høre, at en vækst på 0,8 pct., som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti gik til valg på i 2011, ville smadre velfærdsstaten fuldstændig. Dengang ville Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti en vækst på 1,4 pct., og nu er den så på 0,5 pct. i den virkelige verden. Det er utroligt, at der faktisk kunne blive plads til nye tiltag.

Men var det så rigtigt, det man så, da man endelig kom ned på sin pind og fik lejlighed til at læse tallene? Nej, det var ikke helt rigtigt, for var der 1,5 mia. kr. til sundhedsområdet? Nej, det var der ikke. Det viste sig desværre, at den ene milliard var fra en tidligere indgået aftale med regionerne. Så var der jo ikke ret mange nye penge til sundhed og forebyggelse. Men hvad så med de 200 mio. kr. til politiet? Det var der jo også lagt op til. Var der så 200 mio. kr.? Nej, det var der desværre heller ikke. Det var over 4 år, så det var 50 mio. kr. om året til politiet.

Som vi alle sammen har kunnet se ved at følge med i pressen, har politiet haft store udfordringer med de mange skyderier, der har været. Alle, der sidder herinde, ved også, at det betyder væsentlig øgede udgifter til den efterforskning, som politiet selvfølgelig har i forbindelse med den øgede kriminalitet.

På skatteområdet er der også rigtig mange udfordringer i øjeblikket. Jeg vil blot tage et emne ud, der kunne være masser af at tage af, men jeg vil tage et ud. Et af de områder, som er vigtige for Dansk Folkeparti, er selvfølgelig den åbenlyst ulovlige handel, der sker med ikkebeskattede varer i butikker landet over. Og det er altså direkte tyveri fra fællesskabet. Desværre skal der mere kontrol til på det her område. Jeg forventer faktisk, at alle her i salen er enige med Dansk Folkeparti i, at lovgivningen om skatter og afgifter selvfølgelig

lig skal overholdes, når den nu er vedtaget. Derfor er det så vigtigt, at SKAT er synlige ved aktioner landet over.

Men hvad er det så, der lægges op til i finansloven? Der lægges op til en besparelse i 100-millionerkronersklassen på netop indsatsen, og regeringen må dermed mene, at der er behov for mindre kontrol i kiosker, på pizzeriaer, af biler på udenlandske nummerplader osv. osv. Hvad er det, man skriver? Mere moderne metoder og digitalisering gør, at SKAT slanker medarbejderstaben og søger nye ekspertiser. Vi har ellers hørt, at der ikke skulle være den store nedgang i kontrollen, men det er altså det, der lægges op til. Det er indsatsen, der bliver skåret i. Med en kontrol ved grænsen, som er ikkeeksisterende, så er banen jo klar for en total ulige kamp for de små erhvervsdrivende, som prøver at drive en forretning efter de regler, som vi har vedtaget. Vi kan ikke være bekendt at skære ned på sådan et sted.

På et andet område har jeg flere gange hørt ministre i regeringen rose dansk landbrug og dansk fødevarerproduktion. Det er der netop også grund til. Netop på fødevarerområdet står vi rigtig stærkt i næsten hele kæden. Vi har et produkt, som ude i verden er meget efterspurgt – produktet fra vores landmænd. Vi har et kontrolsystem, som til tider er meget udskalet, men som samtidig gør, at tilliden til danske fødevarer er i top. Vi har nogle af verdens bedste kokke, vi har nogle af verdens bedste restaurationer, og der er mulighed for vækst og beskæftigelse inden for det her område. Derfor blev jeg også så glad, da jeg kunne se, at vores nye erhvervs- og vækstminister vil give landbruget førsteprioritet, deriblandt også fødevarersektoren. Men når jeg slår op under § 24, kan jeg desværre se, at der skæres kraftigt i forskning og udvikling inden for fødevarerområdet. Det ærgrer altså Dansk Folkeparti. Det, som vi er gode til, skal vi gøre mere af.

Men tilbage til finansloven. Der er også gode ting i finansloven, og det var her, jeg gerne ville hjælpe den socialdemokratiske ordfører ved at sige, at der også er gode ting. Dansk Folkeparti støtter fuldt op om de ekstra pladser, der er fundet på maskinmesteruddannelsen. Vi skal styrke Det Blå Danmark. Det er desværre en kæmpe udfordring for os, at vi kalder os Det Blå Danmark, men når vi kigger på arbejdspladserne, ser vi, at meget af arbejdskraften er udenlandsk. Derfor er vi selvfølgelig glade for, at man har fundet plads til det.

Social dumping er ligeledes et område, hvor der desværre skal en øget indsats til. Det er vi meget enige i. Fagbevægelsen kan ikke løse den her opgave alene, og med de store anlægsopgaver, som er i gang, og med de mange, som kommer, så bliver udfordringen jo desværre nok ikke mindre.

Vi er også rigtig glade for, at der er fokus på socialt udsatte børn og unge, men forventer ikke, at det er en opgave, som satspuljen skal løfte.

Kl. 11:57

Hvad er det så, Dansk Folkeparti ønsker? Vi har taget udgangspunkt i den fremlagte finanslov. Vi ønsker at omprioritere 4,3 mia. kr., som bl.a. skal bruges på sundhed og ældre, som hver især tilføres 1 mia. kr. Ligeledes ønsker vi også en pulje, som vi har valgt at kalde en lov og ordens-pulje. Det er en pulje på 1 mia. kr., som indeholder flere elementer, som gør, at vi kan tage hånd om de store udfordringer, som vi jo desværre har.

Vi mener også, at udviklingsbistanden skal ned på et niveau, som kan forsvares. Vi oplever, at der skæres ned i den helt daglige basale velfærd ude i kommunerne, samtidig med at den her regering finder penge til øget ulandsbistand. Vi bruger nu 16 mia. kr. på den konto. Dansk Folkeparti ville have det fint med, at Danmark var i topti over dem i verden, som bruger mest. Her kan der faktisk findes 2½ mia. kr., og vi ville ligge på et meget, meget flot niveau. Vi ønsker også at hjælpe i nærømråderne. Vi kan ikke løse alle udfordringer ved at tage alle til Danmark, og derfor har vi faktisk også afsat en pulje, så

vi kan oprette asylcentre i nærømråderne. Men vi bliver nødt til at få normaliseret udlændingeområdet igen.

Og så ønsker vi selvfølgelig at rykke de ting frem, som vi faktisk er enige med regeringen i. Vi kan se, at der også i finansloven er nogle midler, som er frie, og derfor er der mulighed for fremrykning.

En anden ting, som Dansk Folkeparti egentlig gerne vil bruge finanslovsdebatten til i dag, er også at få en helt anden debat. For få år siden, når politikere talte, sagde man, at et samfund skulle måles på, hvordan de svageste bliver behandlet. Hvad er det for en debat, vi har nu? Det er en debat om, at kontanthjælpsmodtagerne er nassere. Dem, som er kommet til skade på arbejdsmarkedet og søger et fleksjob, er nasserne. Det er dem, der ikke bidrager til fællesskabet. Det er sørgeligt, at vi på så kort tid er gået fra at være en velfærdsstat, som godt vil hjælpe de svageste i samfundet, til nu at stå og have en debat, der handler om, hvordan vi kan skære mest muligt i midlerne til dem, der ikke bidrager.

Vi har rehabilitering inden for ældreplejen, vi bruger store ressourcer på, at ældre mennesker, som har det rigtig svært, skal støvsuge selv, fordi de har en lille smule evne tilbage i højre arm. Det skal kommunerne altså bruge ressourcer på. Er det o.k., at ældre mennesker, som bor sammen og er meget svagelige, skal give hinanden personlig pleje, fordi kommunerne skærer i den? Det mener vi faktisk ikke er værdigt.

En helt anden debat, som ikke har været oppe i dag, er, hvad det egentlig er, der truer velfærdsstaten. Det er også EU-systemet. Vi kan jo se det på børnecheck og SU. Bare med det forslag, som ligger her, øger vi SU'en med op mod ½ mia. kr., netop fordi der er kommet nogle EU-domme, som udhuler vores velfærdssystem og de velfærdsydelser, som jeg tror rigtig mange er stolte af. Vi må også sige, at hvad angår børnechecken, så forsvinder der den 1. januar 2014 nogle særregler for Bulgarien og Rumænien. Man må tro mig, når jeg siger, at der vil blive masser af bulgarere og rumænere, som vil finde ud af, at man ved at arbejde 1 time om dagen i Danmark kan få adgang til de danske velfærdsydelser. En af de største udfordringer, vi har i fremtiden, er nok EU-systemet.

Så er vi selvfølgelig meget spændte på, hvordan regeringen lægger op til, at man skal finde de 12 mia. kr. over de næste 6 år. Det er jo 2020-planen. Det er, som om 2020 aldrig sker. Men nu er det jo altså finansloven for 2014, så der er kun 6 år til. 12 mia. kr. svarer faktisk til, at man skal rationalisere omsætningen i fire mellemstore danske kommuner over en meget, meget kort årrække. Det bliver rigtig spændende at se, hvordan den debat kommer til at gå, og hvad det er for nogle forslag, der kommer frem. Dansk Folkeparti ser meget frem til forhandlingerne, og vi ser også frem til, at vi bliver inviteret over, så vi kan se, om vi kan lave noget i fællesskab.

Kl. 12:01

Formanden :

Tak til Dansk Folkepartis ordfører for denne omgang.

Vi starter igen kl. 13.00 med de korte bemærkninger til Dansk Folkepartis ordfører.

Jeg skal her udsætte mødet til kl. 13.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 12:01).

Kl. 13:00

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Mødet er genoptaget.

Der kom ordføreren løbende. Det er dejligt at se, at der er nogle, der er aktive – især fra Dansk Folkeparti. Hr. René Christensen er på som ordfører.

Kl. 13:03

Den første til at stille spørgsmål er fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:01

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Det er jo ingen hemmelighed, at de borgerlige partier har vidt forskellig forståelse af den vækst, der skal være i det offentlige forbrug, og Venstre har sagt klokkeklart, at der skal være nulvækst. Dansk Folkeparti har tidligere sagt – og igen i dag, har jeg set i et telegram – at der skal være en vækst i det offentlige på 0,8 procent.

Når der nu har været den her fælles kronik, hvor der var fælles fodslag, vil jeg bare være helt klar på, om det er helt korrekt, at DF ikke er enig med Venstre i, at der skal være nulvækst inden for den offentlige sektor.

Kl. 13:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:02

René Christensen (DF):

Jamen det kan jeg bekræfte at vi sådan set ikke er enige i. Det var heller ikke det, kronikken gik ud på. Den gik jo ud på at fortælle om de ting, vi var enige om. Og der er vi enige – bl.a. også med ordførerens parti – om, at vi burde fremrykke de ting, vi lavede i vækstpakken i foråret. Jeg tror ikke, ordførerens parti er uenig i, at man skal fremrykke det, men det er i hvert fald initiativer, som er med til at styrke beskæftigelsen. Det vil vi gerne være med til at fremrykke – også sammen med Venstre.

Kl. 13:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:02

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Hvis man gennemfører en nulvækst, som Venstre ønsker, mener DF så, at det vil give færre offentligt ansatte i den offentlige sektor – ja eller nej?

Kl. 13:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:02

René Christensen (DF):

Med hensyn til det her med færre hænder eller flere hænder kunne det næste spørgsmål blive: Hvor mange hænder skal der så være i den offentlige sektor? Det, der er vigtigt for os, er, at borgerne får den ydelse, som borgerne forventer at få, og det er sådan, at der selvfølgelig kommer ny teknologi på området, hvor man kan frigøre hænder – også til andet.

Der er ingen tvivl om, at en nulvækst på den lange bane vil gøre, at der vil være nogle ydelser, man ikke kan give borgerne, som borgerne faktisk forventer. Om det giver sig udslag i hænder eller ydelser, er sådan set ikke det, der betyder noget for os. Det, der betyder noget for os, er, at borgerne har en opfattelse af, at der er kvalitet i velfærdssamfundet.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Camilla Hersom.

Camilla Hersom (RV):

Tak. Jeg vil gerne holde lidt fast i svaret på det seneste spørgsmål. Betyder det så, at Dansk Folkeparti ikke er enig med Venstre i, at man kan have nulvækst, uden at det fører til færre offentligt ansatte?

Kl. 13:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:03

René Christensen (DF):

Dansk Folkeparti holder fuldstændig fast ved det, vi hele tiden har gjort. Vi har sagt, der er behov for en vækst i det offentlige. Og hvorfor er det det? Er det, fordi vi bare vil have flere hænder? Nej, det er, fordi vi kan se, der er en demografisk udvikling. Vi kan også se, der er en udvikling på sundhedsområdet. Vi kan så sent som i dag læse på forsiden af Jyllands-Posten, at der er kræftlæger, der siger: Vi bliver nægtet at bruge noget ny medicin, som der er på området, og vi har en fornemmelse af, at det er på grund af økonomien.

Den vej vil Dansk Folkeparti ikke. Vi vil den vej, hvor vi har mulighed for at løfte de opgaver, som samfundet stiller os over for. Og den demografiske udvikling og det, at vi bliver dygtigere og dygtigere på sundhedsområdet, kræver mere økonomi.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Camilla Hersom.

Kl. 13:04

Camilla Hersom (RV):

Så vi har altså på den ene side et Dansk Folkeparti, som vil øge de offentlige udgifter, hæve skattetrykket, og på den anden side et Venstre – som man peger på som dem, man gerne vil støtte i regering – som vil have nulvækst. Hvordan hænger det sammen? Hvordan skal man på nogen som helst rimelig måde kunne føre en samlet politik, hvis man vil to vidt forskellige ting? Dansk Folkeparti vil hæve; Venstre vil sænke. De siger, at nulvækst sagtens kan lade sig gøre; Dansk Folkeparti siger, det ikke kan lade sig gøre.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:04

René Christensen (DF):

Nu er analysen ikke helt korrekt, for vi ønsker faktisk ikke at hæve noget i forhold til skatterne. Det er faktisk ikke den måde, vi lægger op til at gøre det på. I forhold til selskabsskattelettelsen er vi ikke enige i, at det er en del af finansieringen. Det er korrekt, hvis det er det, ordføreren lægger an til at sige.

Men i forhold til det andet må man sige, at vi gik til valg på 0,8 pct. sammen med Venstre og De Konservative – og det står vi fast på – ligesom regeringen gik til valg på de 1,4 pct., som det jo også viste sig at der bestemt ikke var råd til. Vi blev bakket op i foråret af de økonomiske vismænd, som sagde, at der faktisk er plads til de 0,8 pct. Så det er jo ikke et tal, Dansk Folkeparti sådan har fundet på. Det er faktisk et tal, som er underbygget.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:05

Jesper Petersen (S):

Vi har også fra Venstre hørt, at man med nulvækst og ved at effektivisere i det offentlige både kan sikre penge til skattelettelser og flere penge til f.eks. ældre, sundhed, uddannelse osv. Det lyder jo meget godt, at man kan det på samme tid, men er Dansk Folkeparti enig i det, altså at man kan reducere de offentlige udgifter på nogle områder og i stedet forbedre f.eks. sundhedsvæsenet og ældreomsorgen, samtidig med at man reducerer skattetrykket? Vil det kunne lade sig gøre?

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:06

René Christensen (DF):

Vi er sådan set enige i, at der er nogle muligheder inden for rammen, kan man sige, at der er nogle ting, man kan gøre bedre og billigere end i dag og derved få frigivet nogle midler, man kan bruge inden for rammen et andet sted. Det er jo den udvikling, som der hele tiden løber foran os. Vi ser også for os, at der i fremtiden vil være ældre, som vælger noget teknologi til, selv om de ikke er påduttet det. Vi kender bl.a. det her med de automatiserede toiletter. Jeg tror, at der er rigtig mange i fremtiden, som siger, at vi vil egentlig ikke have en hjemmepleje, der kommer ud og hjælper os med toiletbesøg; vi vil egentlig hellere have et toilet, der kan hjælpe os med toiletbesøg. På den måde får man selvfølgelig frigivet nogle ressourcer, som kan bruges på andre områder. Den dagsorden er vi sådan set enige i.

Men sundhedsudgifterne er jo der, hvor vi kan se, at det bliver dyrere og dyrere, i forbindelse med at vi også bliver dygtigere og dygtigere. Det, som vi døde af for 10-15 år siden, kan vi jo leve med nu – heldigvis for det.

Kl. 13:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:06

Jesper Petersen (S):

Jeg tror bare, at jeg er nødt til at spørge helt ind for at forstå helt korrekt, hvad det er, hr. René Christensen mener. Er hr. René Christensen enig i, at det ved at reducere de offentlige udgifter på nogle områder vil være muligt at forbedre sundhedsvæsenet, retsvæsenet, politiet, ældreomsorgen og samtidig undgå at forhøje skattetrykket og gerne over tid reducere skattetrykket? Kan det lade sig gøre?

Kl. 13:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:07

René Christensen (DF):

Det, jeg tror at der bliver spurgt ind til, er, hvordan vi vil finansiere det her fremadrettet, nu når vi gerne vil have en vækst, og der har vi jo også fremlagt de områder, hvor vi mener at man kan gøre det bedre og hvor man også kan have nogle udgifter, vi har i dag, men ikke skal have i fremtiden. Bl.a. på udviklingsbistanden har vi jo sagt, at vi skal tilbage på et niveau, vi kan forsvare. Vi bruger over 16 mia. kr. i dag, faktisk penge, som vi låner til det, fordi vi har et underskud. Der mener vi altså at vi bliver nødt til at skære på det beløb. Vi har også kunnet se det i forhold til konsulenter i staten. Vi bruger altså over 3 mia. kr. om året på at få folk udefra til at kigge på forskellige arrangementer i staten, og der mener vi også at vi kan rationalisere. Så vi kan godt finansiere det uden en skattestigning.

Kl. 13:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:08

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. Jeg har gjort mig den umage lige at studere Dansk Folkepartis overordnede ønsker til finansloven 2014. Ordføreren gav sådan et kort rids af dem i sin ordførertale. Der er jo nogle positive ting, en samlet velfærdsplan på 2,7 mia. kr. og også andre positive forslag. Finansieringen er modbydelig, synes jeg, fordi det er jo sådan, at størstedelen af det skal betales af de fattige ude i verden gennem mindre ulandsbistand.

Men så er der et enkelt positivt forslag til finansiering, og det er, at man vil annullere selskabsskattelettelser i 2014. Det giver 500 mio. kr., som aktionærene så må sige farvel til. Det synes Enhedslisten jo er positivt. Så spørger ordføreren: Hvorfor er disse velfærdsinitiativer og den her tilbagerulning af en lovet skattelettelser til aktionærene ikke med i den her fælles aftale, som man har lavet med de andre borgerlige partier, hvor det handlede om at få sat Enhedslisten uden for døren i finanslovsforhandlingerne?

Kl. 13:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:09

René Christensen (DF):

Jeg er meget glad for, at der er en af ordførerne, som har spurgt mig indtil videre, der faktisk har læst kronikken og forstået den korrekt, for det, kronikken gik ud på, var egentlig at fortælle vælgerne, hvad det er, blå blok er enig om. Og det står meget tydeligt, at der er store felter, hvor vi er enige, og så er der bestemt også nogle felter, hvor vi er uenige. Det var sådan, at Dansk Folkeparti ikke gik til valg og aldrig har gjort det på at skulle give skattelettelser til virksomhederne, og derfor gik vi selvfølgelig heller ikke med i den aftale, og derfor blev vækstpakken også delt op i to, en del 1, hvor Dansk Folkeparti var med sammen med blå blok og regeringen, og så blev der en del 2, hvor Dansk Folkeparti ikke var med. Så forståelsen af kronikken er helt korrekt.

Kl. 13:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:09

Finn Sørensen (EL):

Jeg fik jo ikke rigtig svar på, hvorfor de der krav ikke var med, og hvad de andre partier sagde til dem, men jeg er da glad for ordføreren udlægning. Den her kronik er udtryk for, hvad blå blok er enig om p.t., og ud af ordføreren svar kan vi læse, at når det kommer til valget imellem at give noget mere velfærd og lade aktionærene betale noget mere på den ene side og så på den anden side at bøje sig for de borgerlige legekammeraters, Liberal Alliance og Venstres, krav om skattelettelser og nedskæringer i den offentlige sektor, vælger Dansk Folkeparti det sidste, ligesom de gjorde i 10 lange år under VKO-regimet, som jo medførte grove nedskæringer bl.a. på ældreområdet, daginstitutioner m.v. Så tak for det klare svar. Det er, hvad blå blok kan blive enig om, og længere tør Dansk Folkeparti ikke gå.

Kl. 13:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

- Kl. 13:10
- René Christensen (DF):**
Jeg vil bare sige, at Dansk Folkeparti flytter man ikke bare sådan rundt med, men vi er jo et pragmatisk parti, og det tror jeg også at Enhedslisten har været op til flere gange – været meget pragmatisk, mere end Dansk Folkeparti nogen sinde ville være.
I forhold til det med enigheden må man sige, at Dansk Folkeparti står fast på mange af deres ting. Det har vi også bl.a. gjort med, at der skulle skæres i ulandsstøtten, og derfor er vi rigtig glade for, at vi nu kan se, at Venstre i deres forslag til en finanslov faktisk har taget det med. Det er jo en sag, som vi har kæmpet for i flere år også med den tidligere regering, og nu kan man se, at når man står fast på sine ting, er der faktisk også andre, som kan se logikken i det. Til det her med, at nu får vi lavet en ulandsbistand, som er ganske forfærdelig, vil jeg sige, at vi vil ligge i topti i verden, og hvis man læser Dansk Folkepartis forslag, vil man se, at der faktisk er sat en pulje af til, at man også kan gå ud i verden, og at man kan lave asylcentre ude i nærområderne. Så vi synes, det er meget afbalanceret.
- Kl. 13:11
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Hr. Ole Hækkerup.
- Kl. 13:11
- Ole Hækkerup (S):**
Tak formand. Jeg skal prøve at få has på noget helt grundlæggende omkring den økonomiske tænkning hos Dansk Folkeparti. Jeg synes jo, det er fint, hvis man finansierer de planer, man har.
Mener ordføreren, at det er muligt over tid både at øge velfærden og reducere skattetrykket?
- Kl. 13:12
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Ordføreren.
- Kl. 13:12
- René Christensen (DF):**
Det er ikke et mål for Dansk Folkeparti at sætte skatten ned, og det er bestemt heller ikke et mål at sætte den op, men vi har ikke noget imod skattelettelse, hvis der er plads til dem. Det, der er vigtigt for os, er faktisk, at vi har et velfærdssamfund, som er velfungerende. Det, der er vigtigt for os, er, at vi har et uddannelsessystem, som er velfungerende. Det, der er vigtigt for os, er faktisk, at man, hvis man kommer til at stå uden for arbejdsmarkedet, får hjælp til at komme ind på arbejdsmarkedet igen. Det er det, vi gerne vil i forhold til at kigge på samfundet. Så er det da rigtigt, at vi har nogle samarbejdspartnere og nogle gode kollegaer, som har meget fokus på skattelettelse. Det er altså ikke det, der står øverst på vores liste, men det er ikke noget, vi har noget imod, hvis der er plads til det.
- Kl. 13:12
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Hr. Ole Hækkerup.
- Kl. 13:12
- Ole Hækkerup (S):**
Nu kan jeg så forstå på Venstres ordfører, at man ikke vil sænke skattetrykket, men man må anerkende, at man har nogle samarbejdspartnere, der trækker i den retning.
Hvis man kigger i Dansk Folkepartis arbejdsprogram, er der et afsnit om finanspolitik, hvor der står, at ved at reducere de offentlige udgifter på nogle områder er det muligt både at forbedre sundhedsvæsen, retsvæsen, politi og ældreomsorg og samtidig undgå at forhøje skattetrykket og også gerne over tid reducere skattetrykket.
- Kl. 13:10
- Så har jeg sådan lidt svært ved lige at få has på nu, hvad der egentlig er den økonomiske tænkning hos Dansk Folkeparti. Er det det, der står i partiets arbejdsprogram, eller er det det, hr. René Christensen siger?
- Kl. 13:13
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Ordføreren.
- Kl. 13:13
- René Christensen (DF):**
Jeg synes, det harmonerer ret fint. Jeg tror, at jeg næsten ordret sagde – og det kan man jo spole tilbage og høre – at vi bestemt ikke har noget imod skattelettelse, men det er ikke det, der står øverst på listen, og hvis der over tid bliver mulighed for inden for rammen at lave skattelettelse, har Dansk Folkeparti bestemt ikke noget imod det. Det har vi jo været med til før sammen med den tidligere regering og også med den nuværende regering i forhold til den vækstpakke, vi har lavet; der laver vi jo også skattelettelse på nogle områder. Så det er ikke noget, vi har noget imod. Det står bare ikke øverst på listen.
- Kl. 13:13
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Fru Pernille Vigsø Bagge.
- Kl. 13:13
- Pernille Vigsø Bagge (SF):**
Nu er det lidt svært lige at finde ud af, hvad Dansk Folkeparti vil i forhold til det der med skattelettelse osv., men jeg har da i hvert fald forstået, at Dansk Folkeparti i modsætning til de højreorienterede partier, Dansk Folkeparti i øvrigt plejer at arbejde sammen med, vil have en vækst i det offentlige på 0,8 pct. Ifølge Finansministeriets beregninger vil det i 2020 koste 7 mia. kr. Hvordan er det egentlig at Dansk Folkeparti har tænkt sig at finansiere den her vækst?
- Kl. 13:14
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Ordføreren.
- Kl. 13:14
- René Christensen (DF):**
Nu er det sådan, at vi jo står med finansloven for 2014 som udgangspunkt. Så er det rigtigt, at der er noget, der hedder 2020. Der er faktisk også noget, der hedder 2021. Det er, som om det her 2020 aldrig nogen sinde kommer til at ske, men det gør det altså om 6 år.
Jeg vil sige, at det, vi har fremlagt her, er fuldt finansieret, og så er vi selvfølgelig klar over, at der er en dark horse, som hedder skattelettelse for virksomhederne. Det er vi ikke en del af, det er de 4 mia. kr., men det er stadig vores politik, og derfor var vi ikke en del af den aftale, for vi ville ikke gå ud og trykke kontanthjælpsmodtagere og efterlønerne mere på maven derude for at give selskabsskattelettelse. Derfor var vi ikke en del af det, og derfor har vi selvfølgelig taget det med ind i vores forslag.
- Kl. 13:15
- Den fg. formand (Bent Bøgsted):**
Fru Pernille Vigsø Bagge.
- Kl. 13:15
- Pernille Vigsø Bagge (SF):**
Det var mange ord uden et reelt svar, for sagen er jo, at den vækstaf-tale, der er lavet af et temmelig bredt flertal her i Folketinget, ikke bliver lavet om, uanset hvordan flertallet måtte forme sig efter næste valg, det er jo også en del af aftalen. Så det er jo mærkeligt, at Dansk Folkeparti sådan finansierer sin egen vækst med noget, der i realite-

ten ikke kan lade sig gøre. Men kunne hr. René Christensen da ikke sådan for enkelhedens skyld forklare en gang for alle, hvordan Dansk Folkeparti har tænkt sig at finansiere en vækst på 0,8 pct. reelt, som koster 7 mia. kr. i 2020? Og ja, 2020 kommer, det kan jeg garantere.

Kl. 13:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:15

René Christensen (DF):

Ja, det er der ingen tvivl om, og det er næsten lige om hjørnet. Og jo, vi skal nok finansiere det. Vi har i hvert fald finansieret det i 2014, og vi skal nok også arbejde med det fremadrettet, det skal der nok også komme en plan for. Det er jo sådan, at hver gang Dansk Folkeparti har fremlagt en plan, har den også været finansieret, tag ikke fejl af det. Og der er masser af muligheder. Som før nævnt bruger staten altså over 3 mia. kr. om året bare på konsulenter, og sådan er der altså flere områder, hvor vi kan se at der bliver brugt ret store midler.

En anden ting, som vi også kan se, er jo, at hvad angår den integration, som foregår i Danmark i øjeblikket, og den lemfældige omgang med borgernes penge der, fordi man siger, at vi skal have en meget høj ulandsstøtte, men alligevel har åbnet grænserne, så er der også mange penge at finde der.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:16

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Jeg vil gerne blive i det her med, hvad man har tænkt sig at fortsætte, og hvad man har tænkt sig at rulle tilbage, hvis man altså har 90 mandater helt for sig selv, for det er vist det, der skal til. Så jeg vil gerne spørge: Grunden til, at vores statsfinanser hænger sammen, og at vi har holdbarhed, er jo bl.a. den skattereform, vi har lavet, den førtidspensionsreform, vi har lavet, og den fleksjobreform, som regeringen gennemførte sidste år, men som Dansk Folkeparti stemte imod. Vil Dansk Folkeparti og ordføreren så også kræve, at de to reformer tilbagerulles, hvis Dansk Folkeparti får den berømte afgørende indflydelse efter næste valg?

Kl. 13:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:17

René Christensen (DF):

Nogle af de her reformer har Dansk Folkeparti faktisk været med i, og en del af dem har vi ikke. Det er bare en mærkelig måde, regeringen fører politik på. Man starter med at fjerne loftet over kontanthjælpen, starter med at sige, at nu skal det faktisk ikke mere kunne betale sig at gå på arbejde. Hvis to kontanthjælpsmodtagere bor sammen og har to børn, kan det faktisk ikke betale sig for dem at gå på arbejde. Det startede man med: at fjerne loftet over kontanthjælpen. Efterfølgende har man gjort alt for at genere kontanthjælpsmodtagerne.

Vi kan ikke forstå, hvorfor regeringen arbejder sådan. Først giver man, så det ikke kan betale sig at gå på arbejde, og bagefter skal man nu genere den enlige mand på kontanthjælp, som overhovedet ikke på nogen måde bliver millionær af at være det. Det er jo ydelserne, det er galt med på det område.

Kl. 13:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:18

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det bliver jeg jo ikke klogere af. Ordføreren svarede hverken ja eller nej på mit ret enkle spørgsmål: Vil Dansk Folkeparti tilbagerulle de reformer, som de stemte nej til, hvis de får afgørende indflydelse efter næste valg? Og hvis det ikke er tilfældet, hvordan vil Dansk Folkeparti så lukke hullerne?

Kl. 13:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:18

René Christensen (DF):

Der er ingen tvivl om, at der er ting i både fleksjobreformen og kontanthjælpsreformen, som vi gerne så havde været anderledes – også i kontanthjælpsreformen, som vi faktisk er en del af og har stemt ja til. Der er da ingen tvivl om, at hvis vi skulle få den afgørende stemme på et eller andet tidspunkt, vil vi da selvfølgelig prøve at få vores politik igennem. Dermed skal ikke være sagt, at det er reformer, der skal ruller helt tilbage, men der vil da være ting, som vi vil forsøge at få ændret i fremtiden, ja.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Simon Kollerup.

Kl. 13:18

Simon Kollerup (S):

Det var jo et ret uklart svar, så jeg prøver at gå lidt videre i teksten for at få et klart svar på et andet felt.

En af de aftaler, som Dansk Folkeparti er med i, er jo trafikaf-talen fra sidste år, hvor vi både bruger penge på at sænke billetpriserne op på at investere i bedre kollektiv transport. Og nu er vi så i gang med at forhandle med Dansk Folkeparti om Togfonden. Men jeg kunne godt tænke mig at vide, om hr. René Christensen mener, at al offentlig transport for folkepensionister skal være gratis.

Kl. 13:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:19

René Christensen (DF):

Det er ikke det, der ligger i Togfonden, hvis det er det, der bliver spurgt til. Det, der ligger i Togfonden, og som Dansk Folkeparti meget gerne vil være med til, er, at vi får et Danmark, der er mere sammenhængende. Det, vi faktisk ser i øjeblikket, er en urbanisering. Vi ser jo, at folk flytter fra provinsen ind til storbyerne. Man oplever jo i en by som København en voldsom tilvækst af borgere, samtidig med at man mister dem andre steder og dermed også bloktilskuddet. Derfor kan infrastruktur faktisk være med til at stoppe den skævvridning, som vi ser, og det er faktisk det, der har vores førstprioritet. Og det er jo heller ikke det, der ligger i det oplæg, der er om en togfond, altså at det er billetpriserne, der har prioritet et. Det er ikke det, der fylder mest for os i forbindelse med Togfonden.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Simon Kollerup.

Kl. 13:20

Kl. 13:22

Simon Kollerup (S):

Nej, det er jeg godt klar over, men det var sådan set heller ikke det, jeg spurgte om. Det, jeg spurgte om, var, om hr. René Christensen og Dansk Folkeparti mener, at al offentlig transport for folkepensionister skal være gratis. Det er sådan set et relativt simpelt spørgsmål at svare på: Skal al offentlig transport for folkepensionister være gratis, ja eller nej?

Kl. 13:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:20

René Christensen (DF):

Offentlig transport skal have en så lav pris som overhovedet muligt, og det tror jeg at alle er enige om, og det må man arbejde sig frem imod. Men som det er med alt andet, skal man jo finde finansiering til det, og hvis der bliver plads til, at billetpriserne kan sænkes – for jeg kan forstå, at det også ligger i Enhedslistens forslag i forhold til en togfond – vil vi selvfølgelig være meget positive over for det. Men prioritet et i forhold til Togfonden er altså at få en infrastruktur, der er velfungerende.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Stine Brix.

Kl. 13:20

Stine Brix (EL):

Tak for det. Dansk Folkepartis ordfører sagde lidt tidligere i debatten, at Dansk Folkeparti på den ene side står fast på det med, at væksten skulle være 0,8 pct., men at man på den anden side også var pragmatisk. Nu kender vi jo Dansk Folkeparti fra tidligere, og måske er det, ordføreren mener med pragmatisk, det, man foretog sig, dengang man forhandlede efterløn og dagpenge, hvor resultatet jo som bekendt blev, at man endte med at sælge begge ting.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre, om ordføreren, der snakker om pragmatisme, på samme måde er parat til at sælge det løfte til danskerne om, at der altså skal være en bedre velfærd, eller om vi omvendt kan forvente en ny stil fra Dansk Folkeparti, hvor man vil være anderledes kontant over for Venstre og sige: Den her plan om nulvækst bliver altså ikke til noget, hvis Dansk Folkeparti skal være med. Altså, hvad er det konkret, at vælgerne får ved at stemme på Dansk Folkeparti ved et kommende valg?

Kl. 13:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:21

René Christensen (DF):

De får i hvert fald noget andet end det, der er nu. Det, man har nu, er nogle, der gik til valg på at sige, at nu skulle velfærdsstaten vokse eksplosivt med 1,4 pct. Der gik Dansk Folkeparti sammen med Venstre og Konservative til valg på, at det var der simpelt hen ikke råd til, og vi sagde 0,8 pct. Vi blev bakket op i foråret af de økonomiske vismænd i, at der faktisk var plads til 0,9 pct. Dansk Folkeparti står fast på det, vi gjorde før valget, og det står vi også fast på nu, og så må vi se, hvad der sker efter næste valg. Det er altså sådan, at det nogle gange er nemmere at give vælgerne det, som man faktisk har lovet dem. Og der må man bare sige, at hvis der er nogle, der er skuffede i den valgperiode, vi er i nu, så må det altså være vælgerne.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Stine Brix.

Kl. 13:22

Stine Brix (EL):

Jeg forsøger jo sådan set bare at stille et spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører om, om danskerne i bund og grund kan stole på det, som Dansk Folkeparti siger. For man må sige, at danskerne har gjort sig nogle temmelig dårlige erfaringer, f.eks. når det gælder efterlønnen og dagpengene. Der kunne man ikke stole på, at Dansk Folkeparti ikke ville forringe de ordninger.

Så hvordan er det nu? Kan man stole på Dansk Folkeparti, når Dansk Folkeparti siger, man gerne vil forbedre velfærden? Eller kommer vi til at se det samme billede, som vi kender, nemlig at man sælger løfterne om velfærd til gengæld for grænsebomme eller pointsystemer eller andre symbolske indrømmelser på udlændingeområdet? Kommer Dansk Folkeparti til at være mere kontant over for Venstre? Kommer man til at stille krav om, at der skal være forbedringer af velfærden, og om, at det med nulvækst kan de godt glemme i blå blok? Hvad kan Dansk Folkeparti tilbyde vælgerne på det område?

Kl. 13:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
René Christensen.

Kl. 13:23

René Christensen (DF):

Det vil jeg svare ja til. Og så vil jeg sige en anden ting, nemlig at jeg synes, det er så forstemmende, at man står her og taler om en grænsebom som en symbolsk ting.

Jeg tror ikke, det gælder de familier, der kommer hjem og oplever, at hjemmet er blevet gennemrodet, og det er der hver evige eneste dag familier i Danmark der oplever, så børnene ikke vil sove om natten mere, og nogle bliver bange for at være i deres hjem. De vil rigtig gerne have en kontrol nede ved grænsen, så man kan se, at østeuropæere ikke bare kan køre op igennem Danmark og begå indbrud i det ene hus efter det andet hver eneste dag. Så det er ikke en symbolsk ting at have en kontrol ved grænsen. Jeg har også hørt flere socialdemokratiske ordførere være ude at sige, at det bare er sådan noget symbolik, at Dansk Folkeparti får indført en bom ved grænsen. Det synes jeg er ærgerligt. Det er altså noget, der betyder noget for rigtig mange mennesker, skulle jeg hilse og sige.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Steen Gade.

Kl. 13:24

Steen Gade (SF):

Som den foregående spørger, der kiggede lidt tilbage, sagde, er det jo kun et par år siden, Dansk Folkeparti havde indflydelse i Danmark, og man taler meget om at gøre noget mod social dumping. Derfor håber jeg da, at hr. René Christensen også her i dag vil værdsætte, at den her regering faktisk gik i gang med at gøre noget i 2012 og 2013, og at der også er sat yderligere midler af i finanslovsforslaget for 2014 til det her. Det regner jeg med bliver værdsat. Jeg går ud fra som en selvfølge, at det bliver værdsat, at der bliver ryddet op. Men jeg synes godt, man må tillade sig også i den her debat at spørge: Hvordan synes Dansk Folkeparti egentlig selv det gik, dengang Dansk Folkeparti havde indflydelse, når det gælder indsats over for social dumping?

Kl. 13:24

Kl. 13:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:24

René Christensen (DF):

Jeg vil bare sige, at i den ordførertale, jeg holdt – nu er det lidt tid siden, for vi har også haft middagspause – var det faktisk en af de ting, jeg fremhævede ved finanslovsforslaget. For den socialdemokratiske ordfører kunne ikke finde de gode ting, men det kunne jeg så, bl.a. med hensyn til social dumping. Vi synes, det er rigtig godt, at man tager fat om det. Udbredelsen af det er jo stigende, desværre, også i forbindelse med de store byggeprojekter, vi har nu. Og der er ingen tvivl om, at fagbevægelsen ikke kan løfte den her opgave alene; der er vi nødt til fra statens side at lave et apparat og gå ind og hjælpe, så vi kan modvirke den her form for social dumping og ulige konkurrence.

Kl. 13:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Steen Gade.

Kl. 13:25

Steen Gade (SF):

Jamen tak for svaret, for det var jo en ros til, at der faktisk i 2012, 2013 og nu igen i 2014 bliver gjort mere mod social dumping, end der blev gjort i årene før. Og så har jeg egentlig forståelse for, hvis hr. René Christensen ikke har lyst til at sige, at det var et af de områder, man ikke fik gjort så meget ved, dengang man selv havde indflydelse. Men så kan jeg jo sige det.

Kl. 13:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:26

René Christensen (DF):

Jamen jeg kan så sige, at for ikke ret længe siden, i foråret i år, havde vi faktisk et forslag i Folketingssalen, et beslutningsforslag, om, at udlændinge i Danmark skal arbejde på danske løn- og ansættelsesvilkår. Jeg vil bare sige, at det stemte regeringen altså imod. Så det er jo ikke, fordi vi ikke har været aktive på den her dagsorden. Vi har stillet forslag i Folketingssalen, som den siddende regering har stemt imod. Det er fair nok, sådan er det jo, man kan stemme for eller imod sager. Derfor er vi glade for, at regeringen så nu, et halvt års tid efter, kommer og siger, at nu sætter de mere af til social dumping, ligesom vi også gerne ville have haft det i vores beslutningsforslag. Så vi er glade i dag, og det håber jeg også regeringen er.

Kl. 13:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 13:26

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Nu har jeg siddet lidt her og lyttet, og der er jo en dyb, dyb selvmodsigelse mellem det, som Dansk Folkeparti skriver i deres arbejdsprogram, og det, som Dansk Folkeparti fremlægger i dag. Derfor vil jeg gerne vide, hvad af de to ting der gælder. Det ene sted, i dag, siger man: Op med skatten, op med velfærden. Det andet sted siger man: Ned med skatten, op med velfærden. Hvilket et af de to spor passer?

Kl. 13:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

René Christensen (DF):

Nu ved jeg godt, at som Socialdemokratiet har det, så vil de have selskabsskattelettelse. Det er det, de er gået til valg på – eller hov, gik de til valg på at sætte den op med 3 pct., og så endte de med at sænke den for 4 mia. kr.? Det var vel egentlig sådan, det var. Dansk Folkeparti er ikke gået til valg på at give selskabsskattelettelse. Det er Socialdemokratiet for den sags skyld heller ikke. De har så gjort det i stor stil. Der er vi ikke enige.

Samtidig siger vi, at det ikke er et specielt mål for os at have høje skatter. Hvis der er mulighed inden for rammen for at give skattelettelse, så det kan betale sig at gå på arbejde, så vil vi være villige til det. Det er bare ikke det, der står øverst på vores liste. Det er ikke særlig svært.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 13:27

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Nu kan jeg så forstå, at der, hvor Dansk Folkeparti står nu, ikke er knyttet til arbejdsprogrammet – det gælder ikke mere. Det er nu ud af vagten med det, det gælder ikke. Så ikke noget med ned med skatten og op med velfærden. Man er i stedet for på det andet spor, hvor man gerne vil sætte skatten op og sætte velfærden op. Fair enough. Så vil jeg gerne bede om Dansk Folkepartis vurdering oven på alle de her skriblerier og hyggelige aftener, man har haft sammen med de andre borgerlige partier: Hvor realistisk på en skala fra 1 til 10 mener Dansk Folkeparti selv det er at få sat skatten op og samtidig få sat velfærden op i et samarbejde med blå blok?

Kl. 13:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:28

René Christensen (DF):

Jeg undskylder, hvis jeg ikke forstod det første spørgsmål. Det, der spørges om, er, om Dansk Folkeparti gerne ville have brugt pengene på noget andet i stedet for at give selskabsskattelettelse. Ja, det ville Dansk Folkeparti. Der kan jeg forstå, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil og Socialdemokratiet absolut ville bruge de her 4 mia. kr. på selskabsskattelettelse til de største virksomheder. Det er jo fair nok, men vi er uenige.

Vi ville bare hellere have brugt 4 mia. kr. på noget andet, f.eks. på velfærd. Vi ville også have brugt nogle af pengene på skattelettelse, men ikke skattelettelse som dem, regeringen har lavet. De skulle nemlig have været brugt til nedsættelse af energiafgifter, sådan at vi kunne skabe noget vækst og nogle arbejdspladser. Men der er vi så forskellige. Socialdemokratiet ville give selskabsskattelettelse; det ville Dansk Folkeparti ikke.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Ane Halsboe-Jørgensen.

Kl. 13:28

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak. Når nu vi snakker om skattelettelse, er det jo en del af udkommet af den kronik, som ordførerens partiformand har været medskriver af, nemlig at man vil fremrykke skattelettelse for 900 mio. kr., og grunden er – nu citerer jeg fra kronikken – »at vi skal skabe flere arbejdspladser«.

Jeg forstår det sådan, at de 900 mio. kr., som Dansk Folkeparti bl.a. gerne vil fremrykke skattelettelser for, bl.a. skal tages fra anlægsinvesteringer, som vi i regeringspartierne har foreslået. Det er jo tankevækkende, al den stund at det faktisk vil skabe flere arbejdspladser at holde fast i anlægsinvesteringerne i stedet for at bruge pengene på skattelettelser. Resultatet af Dansk Folkepartis forslag bliver altså færre arbejdspladser, selv om man påstår det modsatte.

Anerkender ordføreren, at det vil skabe flest arbejdspladser at bruge pengene på anlæg i stedet for at fremrykke skattelettelserne?

Kl. 13:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:29

René Christensen (DF):

Nu er det faktisk sådan, at vi i Finansudvalget har haft en teknisk gennemgang, hvor man også har kunnet spørge ind til, hvad den her 1 mia. kr. er sat af til. Den er faktisk ikke sat af til noget. Det er så-dan set frie midler, der ligger i finansloven, og det er jo rigtig flot, for så kan man jo bruge dem til at handle med. Og vi har sagt, at vi gerne vil forhandle om den ene milliard kroner, og at vi gerne vil bruge dem til at fremrykke de lettelser, der er for erhvervslivet i grænsehandelspakken og i andet, som vi har lavet her i foråret, og som regeringen i øvrigt er enig med os i giver job og vækst.

Derfor siger vi, at når man nu er enige om, at det giver job og vækst, hvorfor så ikke gøre det i dag i stedet for at gøre det i morgen? Hvis man mener, at det virker i 2015, hvorfor skulle det så ikke virke i 2014?

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Ane Halsboe-Jørgensen.

Kl. 13:30

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Det er uomtvisteligt, at det vil skabe flere arbejdspladser i 2014, hvor danskerne har brug for det. De har brug for at komme i arbejde og have noget at stå op til om morgenen; vi har brug for at få folk væk fra offentlig forsørgelse og i beskæftigelse. Dansk Folkepartis og de øvrige borgerlige partiers forslag vil betyde færre arbejdspladser i 2014, sammenlignet med at man bruger pengene på anlægsinvesteringer. Anerkender Dansk Folkeparti det?

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:30

René Christensen (DF):

Nu er det jo sådan, at anlægsbudgettet for staten i øjeblikket ikke er et ligegyldigt anlægsbudget. Der er faktisk truffet beslutninger om et anlægsbudget på 240 mia. kr. i årene fremover. Det er, når vi tænker på jernbane, supersygehuse, en Femernforbindelsen, et superfængsel på Falster. Det er jo ikke, fordi der mangler anlægsprojekter i øjeblikket.

Her ligger der en færdig og fiks plan, som et stort flertal i Folketinget er fuldstændig enig om giver beskæftigelse. Den kunne vi rykke frem, og så var den køreklar i 2014. Vi ved godt, at anlægning er noget, der tager lang tid, og at de først skal projekteres.

Kl. 13:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:31

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg er stadig væk lidt forvirret, for samtidig har Dansk Folkeparti en kandidat til Region Hovedstaden, som taler om, at der mangler anlægsinvesteringer på Gentofte Hospital. Men det er også vedkommendes eget valgområde, og så kan man jo ikke være helt enig i, at det er dér, pengene skal tages fra, når det kommer til anlægsinvesteringer.

Men jeg forstår det stadig væk ikke helt. Altså, Dansk Folkeparti vil hæve selskabsskatten for at skabe plads til mere velfærd. Det synes jeg jeg har hørt ordføreren sige flere gange. Men man går ud i en kronik og siger, man vil fremrykke skattelettelser. Hvad er det egentlig, man vil i Dansk Folkeparti? Vil man rulle skattelettelser tilbage for 4 mia. kr. for at få mere velfærd, eller vil man gøre det, som vi hørte om i arbejdsprogrammet, hvor der står, man vil reducere skattetrykket over tid, fordi det er vigtigere, at man laver en ordentlig indsats i vores sundhedsvæsen, i vores retsvæsen og i vores uddannelsessektor? Kunne vi få et klart svar nu?

Kl. 13:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:32

René Christensen (DF):

Jeg skal prøve at gøre det så klart, som jeg kan. I forhold til kronikken, som så mange har nævnt, vil jeg sige, at når man kigger på den, så vil man se, at der faktisk står – hvis vi ser bort fra selskabsskattelettelserne – at der er skatte- og afgiftslettelser for godt 900 mio. kr. Jeg kan jo næsten ikke sige det tydeligere. Det er faktisk det trykte materiale, som alle har adgang til. Og hvis man ikke kan læse det, bliver diskussionen altså bare lidt svær, for vi har ikke forholdt os til, at man skal rykke de her selskabsskattelettelser frem. Tværtimod, for vi er sådan set imod de her selskabsskattelettelser. Derfor har vi stemt imod dem. Og derfor vil vi ikke fremrykke dem.

Kl. 13:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:33

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Men hvor realistisk er det at sige, at man ikke ønsker de selskabsskattelettelser, når man hele tiden er med i en klub af fine herrer, som alle går ind for, at det lige præcis er det, der skal ske, og at man skal stå vagt om den vækstpakke, som blev indgået sidste år? Hvordan kan man så bruge de her penge til at finansiere alle mulige løfter, man går rundt og giver ude blandt befolkningen, og alle de ting, som man i øvrigt har sagt man vil gøre i forbindelse med den her finanslov, altså bekæmpe social dumping og alle mulige ting? Hvordan kan man så realistisk set sige, at de her lettelser på selskabsskatten vil man rulle tilbage? Hvor skal pengene komme fra?

Kl. 13:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:34

René Christensen (DF):

Det er jo sådan, at hvis man har givet en skattelettelser til en virksomhed, og man så ruller den tilbage, så er det virksomheden, der betaler mere i skat. Altså, det er jo egentlig meget enkelt. Det er sådan, pengene kommer tilbage. Der er sådan set ikke mere i det.

Så kan man spørge, om der er flertal for det eller ej. Det er rigtigt, at der er et markant flertal, som vil noget andet. Men det vil

Dansk Folkeparti ikke. Og det står vi da fuldstændig ved. Vi har også stemt imod. Og når man kigger på de forslag, vi har lagt frem til den her finanslov, altså for 2014, vil man se, at der også er finansiering til dem.

Kl. 13:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 13:34

Liv Holm Andersen (RV):

Tak. Jeg tror ikke, at det er gået ret mange menneskers næse forbi, at Dansk Folkeparti er meget bombastisk i deres udtalelser, når de taler om de ting, de godt kunne tænke sig at ændre på udlændingeområdet og andre værdipolitiske områder, når en ny regering kommer til magten. Hr. Søren Espersen har været ude at sige, at det allerførste, Dansk Folkeparti vil forlange af en ny regering, er en genindførelse af grænsebommene, og hr. Kristian Thulesen Dahl har været ude at sige, at det er et løfte, man vil give til danskerne, at man vil normalisere udlændingepolitikken. I mellemtiden er ældrepolitik og velfærd og de 0,8 pct. i offentlig vækst ikke noget, man på samme måde kalder for hverken løfter eller hovedkrav til en ny regering, så jeg kunne godt tænke mig at få at vide, om danskerne skal forstå det på den måde, at indrømmelser i udlændingepolitikken er langt vigtigere for Dansk Folkeparti at få end indrømmelser på den økonomiske politik.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:35

René Christensen (DF):

Nu rummer vi faktisk i Dansk Folkeparti at have flere områder som hovedpunkter, og udlændingepolitikken fylder selvfølgelig rigtig meget for Dansk Folkeparti, men det gør så sandelig også ældrepolitikken, børnepolitikken, uddannelsespolitikken osv. osv. I forhold til det forslag, som vi har lagt frem til det, som vi diskuterer her, finansloven for 2014, har vi jo netop sat 1 mia. kr. af til en sundhedspulje og 1 mia. kr. af til en ældrepulje, socialpulje, og vi har sat 700 mio. kr. af til en pulje til særligt udsatte. Så hvis man ser på det, som vi har fremlagt her, vil man se, at vi bestemt har stort fokus på det område.

Kl. 13:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 13:36

Liv Holm Andersen (RV):

Jo, det er jo rigtigt, og nogle gange siger ordføreren også så flot, at velfærd netop koster penge, og derfor er det jo interessant for danskerne at få at vide, hvorfor det er udlændingepolitik og grænsebomme og stramninger i retspolitikken, der skal være de allerførste krav til en ny regering. Hvorfor er det ikke de 0,8 pct. i offentlig vækst, når velfærd jo netop er så vigtig, som Dansk Folkepartis ordfører står og siger? Hvorfor er det ikke det allerførste krav til en ny regering?

Kl. 13:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:36

René Christensen (DF):

Nu tror jeg ikke, at ordføreren på noget tidspunkt har set Dansk Folkeparti kategorisere, hvad vi vil have som nr. 1 og nr. 2 og nr. 3. Der

har ikke været valg endnu, og vi ved slet ikke, hvordan det kommer til at se ud, når vælgerne har været ved stemmeurnerne på et eller andet tidspunkt. Men der er ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti har flere områder, hvor vi synes at den her regering har gjort det forfærdeligt – særlig i forhold til det, man gik til valg på. Det var jo nogle helt andre ting, man sagde til vælgerne, da man gik til valg, end det, man har ført ud i livet, og det vil vi selvfølgelig prøve at rette op på, hvis vi kommer i en situation, hvor vi har det parlamentariske grundlag.

Kl. 13:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Magnus Heunicke, og jeg kan lige oplyse, at det er den sidste, der er skrevet på listen.

Kl. 13:37

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Det er jeg da glad for, for så kan vi forhåbentlig få noget klarhed. Debatten i dag handler rigtig meget om nulvækst, og det anerkender ordføreren for Dansk Folkeparti også, for de partier eller gode kollegaer til Dansk Folkeparti, som man går i Nyhavn med, er helt vildt optaget af nulvækst. Sagen er bare den, at vi har De Konservative, og vi har Venstre. Begge partier foreslår nulvækst. Så har vi Liberal Alliance, som er mere ekstreme, men Konservative og Venstre foreslår begge nulvækst. Det er det, vi har opdaget; det er det, der er tilfældet.

Så er der bare det, at De Konservative siger, at nulvækst fra i dag frem til 2020 – de næste 6 år – vil betyde 24.000 færre offentligt ansatte. Der vil altså være færre mennesker til at passe vore ældre, til at lære vores børn at læse, skrive og regne og til sygehusene – 24.000 færre offentligt ansatte. Det siger Konservative helt åbent; de mener jo, at sandheden skal på bordet.

Venstre siger: Nej, nej, man kan sagtens have nulvækst uden at have færre offentligt ansatte.

Hvad mener Dansk Folkeparti? Hvem er man enige med? Er man enige med Konservative, der siger, at nulvækst vil betyde færre offentligt ansatte, 24.000, eller er man enige med Venstre?

Kl. 13:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:38

René Christensen (DF):

Det er sådan en sjov debat. Den var der også med den forrige ordfører, altså det her med, hvor mange offentligt ansatte der skal være. Det er faktisk ikke det, der er så vigtigt. Det er ikke vigtigt, om der er 24.000, eller der er 35.000. Det, der er vigtigt, er, at den ydelse, som borgerne skal have, er til stede.

Der er ingen tvivl om, at vi frem mod 2020 vil opleve, at der kommer nye tiltag, så vi frigør hænder, altså så der skal bruges færre hænder på nogle områder. Jeg nævnte det her med toiletbesøg. Jeg tror, der er rigtig mange ældre, som i fremtiden vil sige: Vi vil helle-re ordne vores toiletbesøg selv; vi vil have noget teknik, der hjælper os i forhold til toiletbesøg. Derfor skal der bruges færre hænder.

Det, der er vigtigt for os, er, at der så er råd til at købe den toilet-teknik. Det er derfor, vi er nødt til at have vækst. Vi kan ikke være bekendt, som der står på forsiden af Jyllands-Posten i dag, at der findes en kræftbehandling, om hvilken læger siger, at de bliver nægtet at bruge den på folk, og hvor de har en fornemmelse af, at det er, fordi der ikke er råd til den.

Kl. 13:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Magnus Heunicke.

Magnus Heunicke (S):

Nu siger Dansk Folkeparti, at det er en sjov debat. Næh, jeg tror ikke, det er en særlig sjov debat; jeg tror det fuldstændig er kernen i, hvordan vores samfund skal udvikle sig i de kommende år. Det er ikke bare sådan en sjov debat, hvor man kan vælge, hvem det er, man lige er venner med nu, om det er Konservative, eller om det er Venstre.

Så siger Dansk Folkeparti: Det vigtige er, at der er en vækst. Det er derfor, regeringen har fremsat et forslag om at sikre en vækst i den offentlige sektor fremover på ca. 9.000 ekstra, for der kommer flere ældre. Vi skal have flere igennem vores skoler, så de kan få en uddannelse. Men de partier, som man er venner med, og som man regner med at danne flertal med, vil jo have nulvækst. Så drop nu det med, at det er en sjov debat, og kom nu med et konkret svar: Er man i Dansk Folkeparti enige med Konservative, der siger, at nulvækst vil betyde 24.000 færre offentligt ansatte til at passe vores ældre og vores børn og lære vores unge at læse og skrive og regne, eller er man enige med Venstre?

Nu har ordføreren talt udenom gang på gang: Kom nu med det svar! Det er de partier, man regner med at danne flertal med. Det er ikke bare for sjov.

Kl. 13:39

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.**René Christensen (DF):**

Der er ingen tvivl om, at nulvækst ikke er lig med, at der bliver råd til flere ydelser og flere ansatte. Nulvækst er lig med, at der bliver mulighed for færre ydelser, fordi vi har en demografisk udvikling, der går os imod, og fordi vi har nogle sundhedsudgifter, som er stigende. Man skal jo omrokere, hvis rammen ikke vokser. Og det er jo sådan, at regeringen har lagt op til de her 0,5 pct., men man skal huske, hvad det var, der skete før valgkampen. Da var det sådan, at 0,8 pct. var en katastrofe. Og det er det, vi lægger op til. Den debat vil vi meget gerne tage både med Venstre og De Konservative.

Det er sådan, at det, vi glæder os over nu, bl.a. er Venstres forslag. Det har ikke altid været Venstres kop te, at der skulle laves en fastfrysning på 0,7 pct. på ulandsbistanden, men det kan vi se kommer frem nu. Så nogle gange skal man jo stå fast og ikke bare lade sig rive med.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Nu har ordføreren ikke mere tid. Tiden er gået, og det var det sidste spørgsmål til hr. René Christensen. Så går vi videre i ordførerrækken til fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Aldrig før har så mange søgt en videregående uddannelse, og aldrig før er så mange blevet optaget. Aldrig før er der sendt så mange penge med til at finansiere den øgede aktivitet. Mere end 63.500 unge er netop i den her måned startet på en videregående uddannelse i Danmark, og det gør faktisk mig glad. Jeg kan godt være glad heroppefra. Tænk, at så mange har lyst og vilje til at dygtiggøre sig til gavn for sig selv og for det danske samfund. Det vidner jo om, at de har tro på fremtiden og tro på sig selv, og det forpligter, også os, for det kræver investeringer. Og i finanslovsforslaget har regeringen prioriteret at finansiere merudgifterne til taxametre og til SU fuldt ud med godt 2 mia. kr., uden at vi slækker på kvaliteten. Tværtimod stiller vi

nye og klare kvalitetskrav, og det giver mig tro på, at Danmark nok skal klare sig gennem krisen.

Når de unge tager ansvar for sig selv og for samfundet og vælger at blive den bedst uddannede generation nogen sinde, sikrer de jo, at der er dygtige hænder og dygtige hoveder til at levere arbejdskraft til danske virksomheder fremover. Fremtidens nye arbejdspladser vil kræve endnu flere kvalifikationer end de job, der forsvandt under krisen, både praktiske og mere akademiske, og det skal vi være leveringsdygtige i. Jeg glæder mig over, at de studerendes interesse i stigende grad er rettet mod job i det private, i virksomheder og ikke mindst på de områder, hvor der allerede nu trods lavkonjunkturen efterspørges mere kvalificeret arbejdskraft. F.eks. steg optaget til erhvervsakademierne også med 8 pct. i år.

Lad mig slå det helt fast: Det har hele tiden været det vigtigste for Radikale Venstre og for regeringen, at vi har kunnet understøtte økonomien, holde hånden under beskæftigelsen og samtidig føre en troværdig og ansvarlig økonomisk politik. Og for første gang i halvandet år er der kommet godt nyt om Europas økonomier: Væksten i andet kvartal i år blev 0,7 pct., og recessionen i EU ser ud til at være overstået. I Danmark er der også kommet nye væksttal, der overrasker positivt. Væksten er på ½ pct. af BNP, forbrugertilliden er for tredje måned i træk positiv og stigende. Boligmarkedet er begyndt at røre på sig, renterne er fortsat lave. Optimismen og troen på fremgang breder sig stille og roligt, selv om tidspunkt for vending og styrke af et omsving selvfølgelig også vil afhænge af udviklingen i udlandet.

Men regeringens finanslovsforslag for 2014 bidrager så meget som muligt til den her vending uden at sætte økonomien over styr. Den ansvarlige økonomiske linje, regeringen har fulgt, bærer frugt. Vi har gennemført mange reformer, der forbedrer vores konkurrenceevne og øger vores vækstmuligheder. Det er et finanslovsforslag, der fremmer væksten i den private sektor og samtidig skaber råderum for en begrænset vækst i den offentlige forbrug netop til at udvikle velfærden, altså et finanslovsforslag, der er ansvarligt og i balance. Jeg vil bare nævne fire hovedprioriteter:

Den højeste prioritet for os er at holde hånden under beskæftigelsen. De historisk høje investeringer i perioden 2012-2014 vidner jo også klart om den her prioritering. Selv i de glade 1990'ere har der ikke været så meget gang i offentligt byggeri som i de seneste 2 år, og med yderligere 3 mia. kr., som regeringen afsætter i det her finanslovsforslag, kommer de offentlige investeringer op på 44 mia. kr. i 2014.

Derudover er der den række af massive investeringer, som allerede er i gang: metrocitring, Femernforbindelsen, et løft i renoveringen af almene boliger og de betydelige investeringer i vedvarende energi og i energibesparelser. Samlet har regeringens økonomiske politik understøttet den private beskæftigelse med 15.000 arbejdspladser i 2013 med det her finanslovsforslag og med tilsvarende 15.000 arbejdspladser næste år. Regeringens troværdige økonomiske politik har skabt ro og stabilitet om renten, som særlig danske boligejere og virksomheder altså nyder godt af.

Når det gælder omverdenens tillid til dansk økonomi, er Danmark fortsat medlem af den desværre stadig meget eksklusive klub af lande, som jo har en AAA-status. Det er altså en status, som har direkte positiv effekt på almindelige menneskers husholdninger og muligheder for at låne penge og på virksomhedernes muligheder for at investere.

Kl. 13:46

Den anden hovedprioritet er uddannelse og opkvalificering. Vi ønsker, at den næste generation skal blive den dygtigste i danmarkshistorien. Den markante satsning på uddannelse og opkvalificering er jo altså også et afgørende bidrag til, at Danmark netop genfinder vækstsporet. På folkeskoleområdet har regeringen indgået en bred aftale om et fagligt løft af folkeskolen. Med ekstra timer til rådighed,

med kompetenceløftet af lærere og ledere og med de fagligt understøttende timer kan vi langt bedre udfordre alle børn og give dem oplevelsen af at mestre nyt og blive så dygtige, de kan, uanset deres sociale baggrund.

Regeringen er også på vej med en reform af erhvervsuddannelserne. Danmark har brug for mange dygtige faglærte. De er forudsætningen for, at vi producerer, at vi bygger, at vi leverer serviceydelser af høj kvalitet. Så når Danfoss skal udvikle et nyt værktøj, skal værktøjsmageren selvfølgelig kunne anvende den teori, der er udgangspunktet for, at han rent praktisk kan fremstille et værktøj, der også virker. Og samtidig skal han kunne foretage opstilling, afprøvning, efterjustering af værktøjet i samarbejde med ingeniøren eller designeren. Vi skal leve af høje kvalitetsstandarder, og derfor er det på høje tid, at erhvervsuddannelserne får et løft, så de unge igen ser det som en god vej at gå. Det giver os mulighed for at bevare og udvikle produktionsarbejdspladser i Danmark.

Den tredje hovedprioritet for os er grøn omstilling af Danmark. Klimaforandringerne er en af de største udfordringer, verden står over for. Derfor må vi tage ansvar og handle. Vi tror, at fremtiden er grøn. Vi tror, det nytter at gøre noget, og at vores grønne investeringer giver afkast og nye vækstmuligheder. Det gør hr. Lars Løkke Rasmussen ikke. Da regeringen fremlagde sin klimaplan, aflyste hr. Lars Løkke Rasmussen at snakke om grøn vækst i Danmark, lidt af en udmelding fra formanden for Global Green Growth Institute. Mon ikke hr. Lars Løkke Rasmussens melding trods alt har vakt en vis undren i kantinerne rundt omkring hos Grundfos, hos Danfoss, hos Rockwool eller hos de 22.000 andre danske virksomheder, hvor man i dag sælger et eller flere grønne produkter og i øvrigt tjener gode penge hjem til Danmark på det?

Vi er i hvert fald ikke i tvivl: Vi skylder vores børn at tage udfordringen op, og derfor har regeringen med energiaftalen og klimaplanen fremlagt en ambitiøs strategi for grøn omstilling af Danmark, ikke bare til gavn for klima og miljø, men i lige så høj grad for vækst og arbejdspladser.

Den fjerde hovedprioritet er socialt udsatte børn og unge. Regeringens 2020-plan skal fremadrettet ikke kun indeholde økonomiske målsætninger, men også socialpolitiske mål. Vi har allerede fastsat en fattigdomsgrænse, nu opstiller vi en række socialpolitiske mål frem mod 2020. Og det at sætte klare mål på det sociale område er faktisk en nyskabelse. Vi gør det, fordi vi står fast på ambitionen om at løfte netop de mest udsatte grupper i samfundet og skabe reelt lige muligheder, for det er ikke godt nok, når 40 pct. af de børn, som har forældre på kontanthjælp, selv bliver kontanthjælpsmodtagere. Det skal vi have klare mål for at ændre, og vi vil bedømmes og måles på de mål på linje med vores økonomiske målsætninger. For når vi styrker mulighederne for dem, der har mindst, så løfter vi os alle sammen. Og derfor er der afsat 280 mio. kr. i perioden 2014-2017 til netop en styrket indsats over for socialt udsatte børn og unge og en forebyggende indsats mod fattigdom. Der er også afsat den her pulje på 36 mio. kr. til bekæmpelse af vold i nære relationer.

Men den her finanslov, som vi skal vedtage inden året er forbi, skal også tage hånd om en anden stor udfordring: Underskuddet på de offentlige finanser vil i år løbe op i godt 31 mia. kr., og finanslovsforslaget for 2014 vil bidrage med et yderligere underskud på godt 39 mia. kr. Den offentlige nettogæld vil altså runde 200 mia. kr. i 2014, og det er penge, som vi jo helt klart må sige at vi ikke har. Dem skal vi ud at låne på finansmarkederne, og derfor er tillid til dansk økonomi og en stabil kurs afgørende vigtigt. Det er en finanslov, hvor vi med åben pande skal erkende, at vi fortsat sender en regning videre til vores børn. Men det er en regning, som jeg mener vi kan være bekendt, for vi holder os inden for en ansvarlig ramme, så den danske regering ikke modtager en dummebøde i form af rentestigninger, ny henstilling fra EU eller mistet tillid til dansk økonomi. Og vi gruer dem til at investere i netop vores børns fremtid: uddan-

nelse, job, vækst, et bæredygtigt Danmark, ordentlige vilkår for udsatte borgere og deres børn.

Til sidst vil jeg bare understrege, at den her finanslov – og det er jeg sikker på at finansministeren vil sige igen senere – jo er til forhandling med alle Folketingets partier, fordi vi samarbejder med dem, der vil. Jeg ser rigtig meget frem til en god debat.

Kl. 13:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er nogle, der vil stille spørgsmål, og den første er hr. Peter Christensen.

Kl. 13:51

Peter Christensen (V):

Tak for det. Da jeg var på som ordfører, blev jeg afkrævet svar på, hvor mange penge der i årene fremover skal bruges på sundhedsområdet. Det var jeg ikke i stand til at give et nøjagtigt svar på, så jeg er interesseret i at høre, hvor mange penge Det Radikale Venstre forventer, der skal bruges på sundhedsområdet i de kommende år.

Kl. 13:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:52

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen Venstres ordfører ved udmærket, at regeringen har en plan for stigningen i det offentlige forbrug. Og det har vi, fordi vi indregner det demografiske pres. Der bliver altså flere ældre, og det giver udgifter til hjælp og pleje, men selvfølgelig også til den sundhedssektor, som vi gerne vil udvikle. Det er derfor, at vi i kommunaftalerne og regionsaftalerne netop har afsat flere penge til bl.a. de nye super-sygehuse, så de kan blive bygget på en ordentlig måde.

Kl. 13:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 13:52

Peter Christensen (V):

Jamen det var sådan set et meget interessant svar, for betyder det, at Det Radikale Venstre mener, at fremtidens vækst på sundhedsområdet skal svare til det demografiske pres og ikke mere? For jeg vil henlede opmærksomheden på, at det er en meget, meget lille vækst. Så det er egentlig et interessant svar, hvis det var svaret, og ellers må jeg bede om, at det bliver lidt mere konkret.

Det var jo det, Venstre blev bedt om at være, så når man spørger om det, har man vel selv en idé om, hvad væksten skal være.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:53

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen vi skal tage hånd om de udfordringer, vi står med på sundhedsområdet. Der er jo forskel på at tage højde for den demografiske udvikling og så finansiere de andre velfærdsting, hvilket vi gerne vil gøre ved netop at udvikle sundhedsområdet og uddannelsesområdet og finansiere meroptaget på uddannelserne krone for krone, sådan som regeringen gør

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Mike Legarth.

- Kl. 13:53
Mike Legarth (KF):
 Af finanslovsforslaget fremgår det, at den offentlige sektor skal udvides med 2.000 personer. Er det god radikal politik, at verdens største offentlige sektor skal blive endnu større?
- Kl. 13:54
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
 Ordføreren.
- Kl. 13:54
Sofie Carsten Nielsen (RV):
 Det er fin radikal politik, at vi udvider i en tid, hvor der har været ret drastiske nedskæringer, netop fordi der var et overforbrug, da den daværende regering, som hr. Mike Legarth var en del af, havde magten, hvor kommunerne, må jeg minde om, sprængte budgetterne år efter år. Så var vi nødt til at justere det, da vi kom til. Det var vi nødt til for at tage hånd om de økonomiske udfordringer. Og så er det helt, helt fint med Radikale Venstre, at der er plads til den her udvikelse også fremover.
- Kl. 13:54
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
 Hr. Mike Legarth.
- Kl. 13:54
Mike Legarth (KF):
 Bare til almindelig brugeroplysning: Kommunerne sprængte jo budgetterne endnu mere under den forrige røde regering. Det har den tidligere VK-regering jo gjort op med – med sanktionslovgivning og sådan nogle ting – så der er kommet styr på økonomien, hvad det angår.
 Men der er en anden problemstilling, som ordføreren selv adresserede, nemlig de store underskud på de offentlige finanser. Vi har en statsgæld på 500 mia. kr., men der er ikke et eneste initiativ i finanslovsforslaget til at komme af med den gæld, og det vil sige, at vi skal blive ved med at betale meget store beløb. Statsgælden vokser med 100 mio. kr. om dagen. Vi skal blive ved med at betale meget store renter i stedet for at bruge de penge til at sænke skatter og afgifter og gøre vores land og vores virksomheder konkurrencedygtige. Burde man ikke tage sådan et initiativ?
- Kl. 13:55
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
 Ordføreren.
- Kl. 13:55
Sofie Carsten Nielsen (RV):
 Jeg er fuldstændig enig med hr. Mike Legarth i, at konkurrenceevne er afsindig vigtig, ligesom det har været virkelig vigtigt for den her regering at holde hånden under beskæftigelsen. Det har været afgørende for, at Danmark og danskerne har kunnet føle sig trygge, at vi kan videreføre en økonomisk politik, som er holdbar, og hvor der er en plan for at afvikle gælden, men hvor vi holder hånden under beskæftigelsen, så folk ikke mister deres job.
- Kl. 13:56
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
 Så er det hr. Finn Sørensen.
- Kl. 13:56
Finn Sørensen (EL):
 Tak. Tak til ordføreren for talen. Jeg blev nu noget provokeret over ordførerens udtalelse om, at hvis vi giver dem, der har mindst, et løft, så går det godt for os alle sammen. Det udsagn kan jeg kun væ-
- re enig i; jeg synes bare ikke rigtig, det passer på regeringens politik, hvor man jo, som jeg ser det, i høj grad har straffet nogle af dem, der har det svært – arbejdsløse, mennesker med handicap, langtidssyge osv. Men lad det nu ligge, det bliver vi ikke enige om her.
 Jeg vil spørge ind til ordførerens syn på styringen af den økonomiske politik. Der er jo lige kommet en rapport fra Produktivitetskommissionen, og her er jo en interessant erkendelse af, at styringen af den offentlige økonomi, specielt i forhold til kommuner og regioner, måske ikke er helt hensigtsmæssig. Det er jo sådan, at de her professorer og eksperter foreslår, at man ser på at lempe sanktionerne, sådan at de alene baseres på den aftalte udgiftsramme, og sådan at der kan blive mulighed for en vis overførsel af forbrug mellem årene i de situationer, hvor der er et betydeligt økonomisk råderum til det – altså at udmåling af sanktioner alene skal baseres på udgiftsrammen, og muligheden for at overføre penge, man ikke har brugt. Hvordan ser ordføreren på det? Er det noget, ordføreren kunne være interesseret i? Kunne ordføreren være interesseret i at drøfte, hvordan man kunne lempe de her skrappe sanktioner, der efter vores opfattelse jo fører til, at kommunerne slet ikke tør bruge penge af frygt for at blive ramt af Margrethes hårde hammer?
- Kl. 13:57
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
 Ordføreren.
- Kl. 13:57
Sofie Carsten Nielsen (RV):
 Jeg er rigtig glad for budgetloven. Jeg synes også, at det er nogle spændende konklusioner, der er i Produktivitetskommissionens rapport fra i går. Dem har jeg også studeret med interesse, for jeg tror, at vi alle sammen kan blive enige om, at lidt mere tillid og lidt mindre bureaukrati i den offentlige sektor ville være en rigtig god ting.
 Jeg tror ikke, at jeg er enig med ordføreren i, at det er sanktionsmekanismen i budgetloven, vi skal sætte ud af kraft. Nu har vi efter mange år – der var en tidligere ordfører, der gjorde opmærksom på det – med sprængte kommunale offentlige budgetter fået styr på økonomien. Det er sket under den her regering. Det er en rigtig god ting. Den er bl.a. også fremkommet af en diskussion om en enorm gældskrise i Europa. Der vil vi ikke hen igen, og det vil vi ikke, fordi det ikke gavner Danmark. Vi skal have styr på økonomien. Det er budgetloven en del af. Men mindre bureaukrati og mere tillid til lederne i den offentlige sektor, så vi kan tage nogle måske overflødige regler væk, kan vi godt blive enige om.
- Kl. 13:58
Den fg. formand (Bent Bøgsted):
 Hr. Finn Sørensen.
- Kl. 13:58
Finn Sørensen (EL):
 Tak. Jeg synes, det er lidt selvmodsigende. Man taler om mere tillid, og i næste åndedrag siger man: Nej, vi må fastholde de her skrappe sanktioner. Hvorfor gør man det? Det gør man, fordi man ikke har tillid til, at kommunerne kan finde ud af at holde budgetterne, hvis de ikke står i fare for at blive straffet – og det er oven i købet igen kollektiv afstraffelse. Jeg troede ellers, at det kun var noget, de brugte i militæret, men det har man så også indført over for kommunerne. Det er lidt selvmodsigende. Tillid er godt, men kontrol og ikke bare kontrol, men straf er bedre.
 Skal jeg forstå ordførerens indlæg på den måde, at ordføreren mener, at kommissionens arbejde er spild af tid, når den kommer med de anbefalinger, og at ordføreren ikke har tænkt sig at diskutere muligheden af nogle mere lempelige sanktioner?

- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren.
- Kl. 13:59 på sundhedsområdet i de kommende år. Det vil jeg godt bede om et konkret svar på.
- Kl. 14:01
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren.
- Kl. 14:01
- Sofie Carsten Nielsen** (RV):
Jeg vil rigtig gerne diskutere Produktivitetskommissionens rapporter og anbefalinger, men jeg tror, at det bliver svært på 30 sekunder.
- Budgetloven sætter jo rammer om hele den offentlige økonomi. Den sætter også rammer om statens økonomi. Og det gør den, fordi vi ikke igen vil hen et sted, hvor gælden løber løbsk. Det skal under ingen omstændigheder ske i Danmark, fordi det bliver til skade for danskerne, for deres økonomi og for tilliden til dansk økonomi. Det kommer til at skade os; der vil vi ikke hen igen. Derfor har vi lavet budgetloven. Den er en ramme om den offentlige økonomi. Men neden under den er der masser af muligheder for at udvikle og modernisere den offentlige sektor, og tillid er da et af de ord, vi skal gøre mere ud af.
- Kl. 14:00
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Jacob Jensen.
- Kl. 14:00
- Jacob Jensen** (V):
Nu spurgte min kollega, hr. Peter Christensen, før helt stilfærdigt, om ikke ordføreren kunne løfte lidt af sløret for regeringens planer i forhold til helt konkret, hvad det er for en vækst, man forudser i økonomien på sundhedsområdet. Vi er blevet skoset for, at vi ikke har været konkrete, og så synes vi, det må være rimeligt, at regeringen, der sidder med hele apparatet i ryggen, dog trods alt kommer med en konkret udmelding på, hvor stort et beløb man forudser væksten på sundhedsområdet skal være. Og bare som en serviceoplysning kan jeg nævne, at under VK-regeringen steg serviceudgifterne på sundhedsområdet i gennemsnit med 3,3 mia. kr. om året. Er det det niveau, vi taler om, eller er det en lavere vækst end den, som VK-regeringen leverede?
- Kl. 14:00
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren.
- Kl. 14:00
- Sofie Carsten Nielsen** (RV):
Vi tager hensyn til den udvikling, der sker, både med hensyn til hvilket udstyr vi bliver i stand til at købe, som kan give bedre kvalitet i den offentlige sektor, og i sundheden. Det, som vi spurgte hr. Peter Christensen om tidligere, var jo, at hvis man vil have nulvækst, hvordan vil man så finansiere den udvikling af velfærden. Det er derfor, det er interessant at vide, hvad man skal bruge pengene til. Vi finansierer med den moderate stigning i de offentlige udgifter, der skulle også meget gerne være en stigning i den private vækst, der gør det relativt mindre, men med den stigning skal vi finansiere de udfordringer og de muligheder, som vi bliver budt i fremtiden, bl.a. ved bedre udstyr, bedre muligheder i sundhed.
- Kl. 14:01
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Hr. Jacob Jensen.
- Kl. 14:01
- Jacob Jensen** (V):
Nu spurgte jeg ikke til finansieringen, jeg spurgte sådan set blot helt konkret, hvad det er for en forventning, man ser fra regeringens side, fra Det Radikale Venstres side, i og med at man vil øge udgifterne
- Sofie Carsten Nielsen** (RV):
Jeg forventer, at der vil være en moderat stigning i udgifterne på sundhedsområdet, fordi vi får bedre mulighed for at udvikle velfærden. Men vi har jo, som hr. Jacob Jensen ved, både budgetlofterne at holde rammen inden for – det ved hr. Jacob Jensen alt om, for det er han også ordfører for – og samtidig har regeringen en plan for en moderat stigning i de offentlige udgifter, netop sådan at man kan tage højde for de muligheder, der bliver også på sundhedsområdet.
- Kl. 14:02
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Hr. Ole Birk Olesen.
- Kl. 14:02
- Ole Birk Olesen** (LA):
Ifølge regeringens egne tal kan det for 250.000 danskere ikke betale sig at arbejde, og det er, efter at regeringen har gennemført en skatte-reform og en kontanthjælpsreform osv. Har Det Radikale Venstre nogen bud på, hvordan det tal – altså at der er 250.000 danskere, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde – kan bringes ned?
- Kl. 14:02
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren.
- Kl. 14:03
- Sofie Carsten Nielsen** (RV):
Jeg synes, det er rigtig interessant, hvis hr. Ole Birk Olesen har ret i det tal. Spørgsmålet er jo, hvordan man definerer, hvordan det kan betale sig at arbejde. Jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at incitamentet til at arbejde skal være der. Jeg tror sådan set, de fleste mennesker rigtig gerne vil have et arbejde, og det er derfor, vi har lavet den række reformer, vi har, om kontanthjælp, SU, førtidspension – de ting, der gør, at man skal hurtigere igennem uddannelserne, og at man skal have mere incitament til at arbejde. Hvis man *kan* arbejde, så *skal* man arbejde, og hvis man *kan* tage en uddannelse, så *skal* man tage en uddannelse.
- Jeg tror faktisk, de fleste mennesker er interesseret i det.
- Kl. 14:03
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Hr. Ole Birk Olesen.
- Kl. 14:03
- Ole Birk Olesen** (LA):
Jamen definitionen, jeg anvender, er sådan set en definition, som også anvendes af Økonomi- og Indenrigsministeriet, hvor fru Sofie Carsten Niensens partileder sidder for bordenden, nemlig at det handler om personer, som har en effektiv skatteprocent, når man også regner de ydelser, de mister ved at komme i arbejde, med, på over 80 pct. – 80 pct. eller derover. Og jeg har et ganske simpelt forslag: Lad os sænke skatten for folk, der er i arbejde, ved et højere beskæftigelsesfradrag på den ene eller den anden måde. Det er det mest effektive instrument. Men hvad siger De Radikale til det?
- Kl. 14:04
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:04

Kl. 14:06

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen vi har jo lavet en skattereform, hvor vi netop hæver beskæftigelsesfradraget for bl.a. den enlige forsørger, som jeg fornemmer at hr. Ole Birk Olesen også er optaget af. Det er jeg i hvert fald personligt – jeg har også været meget interesseret i netop de indkomstgrupper, for hvem incitamentet er lidt mindre, når de netop har en ret høj sammensat marginalskatteprocent. Det synes jeg er interessant at se på.

Nu vil jeg gerne have, at nogle af de mange reformer, som regeringen faktisk har vedtaget – enkelte af dem også med Liberal Alliances assistance – bliver implementeret og rullet ud. Skattereformen er en af dem.

Kl. 14:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. René Christensen.

Kl. 14:05

René Christensen (DF):

Tak. Jeg vil følge op på det sidste. Den del af kontanthjælpsreformen, som Dansk Folkeparti ikke var så glad for, gjaldt det her med, at man blev økonomisk afhængig af hinanden, hvis man levede i et parforhold og var på kontanthjælp. Det medførte, at hvis den ene af et par på kontanthjælp med f.eks. to børn søger et job og får det, mister den anden også kontanthjælpen. Det vil sige, at begge mister kontanthjælpen på en gang. Så det kan næsten ikke betale sig for den gruppe at finde et job. Hører jeg nu, at ordføreren siger, at det vil man tage op og kigge på, for det ville da glæde Dansk Folkeparti?

Kl. 14:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:05

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg sagde, at jeg er rigtig optaget af, hvordan bl.a. den enlige forsørger har incitament til at arbejde. Det synes jeg er rigtig interessant, og det vil glæde mig, hvis Dansk Folkeparti vil være med til at se på, hvordan man kan indrette tingene anderledes i fremtiden, så der bliver incitament til det.

Når man sænker skatten eller hæver bundfradraget eller andre ting, skal man finansiere det. Nu har vi fremlagt et finanslovsforslag, som er balanceret, og som investerer i beskæftigelse, i grøn omstilling, i uddannelse og i socialt ansvar, så må vi se, hvad vi kan få plads til i fremtiden.

Kl. 14:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. René Christensen.

Kl. 14:06

René Christensen (DF):

Det er ret interessant, hvad ordføreren siger lige nøjagtig på det område, fordi det skal kunne betale sig at gå på arbejde. Der er altså en gruppe her, som det ikke ville kunne betale sig at tage et job til 25.000 kr. om måneden for. Det har ikke noget med de her mennesker at gøre. Det er jo regelsættet, der gør, at det ikke kan betale sig. Så spørger jeg bare ordføreren: Skal det kunne betale sig for to på kontanthjælp med to børn at tage et job til 25.000 kr. om måneden og selvfølgelig få en gevinst ved det? Det er spørgsmålet til ordføreren.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:06

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg har forstået spørgsmålet, og jeg tror faktisk, at de fleste mennesker er interesseret i at komme i arbejde og ikke være på kontanthjælp. Der er så mange andre ting ved det at have et arbejde, som er en kæmpestor fordel for en familie. Det tror jeg de fleste mennesker er interesseret i.

Vi har en indsats, også i kontanthjælpssystemet – det er en del af reformen – der hedder: Kan man arbejde, skal man arbejde. Kan man tage en uddannelse, skal man i uddannelse, ellers er der en håndholdt indsats for at hjælpe de her mennesker videre. Det vil også ske i de her tilfælde.

Kl. 14:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:07

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne følge op på nogle af de spørgsmål, som det endnu ikke rigtig er lykkedes at få et svar på, nemlig: Hvor meget mere skal danskerne forvente, at Det Radikale Venstre vil investere i vores sundhedsvæsen? Fru Sofie Carsten Nielsen syntes jo, at det var et enormt let spørgsmål at få Venstres ordfører til at svare på. Derfor er det da helt naturligt, at fru Sofie Carsten Nielsen også får mulighed for helt konkret at svare på: Hvor meget ekstra skal der finansieres på sundhedsområdet med De Radikales og regeringens plan?

Kl. 14:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:08

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Uanset hvor mange ordførere Venstre sætter til at stille det her spørgsmål, tror jeg, at jeg har svaret på, hvad det er vi gerne vil med den offentlige sektor. Vi vil gerne udvikle velfærden. Derfor er der en moderat stigning i regeringens planer for udviklingen af den offentlige sektor. Det er der bl.a., fordi vi på sundhedsområdet gerne vil være i stand til at købe det nyeste udstyr, uden at vi skal ud at fyre læger og sygeplejersker, og bl.a. derfor er der en moderat stigning i de offentlige udgifter i regeringens planer, som jo er finansieret. Det skal man være i stand til at kunne. Det er derfor, det er interessant at spørge Venstre, hvordan man vil finansiere nulvæksten i sundhed. Det er derfor, det er interessant at vide. Vi har en plan for en moderat stigning af de offentlige udgifter, fordi vi gerne vil investere i velfærd.

Kl. 14:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:09

Ellen Trane Nørby (V):

Nu skal man jo ikke finansiere; det er et spørgsmål om at prioritere. Det Radikale Venstre vil jo gerne gøre verdens største offentlige sektor endnu større. Der vil vi bruge det råderum, der er til stede i økonomien, på at skabe gode danske arbejdspladser.

Men jeg vil dog spørge ordføreren en gang til, for det må jo være, fordi den radikale ordfører ikke ønsker at svare befolkningen, at re-

geringen jo reelt set ikke har noget at investere i sundhedsvæsenet, og at når VK-regeringen i gennemsnit investerede 3,3 mia. kr. ekstra i sundhedsvæsenet hvert år, er det et højere beløb, end regeringen har til rådighed til al offentlig vækst inden for hele sin ramme. Derfor er det da meget naturligt, at danskerne får at vide helt konkret i enten kroner og øre eller i procentdel, hvad Det Radikale Venstre vil give til sundhedsvæsenet – ikke udenomssnak.

Kl. 14:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:09

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nu er der jo forskel på, hvordan VK-regeringen administrerede i 00'erne, da den offentlige sektor voksede og voksede, og hvordan VK-regeringen vil administrere med nulvækst i forhold til regeringens moderate stigninger i det offentlige forbrug, hvor vi netop ønsker at udvikle velfærden. Så det er meget godt, at VK-regeringen investerede i sundhed i 00'erne. Det synes jeg sådan set, vi er kommet rigtig godt videre fra. Det vil vi gerne fortsætte med, men selvfølgelig på en ansvarlig måde, fordi vi skal holde en ansvarlig økonomisk, politisk udvikling.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Stine Brix.

Kl. 14:10

Stine Brix (EL):

Tak. Fru Sofie Carsten Nielsen startede med at glæde sig over, at der var flere, som søgte ind på en uddannelse, og det, som jeg tænker på i den forbindelse, er, at det jo ikke kun er unge, som har brug for at få en uddannelse i fremtiden. Det er også rigtig vigtigt, at dem, som allerede er på arbejdsmarkedet, lærer nyt og tilegner sig nye kompetencer og efteruddannelse. Den version mener jeg egentlig at høre at De Radikale plejer at være enige i, og derfor har jeg svært ved at forstå, at en del af finanslovsforslaget fra regeringen indebærer, at man skal spare 120 mio. kr. på voksen-SU. Det betyder jo konkret, at lærere, politibetjente, sygeplejersker, pædagoger og andre med en mellemlang videregående uddannelse ikke vil kunne få mulighed for at kunne videreuddanne sig ved den her ordning. Så jeg kunne godt tænke mig at høre De Radikales ordfører om, hvorfor det er en klog besparelse at spare på efteruddannelse til dem, der har en mellemlang videregående uddannelse.

Kl. 14:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:11

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Med vækstplanen blev der afsat en pulje på 1 mia. kr. til et kompetenceløft af arbejdsstyrken. Så vi har faktisk sat rigtig mange penge af til netop at efteruddanne. Når vi nu siger, at man tager en uddannelse, som man får fuldt betalt, og derfor sparer de penge, som ordføreren rigtig siger, på SVU'en, altså voksenuddannelsesstøtten, er det jo, fordi vi er nødt til at prioritere, og vi prioriterer altså her, at dem, der allerede har en lang videregående uddannelse, kan, hvis de har brug for efteruddannelse, meget ofte få det betalt af arbejdsgiveren, og så er det arbejdsgiveren, der får refunderet statens penge. Det tror vi godt på at arbejdsgiveren selv vil være med til at finansiere. Det troede jeg sådan set at Enhedslisten var de fremmeste fortalere for, altså at de skulle hjælpe til der. Ellers vil vi gerne prioritere, at vi netop løfter fra ufaglært til faglært, som jo også er noget af det,

jeg hører at Enhedslisten bakker op om. Det er et spørgsmål om, hvor man prioriterer efteruddannelsesmidlerne. Der er faktisk afsat flere.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Stine Brix.

Kl. 14:12

Stine Brix (EL):

Formanden for FTF, Bente Sorgenfrey, som jo repræsenterer de medarbejdere i den offentlige sektor, som har en mellemlang videregående uddannelse, siger meget klart, at den her forringelse kommer til at betyde, at der vil være færre sygeplejersker, pædagoger og politibetjente, som vil tage en efteruddannelse. Er De Radikales ordfører enig med FTF i, at det vil være det, der bliver konsekvensen af finanslovsforslaget fra regeringen?

Kl. 14:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:13

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg håber, at rigtig mange danskere – både sygeplejersker og politibetjente og andre – vil blive ved med, som vi har en god tradition for, at efteruddanne sig og opkvalificere sig gennem hele livet. Lige nu er det, det danske arbejdsmarked har rigtig meget brug for, det dobbelte uddannelsesløft, der sker, når man går fra ufaglært til faglært og fra faglært til videregående uddannelse. Det er der, vi virkelig har brug for at sætte ind, for det er det, der gør, at vi kan blive ved med at have flere og nye private arbejdspladser – også produktionsarbejdspladser – i Danmark. Og det er der, vi har prioriteret uddannelsesløftet.

Kl. 14:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Det ser ikke ud til, at der er flere, der vil stille spørgsmål. Dermed siger vi tak til fru Sofie Carsten Nielsen, og vi går videre i ordførerrækken, og det er fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 14:14

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg er glad for det finanslovsforslag, vi har fremsat. Det er et finanslovsforslag, der både er socialt, grønt og økonomisk ansvarligt. Vores forslag til finanslov holder en ansvarlig økonomisk linje, som understøtter de spæde tegn på et økonomisk opsving, som vi ser i øjeblikket. Vi går helt til grænsen af, hvad de finansielle rammer tillader, og sikrer dermed penge til forbedringer inden for nogle afgørende områder, nemlig uddannelse, sundhed, grøn omstilling og socialt udsatte.

Specielt vil jeg gerne fremhæve de 2 mia. kr. til uddannelse og de ekstra penge til udsatte børn og unge og derudover også oliemilliarderne til togfonden, som kommer til at ændre det danske landkort grundlæggende.

Statens husholdningsbudget for det kommende år er nu lagt frem ikke bare i form af tal – kroner og øre – men også i form af politik, prioriteringer og en tydelig forskel på os og de borgerlige partier. Det er den forskel, der viser, hvorfor det langt fra er ligegyldigt, hvem der fremsætter et finanslovsforslag. Det er ikke noget overflødighedshorn, vi har lagt frem, men det er en fortsættelse af en ny retning for Danmark – en ny kurs, som vi i denne regering satte fra dag et. For SF er det nemlig afgørende, at regeringens politik og dermed

også denne finanslov ikke blot udviser økonomisk, men også en klar social ansvarlighed. For os handler ansvarlighed ligeså så meget om at sikre et samfund, hvor ingen står alene, men hvor man altid har fællesskabet i ryggen både i dag og i morgen.

Vægten på både den økonomiske og den sociale ansvarlighed hører jeg til gengæld ikke om fra blå bloks side. Godt nok er der 80 mia. kr.s forskel på, hvad de forskellige højrefløjsspartier ønsker, men fælles for dem er en afvikling af vores velfærdssamfund og et farvel til de tusindvis af offentligt ansatte. Jeg synes, det er befriende, når politikerne toner rent flag, så herfra skal lyde en tak til De Konservative for at fortælle åbent og ærligt om, hvad nulvækst har af konsekvenser, og stå ved det.

Det er fair nok, at Venstre drømmer om nulvækst i det offentlige i modsætning til den vækst i det offentlige forbrug, som vi i regeringen ønsker. Det er fair nok, at man ikke mener, at der er behov for 2.000 ekstra medarbejdere i det offentlige alene i 2014. Det er også fair nok, hvis Venstre mener, at forskellen på regeringens og Venstres økonomiske planer på i alt 33.000 par hænder i 2020, ikke har nogen betydning for, hvordan vores velfærdssamfund så kommer til at se ud. Det er fair nok, at man naivt tror, at vi kan behandle og forebygge kræft, diabetes og psykiske sygdomme med færre offentligt ansatte, at vi kan pleje og passe et voksende antal ældre med færre varme hænder, og at vi kan uddanne flere unge med færre undervisere. Vi er bare ikke enige.

Det har stor betydning for fremtidens velfærdssamfund, hvis vi har nulvækst i det offentlige forbrug og ikke kan forbedre vores sundhedsvæsen, sikre uddannelse til flere unge og tage hånd om flere ældre. Det dækker Venstre over, og derfor skylder Venstre stadig svar, og derfor skylder Venstre danskerne at standse lurepasseriet og tone rent flag.

Når vi taler om at tone rent flag, synes jeg også, at Dansk Folkeparti skylder svar og bør komme ud af busken. Senest har Dansk Folkeparti skrevet under på en fælles kronik med de øvrige partier i blå blok og talt om, at skatte- og afgiftslempelserne skal fremrykkes. Det er lempelser, som de ikke tidligere ønskede at være en del af, men hvor de stod uden for døren. Det er et eksempel på DF's zigzagkurs, der startede med forringelserne af efterlønnen og dagpengene.

Skriver hr. Kristian Thulesen Dahl også under på at ønske en nulvækst på linje med de øvrige blå partier og på, at der fremover skal bruges færre penge på velfærd? Nu har partiet jo godt nok fremlagt nogle ønsker for næste års finanslov, men hvad der skal ske længere fremme, ved vi ikke. Går de på kompromis med velfærden og zigzagger, som de har gjort det før? Vi ved det ikke præcis, og meget kan åbenbart ændres, når man sætter sig sammen med den øvrige del af blå blok.

Dansk Folkeparti taler meget – f.eks. om social dumping – men de handler knap så meget. Hvornår kom DF sidst ud af Finansministeriets glasdør og sagde: Vi fik en indsats mod social dumping med i finansloven? Aldrig.

Anderledes rene toner hører vi fra De Konservative, og tak for det. Hos De Konservative har man ærligt og redeligt erkendt, hvad konsekvensen af blå bloks nulvækst er: 22 mia. kr.s forskel og 33.000 færre offentligt ansatte. Det har man lagt frem sort på hvidt; det har man erkendt åbent og ærligt. De Konservative mener så ikke, at de færre offentligt ansatte er et problem, når der samtidig kommer flere ældre, når vi skal forbedre sygdomsbehandlingen, og når vi skal sikre uddannelse til flere unge. Det er vi fra SF's side bare slet ikke enige i. De 33.000 mennesker gør en forskel.

Kl. 14:19

For os handler næste års finanslov om at skabe og fastholde arbejdspladser. Igen i år er de offentlige investeringer på et historisk højt niveau. Det kommer til at betyde bedre sygehuse, forbedringer af infrastruktur, flere renoveringer af skoler, daginstitutioner og plejehjem. Det er tiltag, der skaber aktivitet og dermed job, og som og-

så kommer miljøet til gavn. Samlet skaber finansloven og regeringens økonomiske politik i alt 15.000 nye private job til de mange ledige på vores arbejdsmarked. Det kræver flere hænder til gravkøerne og boremaskinerne, når der skal bygges veje, sygehuse og sikres bedre kollektiv trafik som følge af regeringens investeringer.

Vi gør samtidig en ekstra indsats, for at arbejdspladserne bliver besat af danske ledige til danske løn- og arbejdsvilkår med en massiv indsats på 75 mio. kr. om året for at bekæmpe social dumping.

For os handler næste års finanslov også om at sikre vores børn og unge den bedst mulige uddannelse. Finansloven sætter gang i den ambitiøse reform af folkeskolen, der vil sikre øget faglighed, bedre trivsel og læring samt flere reelle muligheder for alle. Finansloven har også fokus på den forbedring af erhvervsuddannelserne, som er nødvendig for at fastholde og tiltrække flere elever i håndværksfagene. Inden længe præsenterer regeringen et fuldt finansieret forslag til en erhvervsuddannelsesreform, der sikrer, at flere unge tager en erhvervsuddannelse. Derudover er der også flere penge til de mange nye studerende. Der afsættes med finansloven penge, så vi sikrer flere studerendes mulighed for at gennemføre en uddannelse med samme kvalitet som i dag. Modsat de borgerlige mener vi, at der skal følge penge med, når flere og flere unge heldigvis ønsker at uddanne sig.

For os handler det også om at sikre alle borgere et sundere og bedre liv. Det sundhedspolitiske udspil, der blev lagt frem i foråret, vil øge ligheden i sundhed, styrke indsatsen på kræftområdet og sikre mere forebyggelse, bl.a. for at sikre færre genindlæggelser blandt nyfødte og styrke både alkoholbehandlingen og hjælpen til rygstop. Der er penge med til at gennemføre udspillet. Samtidig har vi styrket indsatsen markant på psykiatriområdet, så udrednings- og behandlingsgarantien nu også omfatter dette område. Vi har sikret en styrkelse af det sammenhængende sundhedsvæsen, ligesom der er afsat ekstra penge til en forebyggende indsats, så færre bliver syge, og flere kommer sig af deres sygdom.

Finansloven understreger også, at regeringen vil et grønnere Danmark. Det handler om ambitiøse mål og CO₂-reduktioner, og det handler selvfølgelig også om den massive satsning på kollektiv trafik, der ligger i den togfond, der oprettes, når en aftale om øget beskatning af nordsøolien falder på plads. Det er en aftale til over 27 mia. kr., der sidestiller udenlandske operatører med Mærsk. Det er en aftale, der sikrer timedrift mellem de store byer og kortere rejsetid mellem alle danske stationsbyer. Det er en aftale, som sikrer elektrificering af jernbanerne og mindsker CO₂-udledningen med over 200.000 t om året.

Derudover indeholder finansloven initiativer til en bedre udnyttelse af Danmarks erhvervs-mæssige styrkepositioner, specielt inden for det grønne område, og der afsættes flere penge til forskning og en kemikaliehandlingsplan. Endelig afsættes der 800 mio. kr. ekstra til en prioritering af miljø og natur og til at sikre, at vi bliver bedre til at genbruge vores affald og udnytte ressourcerne uden spild.

Sidst, men bestemt ikke mindst, handler næste års finanslov også om at sikre, at flere børn får en bedre start på livet. Der afsættes over de kommende år over 280 mio. kr. til en styrket indsats over for udsatte børn og unge. Klare mål for den sociale indsats og penge til at følge dem op med konkrete tiltag er vejen frem, når man skal forebygge sociale problemer. Derfor kommer regeringen i løbet af efteråret med en række sociale 2020-mål, som skal sikre et nyt og langsigtet ambitionsniveau for indsatsen. Som sagt mener vi i SF, at den økonomiske ansvarlighed skal gå hånd i hånd med en miljømæssig og social ansvarlighed. Det gør den i dette forslag til finanslov.

Kl. 14:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren for det. Nu er der en række korte bemærkninger, og den første er fra hr. René Christensen.

Kl. 14:23

Kl. 14:26

René Christensen (DF):

Tak, og tak til ordføreren. Det, jeg gerne vil spørge om, er, om SF går ind for, at udlændinge, som arbejder i Danmark, skal arbejde på danske løn- og arbejdsvilkår, også fordi der jo her bliver talt om social dumping. Mener man, at de skal det, når de arbejder i Danmark på en dansk arbejdsplads?

Kl. 14:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.**Lisbeth Bech Poulsen (SF):**

Der var lige lidt larm dernede, men hvis jeg forstod spørgsmålet korrekt om, at vi vil gøre alt, hvad vi kan for at sikre, at man skal arbejde efter danske løn- og arbejdsvilkår på danske arbejdspladser, så ja, naturligvis, det mener hele regeringen. Det er jo derfor, at vi har sat ind med 75 mio. kr. om året i den her finanslov, ligesom vi tidligere har taget en række initiativer om bedre samarbejde mellem SKAT og myndighederne og fagbevægelsen for netop at sikre, at der er ordentlige arbejdsvilkår på de danske arbejdspladser. Det er en hovedprioritering – og det er jo noget, der går over forskellige ministerier – for både Finansministeriet, Skatteministeriet og Beskæftigelsesministeriet osv., og det er noget, der er meget fokus på fra regeringens side, og det er en mærkesag for SF.

Kl. 14:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. René Christensen.

Kl. 14:24

René Christensen (DF):

Det, der så undrer mig, er jo, at Dansk Folkeparti i foråret 2013 fremsatte sådan et forslag, netop om det, men det kom ikke igennem i Folketingssalen, netop fordi SF stemte imod og regeringen stemte imod.

Vi er selvfølgelig rigtig glade for, at der nu bliver sat fokus på social dumping, men vi synes, det er lidt mærkeligt, at ordføreren står og siger i sin ordførertale, at Dansk Folkeparti intet har gjort mod social dumping, når vi sådan set er enige – kan jeg forstå nu – om, at det, det gælder om, bl.a. er, at der er danske løn- og arbejdsvilkår. Og det beslutningsforslag er faktisk blevet behandlet her i salen. Det var mere sådan en konstatering.

Men jeg vil spørge ordføreren: Er ordføreren stadig væk enig i, at det er det, det gælder om?

Kl. 14:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:25

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Så vidt jeg husker, var der i det lovforslag, som DF fremsatte, en række problemer, heriblandt at man grundlæggende ville gøre op med nogle af de betingelser, som vi har sagt ja til i det europæiske samarbejde. Men det europæiske samarbejde betyder jo ikke, at man skal acceptere hvad som helst på danske arbejdspladser; det gør det ikke. Det levnes der jo netop rum til ikke at skulle, ved at man skal følge de regler, der er i det land, man arbejder i. Hvis vi nu tager en østarbejder, der kommer til Danmark, jamen så skal vi sikre, at der er danske løn- og arbejdsvilkår på de danske arbejdspladser. Det er jo derfor, vi hele tiden holder øje med, om der er løndumping, og om der er urimelige arbejdsvilkår. Så SF har ikke ændret holdning på det her punkt.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:26

Mike Legarth (KF):

Jamen jeg vil gerne spørge ordføreren, om SF kan tage ansvar for den udvikling, der er, i det offentlige forbrug, altså når man tænker på, hvad SF kom fra af ståsted med hensyn til holdning, for det var jo på mindst 1,2 pct., at stigningen skulle være, og nu har vi så haft en periode, hvor der nærmest var et udgiftsstop og en meget lav udvikling i den offentlige gæld. Det hilser jeg velkommen som konservativ, det synes jeg er helt fremragende – det er et passende ansvar, det er den helt rigtige vej – men SF sagde, dengang VK sad der, at alt under 1,2 pct. var et blodbad, en massakre på familien Danmark, hvor Danmark lignede en nedbrændt landsby, hvor alt var minimeret og sparet ihjel derude? Hvordan har ordføreren det i dag med det?

Kl. 14:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg kan så oplyse ordføreren om, at det var 1,4 pct., vi gerne ville have. Men det var SF's position, inden vi kom i regering – det ville vi gerne – men som ordføreren måske også er smerteligt bekendt med, så skal der jo indgås kompromiser og aftaler, når man går sammen med andre partier om at finde en fælles platform, fordi man mener, at det samarbejde er meget bedre for Danmark end det alternativ, der ellers kunne have været. Og det kompromis blev, at vi sagde, at vi ville have en lidt lavere vækst.

Så er det rigtigt, at frem til 2020 i den 2020-plan, der blev lavet, er der en gennemsnitlig vækst på 0,6 pct., og det er en lille smule lavere end den vækst på 0,8 pct., der blev aftalt mellem de tre regeringspartier. Det er rigtigt, at der er en forskel mellem de to tal.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:27

Mike Legarth (KF):

Jo, men jeg ønskede bare lige en tilkendegivelse af, hvilken opfattelse man havde, når man nu havde beskrevet det som sparet ihjel osv. osv., sådan som jeg redegjorde for det før.

En anden faktor i finansloven er, at gælden stiger dag for dag – den stiger faktisk med 100 mio. kr. om dagen – og det betyder, at der bliver betalt rigtig mange penge i renter. De kunne jo veksles og bruges til det, som SF eller Det Konservative Folkeparti kunne ønske sig – det må vi så tage et politisk slagsmål om. Men er det ikke tude-tosset at blive ved med at bruge så mange penge på at stifte gæld eller betale den tilbage med høje renter? Var det så ikke bedre at få etableret en betalingsprofil, hvor vi hurtigt kom af med den statsgæld? Det er der jo ikke noget af i finansloven. Vil SF være med til at sætte en dagsorden for det?

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

	Kl. 14:28		Kl. 14:31
Lisbeth Bech Poulsen (SF): Det er rigtigt, at gælden er høj, men den er under kontrol, og det er jo det, der er vigtigt: at gælden ikke går op i en spiral og kommer ud af kontrol, som man har set det i tidligere tider. Men hr. Mike Legarth springer jo let hen over konsekvensen af, hvad vi vælger at bruge det råderum, der ikke er særlig stort, men er det råderum, vi har, på. Vælger vi at bruge det på at barbære en lille smule af gælden ned, eller vælger vi at prøve at sætte gang i beskæftigelsen og i væksten med de tiltag, vi gør? Hovedprioriteringen for den her regering er at skabe vækst og beskæftigelse.		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.	Kl. 14:31
	Kl. 14:29	Lisbeth Bech Poulsen (SF): Selvfølgelig erkender jeg det.	Kl. 14:31
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Hr. Ole Birk Olesen.		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Hr. Peter Christensen.	Kl. 14:31
	Kl. 14:29	Peter Christensen (V): Finansministeren har været ude at tale om vigtigheden af at have en konkurrencestat. Der kan jeg jo forstå på debatten i medierne, at SF synes, det er et forkert udtryk, og at man egentlig er uenig. Hvad er det, man i SF ikke bryder sig om ved konkurrencestaten?	Kl. 14:31
Ole Birk Olesen (LA): SF's ordfører siger, at man, da man indtrådte i regeringen, måtte indgå i et kompromis med andre partier, og derfor kunne man så ikke øge det offentlige forbrug hvert år med 1,4 pct., som Socialdemokraterne og SF gik til valg på. Jeg vil lige høre, om SF's ordfører kan bekræfte, at man også måtte indgå et kompromis med virkeligheden, og at den nuværende finansminister har måttet indrømme, at der i »En Fair Løsning«, som Socialdemokraterne og SF gik til valg på, var et finansieringshul på mellem 22 og 39 mia. kr., og at det således var dette finansieringshul, som kom fra virkeligheden – ikke fra De Radikale – og som var årsag til, at man blev nødt til at neddrose ambitionerne om at øge det offentlige forbrug med 1,4 pct. om året.		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.	Kl. 14:31
	Kl. 14:29	Lisbeth Bech Poulsen (SF): Der er ingen indholdsmæssig forskel. Nogle hælder mere til at kalde det en konkurrencestat, andre hælder til at bibeholde det begreb, der hedder velfærdssstaten. Indholdet er det samme. Vi bliver alle steder nødt til at se på, hvor vi kan gøre det bedst muligt, hvor vi kan være mest effektive, hvor vi kan lave de bedste prioriteringer, hvor vi kan undgå unødigt bureaukrati, hvordan vi kan sikre, at vi får uddannet flere langt bedre, hvordan vi kan skabe holdbare job. Alt det handler jo netop om at fremtidssikre det danske velfærdssamfund. Netop på grund af det handler det også om at have en moderat vækst inden for det offentlige forbrug, fordi man ellers ikke ville fremtidssikre det danske velfærdssamfund, som vi kender det i dag, fordi nulvækst kommer til at have store konsekvenser inden for sundhedsområdet, inden for uddannelsesområdet, inden for socialområdet – alle de steder, hvor vi har pædagoger, SOSU-assistenten osv. i dag. Her kommer der til at være 33.000 færre, hvis Venstre fik sin vilje, hvilket de heldigvis ikke gør.	Kl. 14:32
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Hr. Peter Christensen.	Kl. 14:32
	Kl. 14:29	Peter Christensen (V): Vil det sige, at der overhovedet intet nyt var i det, finansministeren var ude at sige?	Kl. 14:32
Lisbeth Bech Poulsen (SF): Det spørgsmål har finansministeren svaret på utrolig mange gange fra den her stol. Når hr. Ole Birk Olesen spørger, om man ikke kan have en vækst på 1,4 pct., jamen så er det jo et spørgsmål om politisk prioritering. Så skulle man finde en anden måde at finansiere det på. Da vi i de tre regeringspartier skulle finde fælles fodslag, satte vi os ned og sagde: Hvad skal der være af udgifter, hvad skal der være af indtægter? Og det skulle selvfølgelig hænge sammen. Så fandt vi ud af, at det skulle være 0,8 pct.; med de prioriteringer, vi nu havde lagt frem og skrevet i regeringsgrundlaget osv., var 0,8 pct. det, der kunne finansiere det.		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Fru Lisbeth Bech Poulsen.	Kl. 14:32
	Kl. 14:30	Lisbeth Bech Poulsen (SF): Jeg opfattede det som en klar understregning af, at vi bliver nødt til at have et klart fokus på, hvad der gør Danmark stærk i fremtiden. Og der har vi jo, måske til forskel fra Venstre, en bredere opfattelse af, hvad konkurrenceevne er. For konkurrenceevne er også, at man har meget lav eller ingen korruption, som vi har i Danmark. Det er også infrastruktur, og derfor laver vi en togfond til 27 mia. kr. for at få ordentlig infrastruktur i det her land, hvad Venstre ikke vil være med til. Derfor finansierer vi meroptaget på universiteterne krone for	Kl. 14:32
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Hr. Ole Birk Olesen.			
	Kl. 14:30		
Ole Birk Olesen (LA): Jeg synes bare, det er vigtigt at pointere, at når regeringen ikke fører den politik, som Socialdemokraterne og SF gik til valg på, så er det ikke primært, fordi man må danne regering med De Radikale, men primært fordi den politik, man gik til valg på, ikke var realistisk. Den var et blændværk. Den var et forsøg på at bilde befolkningen ind, at man havde mellem 22 og 39 mia. kr. mere at bruge af, end man i virkeligheden havde. Det har finansministeren jo erkendt. Det ville da være rart, hvis også SF's ordfører kunne erkende det.			

krone. Derfor bruger vi flere penge på forskning og udvikling. Derfor laver vi vækstteams, så Danmarks styrkepositioner kan komme ud i verden, og vi kan blive endnu bedre til det, vi allerede er gode til. Derfor vil vi sikre, at flest mulige børn får en god start på livet, for ellers går det ud over dem senere i livet. Alle de ting er jo det, der samlet set gør et samfund stærkt, og det handler ikke kun om at kunne sætte to streger under facit. Det handler om et stærkt og godt velfærdssamfund.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:34

Preben Bang Henriksen (V):

Tidligere på dagen blev den radikale ordfører foreholdt det eksempel med to ægtefæller, der er arbejdsløse, hvor den ene så får tilbudt et job, og hvor dette jobtilbud skal medføre en løn på over 30.000 kr. om måneden, for at der er lige så meget at leve for, som da vedkommende gik derhjemme. Jeg vil godt høre, om SF deler De Radikales opfattelse. Der blev nævnt det eksempel, at vedkommende, der fik arbejde, skulle have en månedsløn på 25.000 kr., og den radikale ordfører sagde, at den nedgang på 5.000 kr. jo nok modsvares af glæden ved at gå på arbejde.

Jeg vil godt høre det andet regeringspartis opfattelse, for så begynder vi jo at kunne indkredse regeringens holdning. Deler det andet regeringsparti den opfattelse, at det sådan set er lige meget, hvor meget man har med hjem? For der er i hvert fald en stor del, der ikke kan betales med glæden ved at gå på arbejde.

Kl. 14:35

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:35

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes ærlig talt, at det er et fuldstændig urimeligt spørgsmål implicit at stille til alle de mennesker i det her land, der er arbejdsløse, som hver eneste dag sender ansøgninger, som de ikke får svar på, som skal stå til rådighed for jobcenteret, som skal ind og trykke på den røde knap en gang om ugen, som skal udfylde en masse dokumenter osv. Jeg tror, at det er meget lang tid siden, hvis nogen sinde, at hr. Preben Bang Henriksen har været arbejdsløs, for havde han været det, så ville han ikke stille så urimeligt et spørgsmål. Det er ikke for sjov, at man er arbejdsløs i det her land.

Der skal stilles krav, og det er det, vi gør, men vi vil gerne have ryddet op i det beskæftigelsessystem, som VKO havde ansvaret for i 00'erne, for man skal have en meget stærk psyke for at være arbejdsløs i det system. Det er vi i gang med at rydde op i. Den måde, som systemet er skruet sammen på, er simpelt hen urimeligt. Derfor glæder jeg mig også meget til at se et meget bedre og et meget mere effektivt beskæftigelsessystem, når beskæftigelsesministeren fremlægger sine forslag.

Så jeg er fuldstændig på linje med De Radikales ordfører: De fleste mennesker i det her land vil gerne have et arbejde.

Kl. 14:36

Formanden :

Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:36

Preben Bang Henriksen (V):

Jamen jeg undskylder, at jeg har stillet et urimeligt spørgsmål, men jeg bliver alligevel nødt til at gentage det. Jeg spurgte simpelt hen bare om SF's holdning til det faktum, at man har mindre ud af at få et

arbejde end af at blive derhjemme. Den radikale ordfører, fru Sofie Carsten Nielsen, synes åbenbart ikke, at det er et urimeligt spørgsmål, og hun sagde meget ærligt, at det sådan set er lige meget, underforstået at man kan betale regninger med glæden ved at gå på arbejde. Jeg vil godt høre, om SF deler den opfattelse.

Kl. 14:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:36

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er da godt, at den debat om arbejdsløse i det her land kan skabe så meget morskab i højre side af salen. Det sætter de sikkert rigtig meget pris på – hvis der er nogen, der følger med derude.

Men jeg vil sige, at vi har gjort flere forskellige ting, for at man får lidt mere ud af det, når man tager et arbejde, og med skattereformen blev bundfradraget hævet. De Radikales ordfører foreslog også her i sommer, og det bakkede jeg på vegne af SF op om, at kigge på, om vi på en eller en måde kan lave en model for at nedtrappe nogle af de ydelser, som vil forsvinde, hvis man kommer i job. Det synes jeg er et rigtig godt forslag.

Kl. 14:37

Formanden :

Hr. Jakob Engel-Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 14:37

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for ordet. Knirker parforholdet, kan man genfinde kærligheden om bord på oslobåden med kys og intimitet, skriver DFDS på deres hjemmeside. Og det er jo ingen hemmelighed, at forholdet til regeringens parlamentariske grundlag, Enhedslisten, har knirket lidt i den seneste periode.

Mit spørgsmål er derfor: Når vi nu i Venstre har tilbudt regeringen en konstruktiv forhandling om at fremrykke den fælles vækstpakke og på den måde skabe rigtige job til rigtige danskere, er det så vigtigst for SF at indgå i politisk parterapi med sit parlamentariske grundlag, Enhedslisten, eller at følge os i konstruktive forhandlinger og skabe job til rigtige mennesker?

Kl. 14:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:38

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg blev lovet et morsomt spørgsmål fra ordføreren. Tak for det; det løftede stemningen. Jeg vil sige: Jeg bor på venstrefløjen – på den vej, hvor nogle af mine naboer er Enhedslisten og nogle af mine naboer er de andre regeringspartier. Nogle gange er man rigtig glad for sin nabo, og man drikker en øl hen over hækken, og andre gange synes man godt, at de kunne tage og klippe den der hæk lidt. Men man er naboer i tykt og tyndt, og jeg er rigtig glad for Enhedslisten. Jeg synes, de har lagt stemmer til rigtig mange gode ting, som vi har gjort i fællesskab.

Men det er finansministeren, der inviterer til finanslovsforhandlinger, og hvis man ikke havde sat sig selv i en position, hvor man ikke engang vil vedgå, at det koster 33.000 offentlige arbejdspladser at have nulvækst, så ville det måske glide lidt nemmere ned. Alle er selvfølgelig velkomne til de forhandlinger, men det er da klart, at vi gerne vil have gennemført regeringens finanslovsudspil, så det i så høj grad som muligt ligner det oprindelige forslag.

- Kl. 14:39 Men jeg glæder mig til at blive korrekset, hvis det ikke var det, fru Anni Matthiesen mente. Kl. 14:42
- Formanden :**
Hr. Jacob Engel-Schmidt.
- Kl. 14:39 **Formanden :**
Fru Anni Matthiesen. Kl. 14:42
- Jakob Engel-Schmidt (V):**
Tak for det. Statsministeren har jo flere gange hen over sommeren udtrykt sin store optimisme på vegne af dansk økonomi og den kommende vækst, også selv om regeringen har scoret fem på stribe ved fem gange i træk at nedsætte vækstskønnet for den danske økonomi. Deler ordføreren den store optimisme for dansk økonomi – især på baggrund af udsigten til en finanslovsaftale med Enhedslisten? Kl. 14:39
- Formanden :**
Ordføreren. Kl. 14:42
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Jeg tror, at jeg bagefter lige sender en mail til hr. Jakob Engel-Schmidt med nogle opgørelser over, hvordan det så ud i VKO-regeringens tid, for de vækstskøn er ikke hundrede procent præcise. Det tror jeg også ordføreren vil vedkende sig.
Men vi skal ikke tage munden for fuld; vi er ikke ude af krisen. Der er nogle spæde tegn på, at et opsving er på vej. Først og fremmest har udlandet jo stor betydning for vores eksport, og derfor er det rigtig godt, at det ser ud, som om specielt Sydeuropa er på vej ud af den virkelige, virkelige store krise, de har været i, og ... Der skulle jeg have sluttet. Det beklager jeg. Kl. 14:39
- Formanden :**
Den næste korte bemærkning er fra fru Anni Matthiesen, værsgo. Kl. 14:40
- Anni Matthiesen (V):**
Tak. SF's ordfører sagde her for kort tid siden, at vi har brug for et både stærkt og godt velfærdssamfund, og det tror jeg jo egentlig at de fleste af os kan blive enige om. Men jeg vil gerne spørge ordføreren helt konkret: Hvem er det så, der sikrer, at vi også fremadrettet har et stærkt og godt velfærdssamfund? Kl. 14:41
- Formanden :**
Ordføreren. Kl. 14:41
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Hvem der sikrer det? Jamen det gør de fleste mennesker i det her land forhåbentlig. Det gør dem, der opdrager deres børn på en god måde vel; det gør skolelærerne vel; det gør lægerne forhåbentlig; det gør iværksætterne; det gør de studerende, som er flittige. Det gør de fleste mennesker vel på hver deres måde.
Men jeg kan jo godt høre, hvor ordføreren er på vej hen, nemlig at det eneste, der skaber værdi i det her land, er private arbejdspladser. Der må jeg bare sige, at det er rigtig, rigtig vigtigt med private arbejdspladser, og det er rigtig, rigtig vigtigt med eksporten til udlandet. Men det er også rigtig vigtigt, at vi har offentligt ansatte, som netop kan sikre, at samfundet giver nogle gode rammer for erhvervs livet: Dem, der underviser vores børn i skolen, dem, der opererer os eller passer os, når vi bliver syge, så vi kan komme tilbage på arbejde igen. Alle udfylder en rolle i vores samfund, og jeg tror bare, det er der, at vi politisk er uenige. Altså, har man et helhedssyn, eller har man et meget, meget smalt syn på, hvem der er værdifulde i et samfund. Kl. 14:41
- Formanden :**
Ordføreren. Kl. 14:42
- Anni Matthiesen (V):**
Tak. Mener SF's ordfører, at der på en eller anden måde må være en øvre grænse for, hvor stor den offentlige sektor kan være? Med det vil jeg gerne spørge ordføreren om, om der ikke bør være balance i tingene, og om man ikke bør bruge både kræfter og penge på at sikre danske arbejdspladser frem for at gøre den offentlige sektor endnu større? Kl. 14:42
- Formanden :**
Ordføreren. Kl. 14:42
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Jo, selvfølgelig er der en øvre grænse, men det er jo svært at sige, præcis hvor den er. Altså, jeg går jo ikke ind for planøkonomi, så selvfølgelig kan jeg ikke sige præcis hvor. Jeg kan se, at der så var nogle, der vågnede op dernede – det var godt, at jeg kunne glæde DF.
Den offentlige sektor skal have en størrelse, så man kan løfte de opgaver, som det politiske flertal har defineret vi gerne vil have løftet. Men jeg må jo så også sige til fru Anni Matthiesen, at de beregninger, der er lavet i Venstres finanslovsudspil, viser, at der er et minus på mellem 1.500 og 3.000 arbejdspladser, hvor vi jo skaber 15.000 private arbejdspladser med vores forslag. Kl. 14:43
- Formanden :**
Den sidste korte bemærkning er fra hr. Erling Bonnesen. Kl. 14:43
- Erling Bonnesen (V):**
Tak. Tidligere i debatten i dag kom det frem – jeg tror, det var, da den socialdemokratiske ordfører var på talerstolen – at regeringen nu er klar til at sige ja til 9.000 flere offentligt ansatte. Når Enhedslisten så kommer og siger, at det er de ikke tilfredse med – det har de i hvert meldt ud – så er spørgsmålet, hvor grænsen går. Er det ved 10.000, 11.000 eller 12.000 flere ansatte? Hvordan vil SF stille sig til det? Kl. 14:43
- Formanden :**
Ordføreren. Kl. 14:43
- Lisbeth Bech Poulsen (SF):**
Jeg er ikke helt sikker på, om jeg forstod spørgsmålet. I forhold til vores 2020-plan kommer der i 2020 9.000 ekstra offentligt ansatte. Næste år kommer der med finansloven 15.000 private arbejdspladser.
Alle partier kommer jo til finanslovsforhandlinger med de ting, de ønsker, og så må man jo se, hvad man kan blive enige om. Der vil jeg sige, at på trods af at Venstre har lagt sig ekstremt langt fra det finanslovsforslag, vi har lagt frem, kan det være, at de kan komme på bedre tanker. Under alle omstændigheder skal de komme op og drikke en kop kaffe og spise en småkage, og så må vi se, om finansministeren og Venstres udsendinge kan blive enige om noget. Sådan er det jo for alle partier. Kl. 14:43

Formanden :

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:44

Det er en katastrofal udvikling, der stadig væk er i gang. Udviklingen viser jo i øvrigt, at al snakken om, at alle kommer i arbejde, når de er ved at miste deres dagpenge, helt som ventet har vist sig at være tom teori. Det er sådan nu, at folk mister deres dagpenge, de mister deres forsørgelse, de kommer ikke i arbejde. Det er en social katastrofe, og regeringen gør ikke noget for at løse det problem.

Erling Bonnesen (V):

Når Enhedslisten så kommer og siger, at de vil kræve 10.000 eller 11.000 flere offentlige arbejdspladser i 2020, så vil det ikke møde modstand hos SF. Sådan må jeg forstå det.

Kl. 14:44

Kl. 14:44

På afgørende punkter går den førte politik imod regeringens eget grundlag – det berømte skrift ude fra tårnet. Her blev der lovet mere lighed, men regeringens aftaler med de borgerlige medfører mere ulighed. Løftet var mere velfærd, men aftalerne med de borgerlige giver mindre velfærd, og det er jo faktisk sådan, at hvis vi ser på antallet af ansatte inden for velfærden, kan vi se, at antallet også i 2014 ifølge regeringens egen prognose vil være mindre, end da regeringen kom til. Man lovede mere beskæftigelse, men ser vi på regeringens egne prognoser, kan vi se, at beskæftigelsen i 2014 vil være mindre, end da regeringen kom til. Det er simpelt hen for dårligt. Det er for ringe.

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:44

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg tror, at grunden til, at jeg er så forvirret, er, at der ikke skal forhandles en 2020-plan. Der skal forhandles en finanslov for næste år. Der har vi klart lagt frem, at med vores forslag giver det 15.000 private arbejdspladser, og det giver 2.000 offentlige arbejdspladser. Så vi skal ikke diskutere 2020-planen, men næste års finanslov.

Kl. 14:45

Formanden :

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

I Norge har de lige haft valg, og højrefløjen vandt flertallet i Stortinget. Desværre er det et mønster, som vi ser i hele Nordeuropa, ja, i det meste af Europa: Bortset fra Frankrig er alle landene omkring os regeret af borgerlige partier.

Selv uden at se på de danske meningsmålinger, bør den udvikling ude i Europa vække eftertanke hos den danske regering. Det er jo et helt tydeligt valg, der foretages rundtomkring, nemlig at hvis der skal føres højreorienteret politik, vælger man den originale vare.

Denne regering fik jo flertallet for 2 år siden, fordi den i valgkampen fremstod som et alternativ til højrefløjen. Men siden er der jo desværre blevet indgået en stribe forlig med højrefløjen, såkaldte reformer. Reformen er i udgangspunktet et positivt begreb, men i dag betyder reformer konsekvent forringelser for arbejdsløse, for pensionister, for dem, der har allermindst at leve for.

Trods løfterne om mere velfærd har regeringen med den seneste aftale med højrefløjen frem til 2020 flyttet 25 mia. kr. væk fra velfærden. Pengene fra velfærden bruges til nye skattelettelser til erhvervslivet – det erhvervsliv, der svømmer i penge uden at sætte gang i beskæftigelsen. Denne forringelse af velfærden kommer, efter man har ændret kontanthjælpen, så f.eks. børnefamilier mister 6-8.000 kr. om måneden. Det er en forringelse, der blev gennemført af regeringen sammen med Venstre, Konservative, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti. Godt 1 mia. kr. er der sparet – taget fra de arbejdsløse og givet til erhvervslivet.

Regeringen har gennemført en forringelse af uddannelsesstøtten; den tager fra de unge til lettelse af skatter og afgifter. Samlet set har man også skabt forringelser på miljøområdet, bl.a. ved at fjerne en afgift, hvilket vil betyde, at der nu kommer mere miljøskadelig emballage.

Det lykkedes Enhedslisten efter hård kamp at få gennemført en midlertidig løsning for dem, der falder ud af dagpengesystemet på grund af halveringen af dagpengeperioden, men fortsat falder tusinder hvert år ud af dagpengesystemet og mister deres forsørgelse på grund af de gamle dagpengeregler.

Derfor må vi sige til regeringen, at den kurs må lægges om. Aftalerne med de borgerlige har ikke alene været til skade for dem, de rammer, hvilket er skidt nok, men aftalerne til højre har også – og det er det, jeg synes regeringen burde tænke lidt over – været med til at underminere regeringens eksistensgrundlag. Hvorfor stemme på en regering med en ubestemmelig blå farve, der ikke lever op til de forhåbninger, der blev knyttet til den ved regeringsskiftet?

Kl. 14:50

Af hensyn til dem, der er ramt af regeringens aftaler med de borgerlige, men også – siger jeg med åbne arme – for at give regeringen en chance for at skifte kurs, har Enhedslisten nogle helt ufravigelige krav til de kommende forhandlinger.

En aftale med Enhedslisten skal betyde en højere beskæftigelse end det, der ligger i udkastet til finansloven. En aftale med Enhedslisten skal betyde mere velfærd og lighed end det, der er lagt op til. Og en aftale skal fremme den grønne omstilling.

Uden væsentlige indrømmelser på de punkter – og jeg beder både finansministeren og økonomi- og indenrigsministeren om at høre godt efter – bliver der ikke nogen aftale om finansloven for 2014 med Enhedslisten.

Kl. 14:51

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Peter Christensen.

Kl. 14:51

Peter Christensen (V):

Når jeg vil stille Enhedslisten et spørgsmål, er det, fordi jeg egentlig tager det, Enhedslisten siger, alvorligt. Jeg kunne se, det ikke gjorde væsentlig indtryk på regeringen, men jeg studsede alligevel over det med, at en aftale med Enhedslisten skal øge ligheden. Vi har så hørt den socialdemokratiske ordfører sige, at nye skatter og nye afgifter bliver der simpelt hen ikke tale om, og det blev sagt meget, meget klart.

Hvordan har Enhedslisten så tænkt sig, at man vil kunne skabe øget lighed med en finanslovsaftale?

Kl. 14:51

Formanden :

Frank Aaen.

Kl. 14:51

Frank Aaen (EL):

Desværre har hr. Peter Christensen været med til at lave så mange ulykker, der er gået ud over ligheden i samfundet, at det er svært at reparere på det hele. Men det er ved at gennemgå nogle af de reformer, der er lavet sammen med Venstre, f.eks. kontanthjælpsreformen, og se, om ikke nogen af de grupper, der er allerhårdtest ramt

der, kan få en forbedring. Vi kan desværre ikke rette op på det hele, men der skal komme nogle forbedringer på området.

Kl. 14:52

Formanden :

Hr. Peter Christensen.

Kl. 14:52

Peter Christensen (V):

Så Enhedslisten er altså parat til at lave en finanslovsaftale, hvor man egentlig ikke øger den økonomi, der er til rådighed. Man accepterer altså den ene milliard, der er sat af i puljer, og ikke noget med nye skatter og afgifter.

Kl. 14:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:52

Frank Aaen (EL):

Arh, kunne vi finde en enkelt skat, der tager fra bankerne eller fra alle de rige her i samfundet eller en skat på finansielle transaktioner, så ville vi med glæde indføre det. Men vi har ikke nogen forslag om en beskatning, der rammer almindelige mennesker, og vi mener jo, at man med en klog anvendelse – f.eks. ved at bruge dagpengene til at skabe arbejde i stedet for at holde folk i arbejdsløshed – kan komme ganske langt.

Kl. 14:53

Formanden :

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

I går fremlagde regeringens Produktivitetskommission sine anbefalinger til, hvordan den offentlige sektor kan blive mere effektiv. På de udgiftstunge områder, som kommissionen har undersøgt, kan der spares mindst 10 pct., uden at det behøver at gå ud over servicen, eller der kan leveres mindst 10 pct. mere service, uden at det behøver at være dyrere. Det var budskabet fra Produktivitetskommissionen.

I dag behandler vi så en finanslov, som ikke har ambitioner om at gøre hverken det ene eller det andet. Regeringen tager bare verdens højeste offentlige forbrug og gør det lige en tand højere, bare fordi sådan plejer man at gøre, fordi det er lettest på den måde, fordi regeringen er magelig. Men vi er ikke valgt til dette Folketing for at gøre livet bekvemt for os selv. Vi er valgt for at skabe bedre forudsætninger for, at danskerne kan få et godt liv. Hvis vi ikke presser den offentlige sektor til at levere bedre eller billigere eller begge dele, er der ingen, der gør det.

Nogen skal på skatteydernes vegne have fokus på at nedbringe udgifterne i den offentlige sektor, for ellers er der jo ingen grænser for, hvor mange penge den offentlige sektor kan bruge. De interesser, som til enhver tid vil have den offentlige sektor til at bruge mere, findes overalt, for hverken den person, som gerne vil have brugt 1 mia. kr. her, eller den anden person, som gerne vil have brugt 10 mia. kr. der, skal jo selv til lommen. Det er gratis at kræve mere til sig selv, og det er også gratis som politiker at kræve mere til en udvalgt gruppe i samfundet, som man gerne vil have stemmer fra. Skatteyderne betaler hver gang.

Så på vegne af skatteyderne vil jeg gerne i dag sige, at det er for dårligt, at regeringen ikke bekymrer sig om at reducere den regning, som sendes til skatteyderne, når regeringens egen Produktivitetskommission slår fast, at der er et meget stort potentiale for at gøre

det. Det er ikke godt nok, at regeringen bare bevidstløst gør det offentlige forbrug større hvert eneste år i stedet for at udvise mådehold med danskernes penge.

I 2020 vil regeringen bruge 20 mia. kr. mere i den offentlige sektor end i år. To tredjedele af de penge vil blive opkrævet via grundskylden, som især husejerne i forvejen betaler rigeligt af. Fra 2002 til 2013 steg opkrævningen af grundskyld fra 13 mia. kr. til 22 mia. kr.; i 2020 vil grundskylden igen være steget til intet mindre end 36 mia. kr. På blot 18 år vil grundskylden altså være steget fra 13 mia. kr. i 2002 til 36 mia. kr. i 2020 – næsten en tredobling. Her er nogle taleksempler fra seks kommuner: På Frederiksberg vil ejerne af et gennemsnitligt enfamiliehus komme til at betale 5.070 kr. mere i grundskyld om måneden; i Hvidovre vil ejerne af et gennemsnitligt enfamiliehus komme til at betale 1.034 kr. mere i grundskyld om måneden; i Gladsaxe vil ejerne af et gennemsnitligt enfamiliehus komme til at betale 969 kr. mere i grundskyld om måneden; i Herlev vil ejerne af et gennemsnitligt enfamiliehus komme til at betale 830 kr. mere i grundskyld om måneden; i Århus vil ejerne af et gennemsnitligt enfamiliehus komme til at betale 508 kr. mere i grundskyld om måneden, og i Skanderborg vil ejerne af et gennemsnitligt enfamiliehus komme til at betale 507 kr. mere i grundskyld måneden.

Den eneste grund til, at det for de berørte huslejer er nødvendigt at betale så meget ekstra i grundskyld, er, at regeringen har brug for pengene til at gøre den offentlige sektor større. Finansministeriet har regnet ud, hvor meget det offentlige ville gå glip af, hvis der blev indført et skattestop på grundskylden, nemlig 10 mia. kr., hvis man altså regner den moms og de afgifter med, som også ville komme i statskassen, hvis danskerne fik lov til at bruge deres penge på alt muligt andet end at betale ekstra grundskyld. 10 mia. kr. svarer til halvdelen af den offentlige forbrugsvækst, som regeringen planlægger frem mod 2020. Så hvis regeringen bare kunne nøjes med at lade det offentlige forbrug vokse med 10 mia. kr. i stedet for med 20 mia. kr., så behøvede familierne i de huse på Frederiksberg, i Hvidovre, Gladsaxe, Herlev, Århus, Skanderborg og alle andre steder i landet ikke at betale en krone mere i grundskyld. Og vi er ikke engang gået i gang med at spare endnu; det er bare regeringens ekstra forbrug, der ikke bliver helt så stort.

Kl. 14:58

Tænk, hvis regeringen, som Produktivitetskommissionen anbefaler, ligefrem turde foreslå et lavere offentligt forbrug gennem en billigere, men ikke ringere produktion af offentlig service. Vi har i Liberal Alliance foreslået, at den effektiviseringsgevinst på 10 pct., som Produktivitetskommissionen har identificeret, tages hjem, så alle danskere, der er i arbejde, kan slippe billigere i skat. For pengene ville man ikke alene kunne finansiere de ekstra udgifter, som er forbundet med, at der bliver flere ældre i Danmark frem til år 2020. Man ville også kunne lade alle danskere i arbejde beholde mellem 1.600 og 1.700 kr. ekstra af deres løn hver eneste måned: 20.000 kr. ekstra om året for den enlige eller 40.000 kr. ekstra i en familie med to indtægter. Det kan man altså få mange gode ting for i helt almindelige danske lønmodtagerfamilier og hos selvstændige.

Helt konkret foreslår vi, at der etableres et nyt og højere bundfradrag for alle i arbejde, så ingen skal betale en krone i indkomstskat af de første 7.000 kr. af månedslønnen eller af de første 84.000 kr. af årslønnen. Det er noget, der kan mærkes. Det er noget, som vil gøre livet bedre for alle i arbejde. Og det er noget, som vil gøre et mærkbart indhug i den statistik fra regeringen, som viser, at det for 250.000 danskere i dag ikke kan betale sig at arbejde frem for at modtage en overførselsindkomst fra det offentlige. Men regeringen vil ikke være med til at finde pengene til at gennemføre forslaget, fordi det kræver, at man sætter et ambitiøst effektiviseringsarbejde i gang i den offentlige sektor.

I sundhedsvæsenet effektiviseres der ellers allerede. Fra 2004 og frem har sygehuse og andet produktiviteten med gennemsnitligt 2,4

pct. om året. Kravet til hele den offentlige sektor for at gennemføre forslaget om nul indkomstskat af de første 7.000 kr. af månedsløn er kun, at produktiviteten skal øges med 1½ pct. om året frem til 2020. Sygehusene lever altså allerede op til målsætningen; man gør endda mere. Vi skal bare have kommunerne og staten med. Og regeringen har jo sådan set erkendt, at det er muligt for den offentlige sektor at levere varen billigere. Regeringen har besluttet, at der frem mod 2020 skal findes 12 mia. kr. ved effektivisering af den offentlige sektor. Det er en effektivisering på 2½ pct.

Produktivitetskommissionen har undersøgt skole- og ældreområdet og mener, at der kan effektiviseres for mindst 10 pct. Produktivitetskommissionen skønnede før sommerferien, at potentialet for effektivisering i andre dele af den offentlige sektor er mindst lige så stort. Så selv om regeringen anerkender, at tingene kan gøres billigere i det offentlige, så tør regeringen ikke gå i lag med de 10 pct. Man vil kun hente 2½ pct., altså en fjerdedel af effektiviseringspotentialet.

Og så vil regeringen i øvrigt ikke bruge gevinsten på at lette skatten for borgere og virksomheder. Man vil i stedet bruge pengene andre steder i den offentlige sektor. Hvor præcist er tilsyneladende ikke så vigtigt, for regeringen har ikke sat adresse på, men bruges skal pengene. Alternativet – at lade danskerne beholde flere af de penge, de selv har arbejdet for – er af en eller anden grund helt utænkeligt for denne regering.

Nogen skal jo holde styr på den offentlige sektors udgifter, så danskerne ikke kommer til at betale mere i skat end nødvendigt. Denne »nogen« er Liberal Alliance. Vi går til finanslovsforhandlinger med regeringen med det ønske at begrænse det offentlige overforbrug, så boligejerne ikke brandbeskattes, og så enhver dansker, som går på arbejde, fremover kan få mere til sig selv, efter at skatten har været der. Vi er sådan set ikke krævende; vi behøver ikke at få hele vores politiske program gennemført i løbet af 2014. Men enhver ny finanslov skal i vores optik i hvert fald gøre Danmark lidt bedre end den gamle finanslov. Hvis regeringen er med på den, er vi også med på at lave en finanslov med regeringen.

Kl. 15:02

Formanden :

Der er et antal korte bemærkninger, først fra fru Lotte Rod.

Kl. 15:02

Lotte Rod (RV):

Liberal Alliance taler meget om, hvad de gerne vil bruge pengene på, men lidt mindre om, hvor pengene skal komme fra. Når man læser Liberal Alliances udspil, kan man jo se, at Liberal Alliance vil finde 53 mia. kr. i den offentlige sektor ved at motivere medarbejderne og ved stordriftsfordele. Så kunne ordføreren ikke godt uddybe helt konkret, hvordan man vil finde de her 53 mia. kr.?

Kl. 15:03

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:03

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen vi vil finde dem på samme måde, som regeringen vil finde de 12 mia. kr. Regeringen har jo et programunkt om, at der skal findes 12 mia. kr. ved en mere effektiv og moderne offentlig sektor. Og jeg fornemmer og tror, at regeringen vil gøre det ved simpelt hen at skære i budgetterne rundt omkring. Man vil sætte budgetterne ned og så forvente, at de forskellige offentlige institutioner og offentlige forvaltninger så kan finde ud af at effektivisere. Det samme vil vi gøre. Vi vil skære budgetterne med 1½ pct. om året i forventning om, at når man ude i kommunerne, når man ude i regionerne, når man i ministerier og styrelser mærker, at pengene ikke er der, så vil man også

sætte effektiviseringsarbejdet i gang. Og så har vi i øvrigt en masse gode råd til, hvad man skal gøre; men i bund og grund er det jo dem, der sidder på sagen, og ikke os.

Kl. 15:04

Formanden :

Lotte Rod.

Kl. 15:04

Lotte Rod (RV):

Det er bare for at være helt sikker på, at jeg forstår det: Det klare svar fra Liberal Alliance er, at man med grønthøstermetoden bare vil skære ned i det offentlige for 53 mia. kr., altså indføre besparelser for 53 mia. kr. overalt i det offentlige.

Kl. 15:04

Formanden :

Ole Birk Olesen.

Kl. 15:04

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance vil gøre, ligesom regeringen vil med de 12 mia. kr., man ønsker at spare derude. Desuden har vi en idé om, at man kan sætte et ekspertkontor i gang i Finansministeriet eller Indenrigsministeriet, hvor man har overblik over kommunernes situation, og for hver enkelt kommune skal det komme med gode råd til, hvordan den enkelte kommune kan gøre det bedre, sammenlignet med hvordan andre kommuner gør det. Det er den palet, vi er ude i.

Kl. 15:04

Formanden :

Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:04

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er bare lige for at få genopfrisket det: Liberal Alliance støtter Lars Løkke Rasmussen som fremtidig statsministeren i en ny regering. Er det korrekt?

Kl. 15:05

Formanden :

Ole Birk Olesen.

Kl. 15:05

Ole Birk Olesen (LA):

Det er korrekt.

Kl. 15:05

Formanden :

Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:05

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Så vil jeg gerne høre, hvad Liberal Alliances ... [Lydudfald] ... svar, vi har fået fra Skatteministeriet, om, at hr. Lars Løkke Rasmussen i de 2½ år, han sad som statsminister, hævdede skatter og afgifter på dansk erhvervsliv 101 gange til i alt 24 mia. kr. om året. Energiafgifterne blev hævet 52 gange til i alt 15 mia. kr., og der blev lagt øgede afgifter på grænsehandelsrelaterede varer 12 gange svarende til i alt 2,8 mia. kr. årligt. Hvad er ordførerens kommentar til det?

Kl. 15:05

Formanden :

Ordføreren.

- Kl. 15:05
Ole Birk Olesen (LA):
 Det er og var vi meget imod. Vi stemte ikke for de skatteforhøjelser, selv om den daværende regering gerne ville have haft, at vi havde været med til at gennemføre dem. Vi var imod dem, og vi har også en meget klar forventning om, at hvis det efter næste valg bliver sådan, som meningsmålingerne tyder på, nemlig at en kommende borgerlig regering ikke kan eksistere uden Liberal Alliances støtte, så vil den kommende borgerlige regering være tvunget til også at lytte til Liberal Alliance, og så kan den ikke gennemføre lignende skatteforhøjelser, som man gjorde før 2011.
- Kl. 15:06
Formanden :
 Så er det Jesper Petersen for en kort bemærkning.
- Kl. 15:06
Jesper Petersen (S):
 I Liberal Alliances udspil »Råd til at stifte familie« har man et ønske om at sikre – og det er et citat – familierne bedre mulighed for at træffe beslutninger om familie- og arbejdsliv.
 For mange børnefamilier er det fuldstændig afgørende, at man har velfungerende daginstitutioner, der både leverer omsorg, pasning og en pædagogisk indsats for ens børn, så man er tryk ved at aflevere dem, men jo også, at institutionerne har åbent og i det hele taget kan levere en ordentlig service til børnefamilierne og til de børn, der er i institutionerne. Så jeg tror egentlig, at mange familier kunne være interesseret i at vide, om det kan lade sig gøre at undvære 75 mia. kr. i den offentlige sektor – hvad Liberal Alliance mener man kan – sådan ganske umærkeligt for daginstitutionerne og pasningstilbuddene i det hele taget og for børnene.
- Kl. 15:07
Formanden :
 Ordføreren.
- Kl. 15:07
Ole Birk Olesen (LA):
 Det er ikke 75 mia. kr., det er 53 mia. kr.
 Ja, det mener vi man godt kan gøre, uden at servicen bliver ringere nogen steder i den offentlige sektor. Det er også det, som regeringens egen produktivitetskommission peger på, og den har jo undersøgt to områder, nemlig skoleområdet og ældreområdet. Og på skoleområdet konkluderer Produktivitetskommissionen, at der kan effektiviseres og på den måde spares 5 mia. kr. alene på skoleområdet, uden at det går ud over servicen i skolerne, og uden at undervisningen bliver dårligere. Så hvis hr. Jesper Petersen tror på regeringens egne produktivitetskommission, så bør hr. Jesper Petersen også tro på, at det ikke alene kan lade sig gøre på skolerne, men også i børnepasningen.
 Nogle kommuner er jo meget dyrere, når det handler om at passe børn, end andre kommuner er. Københavns Kommune bruger mange flere penge på at passe børn, end andre kommuner gør, men det er ikke sikkert, at børnepasningen af den grund er bedre. Det kan være, den bare går op i øv-dage.
- Kl. 15:08
Formanden :
 Hr. Jesper Petersen.
- Kl. 15:08
Jesper Petersen (S):
 Med hensyn til om det lige er 53 eller 75 mia. kr., vil jeg sige, at det jo skifter lidt for Liberal Alliance, hvor meget man kan undvære i den offentlige sektor. Det kan altid lade sig gøre, uden at man kan
- mærke det overhovedet. Jeg vil slet ikke modsige, at det kan lade sig gøre fortsat at effektivisere og gøre tingene smartere, men hr. Ole Birk Olesen får selv bevæget spørgsmålet videre til ikke bare at handle om daginstitutioner, men også om folkeskolen, ældreplejen og hele sriben af velfærdsservices, som vi gerne vil have skal være af en ordentlig kvalitet her i landet.
 Så prøver vi at tage udgangspunkt i hele paletten. Er det simpelt hen hr. Ole Birk Olesens påstand, at der – selv om Produktivitetskommissionen advarer mod, at man fortolker kommissionen så firkantet – kan tages de 53 mia. kr., uden at det kan mærkes på kvaliteten?
- Kl. 15:09
Formanden :
 Ordføreren.
- Kl. 15:09
Ole Birk Olesen (LA):
 Ja, det er det, og det bygger vi på mange gode indsigter. En af dem er Produktivitetskommissionens indspark. Noget andet er, hvordan det er foregået på sygehusområdet de senere år, hvor sygehuse i gennemsnit har effektiviseret for 2,4 pct. om året fra 2004 til 2011 – og nogle år endnu mere. I 2010 og 2011 effektiviserede sygehuse for mellem 5 og 6 pct.
 Så når det kan lade sig gøre dér, og når Produktivitetskommissionen ser, at det også kan lade sig gøre på ældreområdet og på skoleområdet ude i kommunerne, så kan det også lade sig gøre andre steder. Vi har at gøre med en offentlig sektor, som har været lidt forkælet med hele tiden at have stigende budgetter. Nu skal den sættes lidt under pres.
- Kl. 15:09
Formanden :
 Fru Lone Loklindt for en kort bemærkning.
- Kl. 15:10
Lone Loklindt (RV):
 Ordføreren har til Berlingske Tidende her den 2. september udtalt, at man sagtens kan effektivisere i den offentlige sektor, uden at borgerne vil mærke det som dårligere service. Citat slut.
 Jeg forstår, at Liberal Alliance vil have nulvækst i den offentlige sektor, og det er jo ifølge deres eget udspil. Det koster 22 mia. kr., og så hører vi her, at de også vil effektivisere for 53 mia. kr. Hvis borgerne ikke kan mærke, at der bliver 75 mia. kr. mindre til service, altså til børnepasning, skoler og omsorg, hvor meget skal man så ifølge ordføreren skære ned, før det kan mærkes?
- Kl. 15:10
Formanden :
 Ordføreren.
- Kl. 15:10
Ole Birk Olesen (LA):
 Jeg må rette spørgeren igen. Der bliver ikke 75 mia. kr. mindre. Altså, det er jo sådan, at regeringen har et ønske om at udvide det offentlige forbrug med 20-22 mia. kr., og den udvidelse ønsker vi ikke skal finde sted. Vi ønsker i stedet, at der skal spares 53 mia. kr., så der bliver 53 mia. kr. mindre.
 Hvor langt ned man kan gå, uden at det kan mærkes, kan jeg ikke svare på. Jeg tager udgangspunkt i, at Produktivitetskommissionen på to udgiftstunge områder siger, at man kan spare mindst 10 pct., og det tager vi så udgangspunkt i. Vi siger: Så lad os tage de 10 pct. i effektiviseringsgevinst, så borgerne kan slippe billigere i skat. Om det i virkeligheden handler om 15 pct. eller måske endda 20 pct., ved jeg ikke – det ville mange jo nok opfatte som noget optimistisk –

men jeg udelukker ikke, at der kan spares mere end 10 pct., uden at det kan mærkes, ved at tingene gøres bedre, mere klogt og mere effektivt i den offentlige sektor. 10 pct. er mindstemålet.

Kl. 15:11

Formanden :

Fru Lone Loklindt.

Kl. 15:11

Lone Loklindt (RV):

Det vil sige, at det ikke er 75 mia. kr., men 53 mia. kr., som man mener at man kan gøre uden at forringe service, men hvorfor så ikke 75 mia. kr. eller 100 mia. kr.? Hvis man kan effektivisere, uden at borgerne oplever, at man forringer servicen, hvorfor så være så uambitiøs med de 53 mia. kr.?

Kl. 15:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:12

Ole Birk Olesen (LA):

Fru Lone Loklindt kan jo se, hvor meget bøvl vi har med folk, der mener, at selv det mindstemål på 53 mia. kr., som Produktivitetskommissionen anslår, er alt for vildt. Det gælder jo også for spørgerens eget parti, at de synes, at det er alt, alt for vildt.

Så vi tager bare udgangspunkt i det, som kommer fra Produktivitetskommissionen, som siger mindst 10 pct. Så siger vi: Så lad os da gøre det. Og hvis det er sådan, at når vi har nået de 10 pct. i effektiviseringer og har set, at det er lykkedes, altså at vi har sparet penge, og at servicen ikke er blevet dårligere, så kan vi gå nogle skridt videre, jamen så synes jeg da, at vi skal gøre det. Men indtil videre nøjes vi med de 10 pct., som er mindstemålet.

Kl. 15:12

Formanden :

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:12

Thomas Jensen (S):

Ifølge Liberal Alliances eget udspil, som hedder »Ingen skal forsørge staten, før man kan forsørge sig selv«, ville 10.000 personer ekstra komme i arbejde, hvis man laver skattelettelser for 41 mia. kr. Mit spørgsmål er så: Hvor mange offentligt ansatte vil miste deres arbejde, hvis man gennemfører besparelser for 75 mia. kr., som jo også er Liberal Alliances politik?

Kl. 15:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:13

Ole Birk Olesen (LA):

Det kommer jo lidt an på, hvordan man sammenstrikker effektiviseringen. Men det er da nogle stykker. Det er nogle stillinger, som bliver nedlagt i den offentlige sektor, men uden at folk behøver at blive fyret. Man kan jo gøre det ved naturlig afgang. Det gør man andre steder, f.eks. i kommuner: Når folk forlader deres stilling, fordi de skal på pension, eller fordi de har fået andet job, så genbesætter man ikke alle stillingerne, og så får man en reduktion af medarbejderstaben ved naturlig afgang. Men det er jo sådan, og det er også en del af regeringens økonomiske modeller, at hvis beskæftigelsen falder et sted, f.eks. i den offentlige sektor, så er forventningen, at folk får et arbejde i den private sektor i stedet. Når folk får flere penge mellem hænderne grundet en lavere skat, så har de jo også flere penge at

bruge på alle mulige ting i den private sektor, hvor der så bliver ansat flere mennesker.

Kl. 15:14

Formanden :

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:14

Thomas Jensen (S):

Aha, interessant. Liberal Alliance mener, der skal fyres nogle stykker i den offentlige sektor. Nogle stykker – kan vi ikke prøve at få det lidt mere præcist? Hvor mange offentligt ansatte er det, Liberal Alliance vil af med? Eller måske endnu klarere, hvis ordføreren ikke kan give et præcist svar på, hvor mange der skal fyres: Hvor mener Liberal Alliance at der i dag i den offentlige sektor arbejder for mange mennesker? Det tror jeg der er mange af de folk, der arbejder i den offentlige sektor i dag, der godt kunne tænke sig vide. Prøv at nævne nogle konkrete områder.

Kl. 15:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:14

Ole Birk Olesen (LA):

Ja, så må jeg jo så lige rette spørgeren igen, for jeg sagde ikke noget her om, at folk skal fyres. Jeg sagde udtrykkeligt det modsatte. Jeg sagde, at man ikke behøver at fyre en eneste offentligt ansat. Man kan bare gøre, som man gør i f.eks. Horsens Kommune, hvor det er sådan, at hver gang 18 går på pension eller forlader deres stilling i kommunen, fordi de har fået andet job, så ansætter man 17 nye i stedet for 18 nye. Så sker der en reduktion af stillingerne i kommunen, men uden at nogen bliver fyret. Det er jo bare et spørgsmål om, at man udruller det her over en længere årrække og ikke fra den ene dag til den anden. Vi har ikke planer om, at det her skal udrulles fra den ene dag til den anden. Vi mener, at der skal ske en effektivisering på 1½ pct. om året, og det giver plads til, at det kan ske ved naturlig afgang.

Kl. 15:15

Formanden :

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:15

Jonas Dahl (SF):

Det vil altså sige, at man godt kan regne ud, at der vil komme 10.000 flere i arbejde, hvis man bruger 41 mia. kr. – som det foreslås i Liberal Alliances udspil – men når man så skal fjerne 75 mia. kr. fra den offentlige sektor, som er den anden del af det, vil der forsvinde »nogle stykker«. Det var det udtryk, ordføreren brugte.

Kunne man prøve at uddybe de her 75 mia. kr.: Hvor mange »nogle stykker« færre ansatte vil det så være i den offentlige sektor, og på hvilke områder vil de her »nogle stykker« så skulle forsvinde fra den arbejdsplads, de har i dag? Er det på ældreområdet? Er det i uddannelsessektoren? 75 mia. kr. er immervæk en slags penge. Hvor henne er det at de her »nogle stykker« skal forsvinde?

Kl. 15:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:16

Ole Birk Olesen (LA):

Vores udgangspunkt for at styre den offentlige økonomi er jo, at der ikke skal bruges flere penge og være flere ansatte end nødvendigt for

at levere den service, som vi som politikere har besluttet skal leveres af den offentlige sektor.

Vi bedriver ikke offentlige økonomi, ud fra den betragtning at vi skal have flest mulig ansat i den offentlige sektor, og jeg troede egentlig også, at SF var gået væk fra det der. Altså, er det sådan, at SF vil bevare et vist antal mennesker i den offentlige sektor, fordi man på en eller anden måde vil holde hånden under ledigheden? Eller har SF meldt sig ind i den samme virkelighed, som vi andre befinder os i, hvor vi ikke mener, at man kan skabe beskæftigelse i Danmark på lang sigt ved at have flere og flere mennesker ansat i den offentlige sektor. Beskæftigelsen i den offentlige sektor skal være begrundet med, at der skal udføres en service. Den skal ikke være begrundet med, at man har brug for at opsuge ledighed.

Kl. 15:17

Formanden :

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:17

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror, det ville være nemmere for alle, hvis ordføreren i det mindste svarede på de spørgsmål, der bliver stillet. Det er jo et fint retorisk træk bare at stille et modspørgsmål herved i salen. Det fungerer jo heldigvis sådan, at når man er ordfører og står på talerstolen, prøver man i det mindste at svare på de spørgsmål, der bliver stillet.

Jeg vil gerne spørge igen for at se, om vi kan få et lidt klarere svar. Der skal fjernes 75 mia. kr. i forhold til det, regeringen lægger op til, i den offentlige sektor, og ordføreren siger så, at der vil være nogle stykker, der ikke fortsat vil være i arbejde i den offentlige sektor. Hvor i den offentlige sektor skal de her »nogle stykker« forsvinde fra? Og kan ordføreren sådan løfte sløret for, hvor mange »nogle stykker« de her 75 mia. kr. svarer til konkret i antallet af ansatte i den offentlige sektor, som vil forsvinde?

Kl. 15:17

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:18

Ole Birk Olesen (LA):

Det kan jeg ikke svare på, for når vi f.eks. vil stille som et krav, at kommunerne skal bruge 1,5 pct. færre penge om året i de kommende år frem til 2020, har jeg ikke hånds- og halsret over, hvor kommunerne vælger at effektivisere, så tingene kan gøres billigere. Regeringen har heller ikke hånds- og halsret over det. Når regeringen har som plan, at det offentlige forbrug skal reduceres med 12 mia. kr., kan regeringen heller ikke sige: Jamen det er så dén hjemmehjælper, eller det er dén vejmand, som må miste arbejdet. Det kan regeringen ikke gøre, og jeg kan ikke gøre mere, end regeringen kan. Regeringen har mange flere embedsmænd til at svare på den slags spørgsmål, end jeg har.

Kl. 15:18

Formanden :

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:18

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu er det jo sådan, at Liberal Alliance tidligere har været ude at plædere for brugerbetaling inden for sundhedsvæsenet. Det er jo også en måde, man kan finansiere de skattelettelser på, som partiet ønsker at gennemføre. Jeg synes, det ville være relevant for tilhørerne og for seerne nu her at få at vide, hvor det præcis i sundhedsvæsenet er, man skal have tegnebogen op. Er det, når man er på skadestuen, når

man ligger i en hospitalsseng, når man skal til læge? Hvor er det, Liberal Alliance vil have brugerbetaling på sundhed?

Kl. 15:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:19

Ole Birk Olesen (LA):

Vi foreslår en brugerbetaling på omkring 100 kr., måske 150 kr., hos privatpraktiserende læger og hos speciallæger. Det er et forslag, der kommer fra Velfærdskommissionen, og som vi har taget til os, og som efter vores mening vil bidrage til, at danskere, som i dag ikke tænker sig om en ekstra gang, inden de går til læge, gør det. Vi ved jo alle sammen, at der også er ældre mennesker i det her samfund, som også bruger lægen som sådan en samtalepartner osv., og vi ved, at danskerne bruger den privatpraktiserende læge meget mere, end f.eks. svenskerne gør, hvor der er en lille brugerbetaling på det at gå til læge. Og vi vil bare gerne have det her overforbrug af læge lidt ned, sådan at vi på den måde kan bruge pengene mere effektivt i den offentlige sektor på ting, der batter noget.

Kl. 15:20

Formanden :

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:20

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen det er da meget interessant, for det lyder jo, som om hr. Ole Birk Olesen og Liberal Alliance med vanlig stil lægger op til, at det er de svageste borgere i samfundet, der skal betale mest for den politik, som Liberal Alliance fører. Jeg kan her forstå, at de udsatte, de fattige, de ældre på fuldstændig lige vilkår med de rigeste i det her samfund åbenbart skal betale penge for at gå til læge. Det er meget interessant, og det synes jeg var rigtig nyttigt for tilhørerne og for seerne at blive gjort opmærksom på.

Kl. 15:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:20

Ole Birk Olesen (LA):

Det er ikke rigtigt, at det er de svageste, der kommer til at betale en masse her, for vores forslag indeholder, at hvis man har en kronisk sygdom, som gør, at man skal gå mere til læge end mennesker, som ikke har en kronisk sygdom, skal, så får man dækket ekstraregningen af det offentlige. Så skal man ikke betale det ekstra, når man først er nået op på et vist antal lægebesøg; der er et loft over, hvor meget man kan komme til at betale. Så det er ikke rigtigt, at svage og syge mennesker kommer til at betale enorme summer til det her. De kommer til betaling meget lille sum, og det mener vi sagtens kan forsvares.

Kl. 15:21

Formanden :

Den sidste for en kort bemærkning er fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 15:21

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes, det er befriende, at ordføreren for Liberal Alliance næsten siger, at der ingen grænser er for, hvor meget der kan effektiviseres. Nu har ordføreren så holdt sig til de beskedne 53 mia. kr., der lige kan hives ud af den offentlige sektor, og helt uden at vi mærker det.

Hvis vi nu lægger det til side, så er der jo så også Liberal Alliances forslag om at fordoble bundfradraget, en marginalskat på maks.

40 pct. og en række andre skattelettelser, som Liberal Alliance gerne ser indført, samtidig med at man altså vil bevare en eller anden form for velfærdssamfund, må vi forstå. Så kunne ordføreren ikke prøve at konkretisere, hvordan man så vil finansiere de yderligere ting, altså bundfradrag, skatteprocent og skattelettelser?

Kl. 15:22

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:22

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen bundfradraget, som vi vil øge til 7.000 kr. om måneden for alle i arbejde, er jo finansieret, ved at vi henter gevinsten hjem fra effektiviseringer på 10 pct. i den offentlige sektor. Så har vi andre finansieringselementer, herunder også det, man tager ind via nulvækst frem for den forbrugsvækst i den offentlige sektor, som regeringen ønsker; vi har et finansieringsbidrag fra en mindre erhvervsstøtte, for der gives meget store summer i direkte støtte til erhvervslivet, som vi vil beskære med 10 mia. kr.

Vi har en række ekstra finansieringselementer, som vi også har redegjort for i vores plan, som vi gik til valg på i 2011. Den kan findes på nettet, hvis man har brug for yderligere uddybning.

Kl. 15:23

Formanden :
Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 15:23

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Der har jeg skam været, og det er derfor, at jeg stadig væk er i tvivl om, hvor det helt konkret er, at vi skal effektivisere endnu mere eller måske udlicitere, for jeg mener også at have læst netop på nettet, at det er sådan en del af den finansiering skal findes. Så er det inden for ældresektoren, det skal ske? Er det på sundhedsområdet? Eller er det på uddannelsesområdet?

Kl. 15:23

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:23

Ole Birk Olesen (LA):

Vores plan fra 2011 om at udlicitere og derved spare, så vidt jeg husker, 10 mia. kr. er nu rykket ind under den hat, der hedder 10 pct. effektiviseringer i den offentlige sektor, så dem kan vi ikke tage to gange. En måde at effektivisere den offentlige sektor på er jo ved at benytte mere udbud f.eks. ude i kommunerne, så det tager vi ind dér.

Men jeg kan forsikre, at vi har mere finansiering, end vi har af udgift til lettelsen af skatten i vores forslag, og når vi på et tidspunkt får samlet det hele i en stor 2020-plan, så vil man se, at vi bidrager med mere til at sænke gælden i den offentlige, end andre partier gør.

Kl. 15:24

Formanden :

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Vi debatterer jo finanslovlægget, som jeg synes først og fremmest er kendetegnet ved, at der, på trods af at regeringen fire gange i træk har fejlvurderet skønnet for væksten – det er altså ikke gået, som man havde håbet – ikke er nogen direkte initiativer og målrettede tiltag, som kunne adressere den problemstilling.

Vi er nødt til at få gang i væksten for at kunne betale regningerne; at få gang i hjulene og tro på fremtiden og have en optimisme er det, der skal til. Der savner vi en stor erhvervspakke, som kunne have gjort det billigere og nemmere at producere på arbejdspladserne, gjort det mere motiverende at tage et arbejde, fjernet de byrder, forhindringer og stopklodser, der findes for især de mindre virksomheder – de små virksomheder, håndværksvirksomheder – så man på den måde kunne få gang i hjulene. Men det ser vi desværre ikke noget af. Et af regeringens forslag er at fremrykke nogle offentlige investeringer. Der kender vi jo proceduren: Det skal først planlægges, så skal det i udbud, og så er vi ikke engang sikre på, at det er danske virksomheder, der får opgaven, og at det er danske arbejdere, der kommer til at udføre opgaven. Så det er ikke den vej, vi skal.

Vi vil forsøge at overbevise regeringen om, at der skal foretages prioriteringer og findes besparelser, sådan at der er midler til rådighed til at gøre noget for dansk erhvervsliv, sådan at vi kan sikre de arbejdspladser, vi har, så der for den enkelte er sikkerhed for jobbet, så man kan sørge for sig selv og sin familie og sikre niveauet for den levevis, som man har. Vi skal også sikre, at der kan komme nye arbejdspladser til, og at vi kan bevare de virksomheder, vi har, men vi skal også gerne kunne tiltrække nye. Så det kræver vigtige prioriteringer, så vi får skaffet et råderum, så vi kan få gang i den vækst, vi alle er så afhængige af.

Der har vi jo så, samtidig med at regeringens forslag til finanslov kom, leveret Det Konservative Folkepartis økonomiske plan, nemlig det, der hedder 2020-planen, hvor vi jo adresserer mange af de ting, vi gerne vil. Det er et katalog, hvor man kan tage udgangspunkt i finansloven, og hvor der ikke er nogen tvivl om, at det første, vi vil gøre, er nogle af de ting, som jeg her har peget på, nemlig fjerne top-skatten for den enkelte for at motivere til at gøre mere og turde tage en risiko. Det er det samme for virksomhederne, nemlig sænke selskabsskatten til 15 pct. for på den måde at få investeret mere i kapitalapparatet og få gjort det mere interessant at foretage investeringer og turde tage satsninger. Alt sammen til gavn for familien Danmark og indtjeningen. For vi skal jo huske på, at de penge, som vi her sidder og fordeler, kommer et sted fra, nemlig ude fra virksomhederne.

De nye initiativer, vi vil tage, er nulvæksten, som vi har været inde på, hvor vi jo altså kan bevare det samme antal medarbejdere og det samme vareindkøb, som vi har i dag – pris- og lønudviklingen bliver altså fremskrevet, sådan at man følger den udvikling, så det er det samme, og så skal der selvfølgelig foretages nogle prioriteringer i den forbindelse. Men det er jo også det, som vi har gode regionsråd, kommunalbestyrelser og Folketinget til at gøre.

Så er der en demografisk udvikling, som vi bliver ramt af. Der har vi jo afsat midler til at prioritere de ting, som vi der synes er vigtige at håndtere, så vi ikke får et efterslæb på de områder. Vi vil gerne have et dygtigere Danmark. Vi synes, det er vigtigt, at vi får investeret i øget forskning og innovation, så der til enhver tid er et rigtig godt rekrutteringsmateriale for virksomhederne, at vi går forrest, når det gælder opfindelser og innovation, sådan at vi som et konkurrenceland sidder forrest i vognen, når konjunkturerne vender og op-svinget forhåbentlig snart kommer.

Vi vil lette selskabsskatten, og vi vil fjerne forhindringer og byrder for erhvervslivet samlet set. Så har vi et højere beskæftigelsesfradrag, fordi vi synes, at der skal være større forskel på at være på passiv forsørgelse og selv tage ansvaret for sit eget liv og livsførelse og for de regninger, der skal betales der. Det skal der være en større gevinst ved, og derfor vil vi forhøje beskæftigelsesfradraget. Vi vil rulle NO_x-afgiften tilbage. Vi vil afskaffe reklameafgiften. Vi synes, det er vigtigt, at man samlet set giver mere frihed tilbage til familierne, og det kan man gøre ved f.eks. at forbedre boligjobordningen. Der vil vi jo hæve beløbet til 40.000 kr., og vi vil udvide ordningen, så den ligner den, de har i Sverige, hvor den også omfatter hjemmeservice, for på den måde at give familierne en hjælpende hånd.

Kl. 15:29

Så vil vi afskaffe en lang række afgifter på dagligvarer, for at man ikke skal blive mødt af nogle urimelige afgifter. Og vi vil gerne have ølafgiften væk. Vi har jo taget et langt skridt i forbindelse med Vækstplan DK, men vi mangler altså stadig væk nogle ting, og dem vil vi prioritere. Så vil vi fastfryse grundskylden, fordi vi synes, det er fuldstændig urimeligt, at den bliver ved med at stige år for år. Den skal fastfryses, sådan at boligejerne ved, hvad de har at gøre med, og at de ikke skal blive ramt af de her helt urimelige stigninger. Og når den tid kommer, vil vi også gerne se på arveafgiften, som vi også synes er en helt urimelig skat at skulle betale.

Men når vi nu på mange måder omfordeler, skal vi også stadig væk blive ved med at tage hensyn til de mest udsatte, de svageste i vores samfund; dem skal vi altid sørge for at der er en hånd under. Det er klart, at dem, der gerne vil, og dem, der bare ikke kan, selvfølgelig skal møde en hjælpende hånd.

Så skal vi passe på vores natur, og der vil blive afsat passende penge til, at vi kan få en egentlig naturstrategi, så vi passer på natur og miljø.

Vi vil gerne prioritere politiet. Vi bliver i mit parti – alle som en – hvidglødende af raseri, når vi ser, at der er nogen, der forhindrer politiet i at arbejde; når vi ser, at brandvæsenet ikke kan komme frem; når vi ser ambulancepersonale, der ikke kan komme ud og udføre de opgaver, de er bestilt til. Det er en fuldstændig uacceptabel holdning – først og fremmest blandt vores unge generation. Den skal vi have ændret på, og det er, uanset om man er hvid, rød, blå, gul, grøn, sort, brun, eller hvad man nu er. Det er en tilstand, vi skal have ændret på. Den respekt for vores offentlige myndighed skal vi have tilbage. Og er der nogle andre særlige ting, som politiet gerne vil prioritere, vil vi gerne medvirke til at finde penge til det.

Det har – også da vi sad i regering – været svært for os at få tilstrækkeligt med midler til politiet, sådan at man kunne få udført de politiopgaver, som vi fra konservativ side gerne ville have udført – vi har jo også siddet på ministerposten. Det håber vi bliver lidt nemmere i fremtiden. Vi kan i hvert fald høre mange steder fra, fra mange partier, at man egentlig gerne vil være med til at sætte den dagsorden. Det håber vi så også gælder, når nu vi mødes ved forhandlingsbordet.

Kulturen vil vi gerne forbedre forholdene for. Og udenrigstjenesten synes vi er blevet beskåret lige rigeligt, og det vil vi gerne kompensere lidt for.

Så er der en meget vigtig ting, for en af de ting, der også kendetegner finansloven, er jo, at gælden stiger på de offentlige finanser år for år. Og der er både noget, der hedder ØMU-gæld, og noget, der hedder statsgæld og nettogæld og det ene med det andet. Men i hvert fald er det sådan, at vores statsgæld stiger med 100 mio. kr. om dagen, og Det Konservative Folkeparti synes, det er på tide, at vi får taget hånd om den problemstilling, og at vi får aftalt et betydeligt beløb til at komme af med den statsgæld, sådan at vi ikke bliver ved med at stifte gæld og bruge penge på renter. Der er det selvfølgelig meget bedre, at vi i stedet for at bruge pengene på renter bruger penge på at sænke skatter og afgifter og fjerne nogle af de byrder, som borgere og virksomheder oplever i det daglige. Så væk med gælden.

Vi skal tage hensyn til den demografiske udvikling, altså den forskel, der er på befolkningsgruppernes størrelse. Vi ved, at der kommer flere ældre og færre børn. Der skal foretages nogle prioriteringer i den forbindelse. Forskning og innovation skal være med til at drive Danmark frem. Selskabsskatten skal sænkes til 15 pct. Beskæftigelsesfradraget skal hæves med, hvad der svarer til 6 mia. kr. om året. Grundskylden skal fastfryses, så den fremover kun stiger med inflationen, for så ved boligejerne, hvad de har at gøre med. Så får vi sat en effektiv stopper for det. Og boligjobordningen skal gøres permanent. Som sagt vil vi afskaffe 28 dagligvareafgifter for at forbedre konkurrencen og gøre det billigere at købe de varer. Vi vil fjerne

nogle af de afgifter, som er en forhindring for erhvervslivet i hverdagen – NO_x-afgiften, reklameafgiften. Vi vil fjerne arveafgiften. Og vi vil afsætte 1,5 mia. kr. til særlig udsatte samfundsgrupper. Vi vil afsætte 300 mio. kr. til en national naturfond. Og så vil vi nedsætte en prioriteringskommission, hvilket er helt afgørende for os. For vi skal have fundet ud af, hvordan vi bedst bruger vores penge, sådan at vi kan øge vores forskningsaktiviteter til 1,25 pct. af bruttonationalproduktet. Det tror vi er helt afgørende for, at Danmark kan blive ved med at være forrest i udviklingen af et effektivt erhvervsliv, hvor man stadig væk er innovativ og forrest med opfindelser, hvilket jo gør, at man kan producere varer, ydelser og produkter i Danmark, der måske nok er lidt dyrere at producere, end det er andre steder, men hvis de har et niveau, som ingen andre kan producere på, kan man tillade sig den merpris, og der bliver man så alligevel konkurrencedygtig. Så det er også en vigtig dagsorden.

Det er sådan i hovedtræk de ting, som vi vil prioritere. Nu kommer vi så til forhandlingerne om finansloven, og vi vil jo fra konservativ side gøre alt det, vi kan, for at vriste Enhedslisten ud af kløerne på regeringen, og der vil vi gerne byde os til og deltage i forhandlingerne. Måske bliver det kun delforhandlinger, måske bliver det om hele finansloven, hvem ved? Vi ved godt, at det bliver svært, men vi er særlig frygtssomme, fordi vi ved, at Enhedslisten er et socialistisk-kommunistisk parti, og vi mener ikke, det er godt for Danmark, at regeringen er afhængig af det parlamentariske grundlag. Det kan få en frygtelig indflydelse, især på vores virksomheder og de borgere, der kan og vil noget. Så derfor kan man være sikker på en konstruktiv hånd fra Det Konservative Folkeparti, og vi glæder os til forhandlingerne.

Kl. 15:34

Formanden :

Der er foreløbig syv, der har bedt om korte bemærkninger, og først er det fru Lotte Rod.

Kl. 15:34

Lotte Rod (RV):

Jeg vil gerne starte med at rose De Konservative for, at de har lagt deres politik tydeligt frem og er så ærlige omkring det – også om, hvilke konsekvenser der følger af den politik. Samtidig hører vi jo også, at der er ret stor forskel blandt de blå partier på, hvad de har af krav til offentlig vækst. På den ene side har vi Liberal Alliance, der vil skære ned med 1½ pct. om året, og på den anden side har vi Dansk Folkeparti, som vil have en vækst i det offentlige på de her 0,8 pct.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre den konservative ordfører, hr. Mike Legarth, om han mener, der er behov for en fælles, samlet plan for de blå partier.

Kl. 15:35

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:35

Mike Legarth (KF):

Nej, det mener jeg egentlig ikke. Altså, vi er jo her i Folketinget som selvstændige, individuelle partier, og når jeg arbejder med politik, når jeg mødes med mine politiske kollegaer, tager jeg udgangspunkt i det konservative ståsted, og hvad der er vores værdiramme, og så vil jeg gøre det krystallklart for vælgerne, hvad de får ved et kryds hos os. Jeg beskæftiger mig ikke med, hvad Liberal Alliance og Venstre og Dansk Folkeparti mener. Det skal de selv stå til ansvar for. Men jeg mener selvfølgelig, at det er vigtigt, at der er sådan en vis samhørighed i den blå blok, og det har jeg også konstateret at der er. Men hvordan de andre borgerlige partier placerer sig, skal være op til dem.

Formanden :
Fru Lotte Rod.

Kl. 15:36 plan, og vi har i øvrigt op igennem vores hundredårige historie gjort meget for at slå fast, hvad man får ved et kryds hos Det Konservative Folkeparti. Så jeg forstår godt nysgerrigheden, men man kan jo læse om det i planen. Kl. 15:38

Lotte Rod (RV):

Der skal jo ske en lille smule med meningsmålingerne, hvis hr. Mike Legarth skal være fuldstændig ligeglad med, hvad både Dansk Folkeparti og Liberal Alliance måtte mene, for jeg har selvfølgelig stor respekt for, at man som parti mener noget – det er jo meget godt at være tydelig omkring det – men en finanslov kræver altså trods alt også, at man kan finde nogle kompromiser. Så jeg kunne godt tænke mig at vide: Hvornår får vælgerne et svar på, hvad de egentlig kan forvente sig af de blå partier? Og er det, at man vil barbere ned med 1½ pct. om året, eller er det, at man vil have en vækst på 0 pct., eller er det 0,8 pct.?

Kl. 15:36

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:36

Mike Legarth (KF):

Jamen det har netop været meget vigtigt for os i Det Konservative Folkeparti at gøre det krystalklart for vælgerne, hvad vi står for, og hvad man får ved et kryds hos os. Derfor er det konservative menukort jo lagt frem i vores 2020-plan. Der fortæller vi i hvert fald meget grundigt, hvordan vi finder pengene, og hvordan vi vil bruge dem. Så er der en masse værdipolitik derimellem, men der er ikke nogen, der kan beskyldes os for ikke at tale helt klart. Vi lærte jo i VK-tiden, at man skal passe på med at gå for langt i kompromiserne, man skal passe på med at udvande sin egen politik. Så vi har været i det politiske værksted, og det er slået fast med syvtommersøm, hvad vi står for.

Kl. 15:37

Formanden :
Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:37

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Men kan hr. Mike Legarth ikke forstå vores nysgerrighed i forhold til den regering, som måske kommer en dag med den borgerlige bloks partier, når der er 80 mia. kr. til forskel på de økonomiske planer, der bliver lagt frem, alene til 2020?

Kl. 15:37

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:38

Mike Legarth (KF):

Jo, jeg kan godt forstå nysgerrigheden. Men jeg kan jo huske, at Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne, da man gik til valg, gik til valg på en samlet plan, og at man, da man i valgkampen blev spurgt, hvad forskellen var på de to partier, så ikke kunne svare på det, eller også ville man ikke svare på det. Med al respekt og uden at være polemisk vil jeg sige, at man jo kunne se, hvor galt det så gik bagefter. Nu vil man da forhåbentlig ikke lokke Det Konservative Folkeparti i den samme fælde? For det er jo det, jeg kan høre at man forsøger på. Men vi kunne bare aldrig drømme om at gå i den form for fælde, for der skal selvfølgelig være forskel på partier. Ellers skulle man som parti opløse sig selv, altså hvis man ikke mente, at man havde en særskilt platform i forhold til andre partier. Men det har vi, og det har vi nu slået fast med syvtommersøm i vores 2020-

Formanden :

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:38

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen der er ikke gået noget galt, for det er jo os, der sidder i regering, og det er De Konservative, der er i opposition, og det er rigtig godt for Danmark. Jeg er da enig i, at partierne skal være forskellige, men 80 mia. kr. er trods alt alligevel noget, der er til at tage og føle på. Men jeg ville høre, om De Konservative, når man nu er så ærlige i forhold til, hvad en nulvækst har af konsekvenser, så kunne forestille sig at indgå i en regering med Dansk Folkeparti, som ønsker en vækst på 0,8 pct.

Kl. 15:39

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:39

Mike Legarth (KF):

Indledningsvis vil jeg med hensyn til det med, at det kan gå galt, sige, at jeg mener, at det går galt, når man ikke kan svare på, hvad forskellen er på to forskellige partier, og jeg mener også, at dommen var ubønhørlig, altså, man blev jo straffet for det. Men lad det nu ligge, jeg skal jo ikke gøre mig til dommer over SF's situation; jeg skal bare sige, at vi i hvert fald til enhver tid vil sørge for at markere klart og tydeligt, hvad vi står for.

Med hensyn til, om Dansk Folkeparti kan gå i regering med os i blå blok, vil jeg sige, at vi først og fremmest koncentrerer os om igen at blive et stærkt parti og at opnå en betydelig større tilslutning, end vi har i dag. Men skulle det ske, at vi igen kommer i regering, så ser jeg ikke, at der er noget til hinder for, at Dansk Folkeparti er en del af blå blok.

Kl. 15:40

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 15:40

Rasmus Prehn (S):

Vores politik skal være krystalklar, siger hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti. Det virker også meget krystalklart, når det er, man siger, at man sådan set er parat til at have færre offentlige ansatte, for at kunne fjerne arveafgiften for de rigeste. Er det så krystalklart, at man fra Det Konservative Folkepartis side er parat til at sige, at man vil afskedige SOSU-assistenten, folkeskolelærere og pædagoger for at få råd til, at de rigeste ikke skal betale arveafgift? Er det, som Det Konservative Folkeparti står for, så krystalklart?

Kl. 15:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:40

Mike Legarth (KF):

Tak til hr. Rasmus Prehn for en lidt manipulerende tale, som det sædvanligvis er i de her skarpe debatter. Men det er sådan, spillet er, det accepterer jeg, der er intet problem i det. Altså, når det gælder arveafgiften, der bliver slettet, er det jo ikke et spørgsmål om de rigeste. For det gælder jo alle, selv dem, der kun har 1.000 kr., eller

som har lidt over det minimumsbeløb, der skal betales arveafgift af. Det er et faktum. Det her er et holdningsspørgsmål, det er et princip. Er det rimeligt, at man skal betale arveafgift af nogle penge, som man har tjent, og som man allerede en gang har betalt skat, moms og afgifter af? Nej, det er det ikke, og derfor skal den afskaffes. Der er ingen fornuft, rimelighed eller retfærdighed i, at man skal betale den, og derfor vil vi af med den.

Det næste, hr. Rasmus Prehn så siger, er, at vi vil fyre den ene og den anden, at vi vil minimere og beskære, og at tingene skal ligne en nedbrændt negerlandsby, når vi har været med ved bordet; det kan jeg forstå på det. Men sådan er det ikke, og sådan bliver det ikke. Det, vi siger, er, at den offentlige sektor har en passende størrelse i dag. Det serviceniveau, man kender i dag, vil vi gerne bevare, og der skal være penge mindst til det. Så må det godt efterfølgende blive bedre, hvis vi tjener penge nok til det. Men det er ikke dér, vi er i dag. Så nu vil vi bevare den størrelse, den offentlige sektor har, for den regning kan vi betale.

Kl. 15:41

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:42

Rasmus Prehn (S):

Hr. Mike Legarths tale blev kortvarigt lige lidt ulden, og det er jo meget rart, at han så alligevel holder fast i det krystalklare budskab. For det, vi kan høre, er, at man er parat til, at der skal afskediges nogle i den offentlige sektor, for at arveafgiften kan blive fjernet for de allerrigeste – for det er jo dem, der får glæde af, at arveafgiften bliver fjernet, først og fremmest. Så det er jo et meget krystalklart budskab, der kommer fra Det Konservative Folkeparti, altså at man er parat til at give de her fyresedler for at kunne finansiere det andet. Det er jo virkelig klar tale. Hvad siger hr. Mike Legarth og Det Konservative Folkeparti så til Venstres stil i den her debat? Det Konservative Folkeparti lægger selv ikke fingrene imellem, man er meget klar osv., men hvordan kan man karakterisere den måde, som Venstre fører politik på på det her område? For det er jo ikke så klart. Hvad for nogle ord ville hr. Mike Legarth sætte på i forhold til Venstres politik?

Kl. 15:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:42

Mike Legarth (KF):

Jamen Venstre er deres eget parti, og hvad de gør, skal jeg jo ikke blande mig i, og det skal jeg ikke kommentere. Det er jo op til Venstre. De gør det, som de synes er rigtigt. Det er et forhold mellem Venstre og deres vælgere og deres potentielle vælgere, og det har jeg hverken tænkt mig at kommentere, blande mig i eller forholde mig til.

Men jeg kan sige til hr. Rasmus Prehn, at det jo er en fuldstændig forkert udlægning at sige, at vi vil fyre folk. Det er jo manipulation for åben skærm. Altså, det er ikke det, vi siger. Vi siger, hvis jeg skal hjælpe hr. Rasmus Prehn lidt på vej med at være rimelig ærlig i det, man forsøger at sige, at der har været en stigning i væksten i den offentlige sektor fra år til år. Den vil vi gerne stoppe, så der ikke kan blive ved med at blive ansat det antal medarbejdere i den offentlige sektor, som der var lagt op til, hvis stigningerne havde fortsat. Men når man siger, at det er nulvækst, og at man vil bevare det antal ansatte i den offentlige sektor, så har det jo overhovedet ikke noget med fyringer at gøre.

Kl. 15:43

Formanden :

Fru Sofie Carsten Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:43

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Jeg sætter også stor pris på ordførerens og hans partis ærlighed, med hensyn til at vi lægger kortene på bordet og så tager vi den derfra. I den 2020-plan, som man lige har fremlagt, siger man jo åbent og ærligt, at forskellen mellem nulvækst og den vækst i det offentlige forbrug, som regeringen har lagt op til, svarer til 33.000 færre offentligt ansatte. Det er det, man skriver, og det tal dækker over en stigning i antallet af offentligt ansatte på de her 9.000, hvis man har regeringens vækst i det offentlige forbrug, og så et fald på 24.000 som følge af nulvækst. Jeg kan se, at ordføreren nikker. Så jeg skal bare have bekræftet, at det altså er sådan, man skal forstå nulvækst – forskellen mellem nulvækst og regeringens vækstrate på de her i gennemsnit 0,6 pct. frem mod 2020.

Kl. 15:44

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:44

Mike Legarth (KF):

Ja, det er fuldstændig korrekt. Det er sådan, jeg opfatter det. Jeg mener også, at det var den lektie – hvis jeg kan tillade mig at kalde det det – forklaring, jeg gav hr. Rasmus Prehn i den manipulation, hr. Rasmus Prehn gav, hvor han sagde, at vi ville fyre og afskedige. Det er ikke det, der er tale om, men vi vil ikke blive ved med at ansætte i det tempo, så de 24.000/33.000, der her henvises til, er dem, der ikke vil blive ansat, fordi vi ikke synes, at den vækst, den stigning i det offentlige forbrug, som er verdens største i den offentlige sektor, som er verdens største med det skattetryk, som er verdens største, skal forsætte fra i år, men standse her, hvor vi er nu.

Kl. 15:45

Formanden :

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 15:45

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak, det er rigtig godt. Det har jeg også forstået, så jeg skal bare lige have ordføreren til så igen at bekræfte, at nulvækst i sig selv altså giver – vi taler ikke om fyringer af nogen – færre offentligt ansatte i 2020.

Kl. 15:45

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:45

Mike Legarth (KF):

Nej, det gør det ikke. Det giver præcis det samme. Det giver mulighed for præcis det samme antal ansatte, som der er i dag.

Kl. 15:45

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 15:45

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kunne godt lige tænke mig at spørge helt præcist ind til det her, bare så vi er helt enige om præmissen. For når man ser, hvad De Konservative skriver i deres egen plan, er de jo faktisk meget åbne

og ærlige, og det må man sådan på alle mulige måder sætte pris på at der er nogle i oppositionen i dette Folketing der er.

Men det, de skriver, er jo, at forskellen mellem regeringens forslag og det forslag, som betyder nulvækst, er 33.000 stillinger. Heraf er de 9.000 det antal personer, som vil blive meransat, men de 24.000 er stillinger, der decideret forsvinder. Det er et fald på 24.000 ansatte alene som følge af nulvæksten. Kan hr. Mike Legarth ikke bekræfte, at det faktisk er, hvad De Konservative skriver i deres eget finanslovsudspil, altså i deres egen plan?

Kl. 15:46

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:46

Mike Legarth (KF):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte. Det er en forkert udlægning; jeg går også ud fra, at den er bevidst. Det er jo sådan, det politiske spil er, og det er et eller andet sted lidt sørgeligt. For vi skal huske på, at der er nogle, der sidder og lytter, og der er nogle, der sidder og kigger med. Og vi skal jo bedømme hinanden på det, vi mener, og det, vi siger reelt.

Nu kender jeg jo hr. Benny Engelbrecht, og han er en dygtig, begavet mand fra Syddanmark, som udmærket godt ved, at vi fuldstændig åbent og ærligt i vores 2020-plan skriver, at nu standser væksten i det offentlige forbrug og væksten i antallet af offentligt ansatte – i forhold til det stigningsniveau, vi tidligere har set – med det, vi har i år. Dem, der er der nu, kan blive der; man kan fastholde det samme antal medarbejdere i den offentlige sektor, fordi vi lønfremskriver det beløb, som man giver til rådighed, og man kan foretage det samme varekøb, fordi det løn- og prisfremskrives.

Men hvis man havde fortsat med den takt – og nu vil jeg gerne have, at hr. Benny Engelbrecht lytter efter – den her stigningstakt i den offentlige sektor, som regeringen lægger ind, så havde man ansat 24.000 mere over de næste år. Men det er der ikke råd til, og derfor siger vi, at vi er nødt til at stoppe her, hvor vi er nu. Men der er ikke nogen, der skal fyres; der er bare nogle, der ikke bliver ansat ekstra i den offentlige sektor.

Kl. 15:48

Formanden :
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:48

Benny Engelbrecht (S):

Jeg anser også hr. Mike Legarth for at være et yderst begavet menneske, og derfor antager jeg også, at hr. Mike Legarth er i stand til at læse de bilag, som vi får i Finansudvalget. Derfor går jeg også ud fra, at hr. Mike Legarth er enig i, at det, som jeg netop har læst op – altså, at der bliver 24.000 færre ansatte – faktisk også er konsekvensen af nulvækst. Det er jo sådan set det, som Finansministeriets gennemregninger også viser. Så kan man altid diskutere, om det er fyringer eller ikke fyringer. Men at der bliver 24.000 færre offentligt ansatte, end der er i dag, håber jeg at hr. Mike Legarth i hvert fald kan bekræfte.

Kl. 15:48

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:48

Mike Legarth (KF):

Jamen det er jo ikke ligegyldigt, om de fyres eller ikke fyres. For vi fyrer ikke nogen; vi fastholder niveauet. Men igen, for tredje gang, vil jeg sige: Ja, det er rigtigt, at vi ikke vil blive ved med at ansætte

flere i den offentlige sektor år for år, sådan som man har gjort tidligere. Vi vil standse ansættelserne nu.

Kl. 15:48

Formanden :

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:49

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes jo trods alt, at man må give hr. Mike Legarth og De Konservative så meget, at de i det mindste har fremlagt en plan og i det mindste også er i stand til at sige, hvad det har af konsekvenser i forhold til en række offentligt ansatte. Liberal Alliance kunne strække sig helt til at sige, at det vil koste nogle stykker offentligt ansatte, at man skulle hente besparelser på små 75 mio. kr. Det er immer væk, synes jeg, ikke specielt imponerende. Og Venstre kunne man ikke engang få et svar fra. Så det giver jeg trods alt en lille smule credit for.

Jeg kunne godt tænke mig at vende lidt tilbage til arveafgiften, som ordføreren også var inde på i sin indledende tale. For det er jo sådan, at det ville give en meget stor skattelettelse til en række meget rige arvinger, fordi det stadig er sådan, at rige menneskers børn typisk klarer sig bedre end fattige menneskers børn. Men man kan vel også sige, at afskaffelsen af topskatten er ren Robin Hood i forhold til afskaffelsen af arveafgiften. Hvad er baggrunden for – det vil jeg egentlig gerne høre svaret på her – at man med den omfordeling vil tilgodese de allerrigeste i forhold til at fjerne arveafgiften, hvilket man nu foreslår fra konservativ side?

Kl. 15:50

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:50

Mike Legarth (KF):

Jamen det er jo et retfærdighedsprincip. De penge er der betalt skat, moms og afgifter af én gang. Og nu spørger jeg lige hr. Jonas Dahl retorisk tilbage: Hvad var argumenterne for at slette millionærskatten, som SF jo også havde fremsat et krav om, men som man måtte give køb på? Hvorfor gjorde man det? Formentlig af samme årsag.

Kl. 15:50

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 15:50

Jonas Dahl (SF):

Det er fuldstændig rigtigt. Det er derfor, vi ser forskelligt på tingene. Det er jo netop et spørgsmål om et retfærdighedsprincip i forhold til at sige, at de bredeste skuldre trods alt også bærer det tungeste læs og den tungeste byrde. Det var baggrunden for, at vi sammen med Socialdemokraterne foreslog en millionærskat op til valget. Det er sådan set velkendt.

Jeg kan ikke rigtig se det her med, at det så er de bredeste skuldre, der bærer den største byrde, når man så bare vil lette skatten i en fuldstændig vanvittig omvendt Robin Hood, hvor man rent faktisk nu vil sige, at dem, der har allerflest penge, dem, der har været i stand til at puge allerflest penge sammen, skal slippe billigst muligt i stedet for rent faktisk at bidrage til fællesskabet. Det er jo det, der ligger, hvis man skal fjerne arveafgiften, som De Konservative foreslår.

Kl. 15:51

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:51

Mike Legarth (KF):

Jamen vi taler jo i ring. Jeg har sagt, at de penge er der betalt skat, moms og afgifter af én gang, og så ligger der dér nogle penge, man har som gevinst, og når man så dør og nogle skal arve dem, skal der betales afgift og skat igen. Det er da dybt urimeligt. Det er da helt unfair. Og jeg spørger hr. Jonas Dahl: Hvorfor var det, at millionærskatten ikke blev til noget? Det fik jeg ikke noget svar på. Den er da noget nemmere at få gennemført, men det kunne man ikke, fordi det ville være hul i hovedet at gennemføre den, fordi man straffer dem, der kan noget, og dem, der vil noget, og dem, der gør noget. Dem straffer man, så derfor giver det ikke nogen samfundsgevinst. Det var formentlig derfor – og det er min udlægning – at man gik væk fra det. Og heldigvis for det.

Kl. 15:51

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:51

Jesper Petersen (S):

Jeg håber, jeg har hørt forkert, eller også var der et eller andet, der gik helt galt lige for lidt siden, da hr. Mike Legarth blev spurgt til udviklingen i den offentlige sektor. Det fremgår jo af De Konservatives udspil til en 2020-plan – jeg må rose, at de trods alt lægger en frem i modsætning til Venstre – at der vil være 24.000 færre ansatte i den offentlige sektor i 2020 i forhold til nu. Det er en forskel på 33.000 i forhold til regeringens politik, hvor vi jo vil øge det med 9.000. Det er ærlig snak; det bliver sagt af De Konservative – der er 33.000 færre end i regeringens forløb.

Det, hr. Mike Legarth opponerer mod, er, at der er nogle, der siger, at de skal fyres. Hr. Mike Legarth siger bare, at der skal være et ansættelsesstop, altså at der simpelt hen ikke skal ansættes flere, og det vil så lige så langsomt betyde, at der er 24.000 færre. Jeg håber, jeg har forstået ræsonnementet korrekt.

Så er mit spørgsmål: Hvorfor er det, at der med nulvækst bliver 24.000 færre ansatte i den offentlige sektor, som årene går? Hvorfor sker det?

Kl. 15:53

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:53

Mike Legarth (KF):

Det første, jeg vil sige, er, at jeg ikke har sagt, at det er det samme antal, men lad det ligge. Jeg siger, det er den samme sum, der kan bruges til lønninger. Hvis nu der skete et mirakel og man kunne ansætte det samme antal til 80 pct., skulle man selvfølgelig gøre det. Men det er summen, der bliver allokert til det, og det er den, man har til rådighed. Det var sådan lige en finanspolitisk detalje. Ellers er det fuldstændig rigtigt.

Men altså, jeg synes ikke, det behøver være særlig kompliceret. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det skal gøres til en eller anden akademisk, teknisk debat. Nulvækst betyder, at vi giver mulighed for, at der kan være det samme antal offentligt ansatte, fordi vi giver og står ved og fastsætter den sum penge til at lønne offentligt ansatte og ovenikøbet med lønfremskrivning. Vi sikrer, at vi har den samme offentlige sektors mulighed for at købe varer ved at prisfremsette beløbet – prise sig ud af det – så der er mulighed for det samme køb af offentligt ansatte. Og hvis man fortsætter – og det er jo egentlig bare et regnestykke som det, hr. Jesper Petersen selv nævnte – vil der ikke blive ansat det antal ekstra medarbejdere, fordi der er nulvækst.

Kl. 15:54

Formanden :

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:54

Jesper Petersen (S):

Det her er altså noget rod. For hr. Mike Legarth står jo ved og hans parti står ved, at der bliver 24.000 færre offentligt ansatte end i dag med det, De Konservative foreslår. Det er jo De Konservatives argument. Lige bagefter fremfører han Venstres argument – eller Venstres tidligere argument, jeg kan ikke helt holde styr på det længere – om, at der ikke vil være nogen ændring i antallet af offentligt ansatte. Man bliver jo helt rundtosset her. Det står sort på hvidt i De Konservatives udspil, at der vil blive 24.000 færre offentligt ansatte. Og jeg kan godt svare på hvorfor: Det er jo, fordi De Konservative erkender, at varekøbet vil blive ved med at stige, og det fortrænger så ansatte i den offentlige sektor. Det er det, Venstre lige så langsomt i dag er begyndt at turde sige.

Nu må vi lige have svaret. Der står 24.000 færre i De Konservatives forslag. Hvorfor er det, der bliver 24.000 færre ansatte i den offentlige sektor med De Konservatives politik?

Kl. 15:55

Formanden :

Så er det ordføreren.

Kl. 15:55

Mike Legarth (KF):

Det er helt simpelt, fordi vi har lavet en mekanisk fremskrivning af, hvor mange der vil være råd til at ansætte i den ansættelsestakt, der har været tidligere, altså den stigning i de offentlige budgetter, der har været fra år til år. Hvad ville det give plads til, hvis man regnede det frem til 2020, hvor mange flere ville der så have været ansat, når vi nåede til 2020? Og det er så den sum, vi taler om, som er forskellen på nulvækst og det, som regeringen står for – det er forskellen. Og længere er den sådan set ikke.

Jeg hørte godt debatten med hr. Peter Christensen om varekøb, og den synes jeg også regeringen gik galt i byen med, hvis jeg skal være helt ærlig. Man kan jo ikke udtale sig om, hvad varerne koster. Det er et bruttobeløb, man forholder sig til, der er til rådighed i den offentlige sektor.

Kl. 15:56

Formanden :

Tak til den konservative ordfører. Hr. Edmund Joensen som ordfører for Sambandspartiet.

Kl. 15:56

(Ordfører)**Edmund Joensen (SP):**

Finanslovsforslaget – statens budget – er til første behandling. Forslaget har selvfølgelig relevans for Færøerne og stor betydning for den offentlige økonomi og levestandarden på Færøerne.

Jeg vil her først berøre udfordringerne for Færøernes økonomi og noget om den aktuelle økonomiske situation.

Jeg har ikke fået alle papirerne med. Desværre har jeg ikke fået det hele med.

Der er kommet en vismandsrapport for Færøerne, Duskaferai, som vi kalder den. Den er kommet med nøgletal om færøsk økonomi. Hvis jeg tager det fra en ende af og lister det op, er det ikke lige akkurat det lykkeligste budskab, man har fået, for der skal laves mange tiltag på Færøerne, hvis det skal lykkes at få rettet økonomien op.

Man har en gæld på 5,4 mia. kr. og et underskud for 6. år på 250 mio. kr., og for at man skal være i stand til at betale ned på gælden, før renten går op, skal man have finansloven i balance i 2016. Men den her vismandsrapport viser så, at landsstyrets vigtigste budskab om at få overskud på finansloven om 2 år ikke ser ud til at holde. Der skal yderligere reformer til, og dem har landsstyret ikke gennemført endnu.

Arbejdsløsheden for Færøerne er 4,4 pct. Den her vismandsrapport viser også, at der skal yderligere reformer til, hvis der skal fås styr på færøsk økonomi.

Der er ikke taget højde for en udfordrende fremtidig demografi, og i tillæg er pensionsopsparingen for lav. Man siger, at mens den danske finanspolitik er langtidsholdbar, er det lige omvendt med den færøske. Det her fremgår altså af den nye færøske vismandsrapport.

Man kan sige, at det er slående, at der er driftsunderskud i en periode, hvor der tjenes gode penge inden for de fleste dele af fiskerisektoren, og hvor eksporten af opdrætsfisk går forrygende godt på Færøerne.

Det kan lade sig gøre at balancere budgettet, men det kræver handlekraft og politisk mod at gennemføre reformer, der også omtales i den nye vismandsrapport.

Hvori ligger så de største økonomiske udfordringer for Færøerne? Ja, den grundlæggende øvelse er som nævnt at balancere budgettet, så der igen kan afdrages på gælden, før renterne begynder at stige og uden at destabilisere velfærdssystemet.

Kl. 16:01

En af de helt store udfordringer er udvandringen og nedgangen i befolkningstallet på Færøerne. Danskerne kender godt problematikken. Folk flytter fra udkantsområderne og ind til byerne i Danmark. På Færøerne er den væsentlige forskel, at unge flytter ud af landet for at uddanne sig, og at veluddannede søger udenlands efter attraktive jobs. OECD beskriver tilstanden som brain drain. Jeg mener, at et fælles initiativ i rigsfællesskabet til løsning af problematikken er hårdt tiltrængt.

Alle kender nok den største aktuelle udfordring for Færøernes økonomi, nemlig EU's handelsboycot imod Færøerne. Eksporten af pelagisk fisk udgør over 1 mia. kr. årligt, og en boycot af denne eksport kan få store økonomiske konsekvenser.

Den mere politiske del af problematikken er tragisk. Det er utilstedeligt, at Danmark boykotter egne statsborgere ved at lukke sine havne for færøske fartøjer. Færingerne forstår godt, at Danmark er et EU-land, og at Danmark skal varetage egne interesser. Men forståelsen stopper, nu hvor Danmark udelukker egne statsborgere fra danske havne. Hvad er det for noget? spørger man på Færøerne, og med god grund.

Den socialdemokratiske regering skjuler sig bag en ulden fortolkning af grundloven. Regeringen vælger at se stort på ligebehandling af egne statsborgere, og det undergraver selvfølgelig rigsfællesskabet på længere sigt.

Her til sidst vil jeg kommentere bloktilskuddet til Færøerne. Det står opført på finanslovsforslaget med 640,4 mio. kr. Det er en mærkbar del af det offentlige budget på Færøerne. Alligevel er tilskuddets aktuelle niveau et udtryk for, at regeringen ikke afholder hele sin økonomiske forpligtelse mod Færøerne.

Sundhedsvæsenet, socialvæsenet og folkepensioner er et fælles og solidarisk ansvar i rigsfællesskabet. Disse vitale områder er underfinansierede, som følge af at regeringen ikke vil normalisere bloktilskuddets størrelse og fuldt ud indtræde i sin økonomiske forpligtelse. Regeringen burde indse, at denne situation er uholdbar.

Afslutningsvis vil jeg sige, at der er udfordringer nok både på Færøerne og også i rigsfællesskabets regi. Økonomien på Færøerne er ikke langtidsholdbar, bloktilskuddet mangler at blive normaliseret, og i rigsfællesskabet er vi begyndt på at boykotte hinanden økonomisk.

Denne socialdemokratiske regering fører en uheldig Færøepolitik, der tilmed sikres med en færøsk stemme. Det er utilstedeligt. Der er brug for et kursskifte både på Færøerne og fra regeringens side. Tak.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Peter Christensen fra Venstre.

Kl. 16:05

Peter Christensen (V):

Tak for talen. Jeg vil høre hr. Edmund Joensen, om han kan uddybe lidt, hvad der efter ordførerens opfattelse burde være gjort fra regeringens side for at have undgået den boycot og den situation, man står i nu.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:06

Edmund Joensen (SP):

Tak. Jeg mener, at regeringen har gjort alt for lidt. Den har siddet på sine hænder i flere år. Sambandspartiet og Venstre har presset på alle steder, hvor vi har kunnet, og jeg har selv talt med statsministeren om det for næsten 2 år siden, hvor Danmark havde formandskabet i EU, om at løfte den her diskussion op på højeste niveau, så vi kunne undgå en boycot og det, der er kommet senere, og som vi oplever nu til dags. Hvis det var blevet gjort, havde vi været i en helt anden situation. Det mener jeg.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører i rækken er hr. Sjúrdur Skaale fra Javnaðarflokkurin. Og jeg skal undskyldte mit færøske.

Kl. 16:07

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (JF):

Det kræver lidt øvelse, men det kommer nok, det kommer nok.

At bruge penge er en politisk handling. Der ligger magt i vores økonomiske forbrug. Bruger vi vores penge på én måde, støtter vi én økonomisk og dermed politisk struktur. Bruger vi dem på en anden måde, støtter vi en anden struktur. Selv mennesker, der hver for sig er meget svage økonomisk, kan få stor politisk indflydelse, hvis de koordinerer deres økonomiske forbrug med et klart politisk formål. Dette var jo filosofien bag Martin Luther Kings organisering af de sorte i Sydstatene i sin tid. Da hundredetusinder af sorte nægtede at købe busbilletter eller brød i bestemte butikker, fik de stor politisk indflydelse, selv om de hver for sig var fattige.

Under sloganet »If You Respect My Dollar, You Must Respect My Person« lykkedes det at give dem, der hver for sig var magtesløse, magt i fællesskab. Sloganet gælder i alle økonomiske sammenhænge. Penge giver magt, og den, der modtager penge, må acceptere de betingelser, som den betalende modpart fastsætter. Dette gælder selvfølgelig i særdeleshed, når der ikke er tale om køb af nogen konkrete varer. I disse tilfælde får den, der betaler en anden penge, i endnu højere grad retten til at definere forholdet.

Den, der giver penge, er fri og har magt til at stille betingelser. Den, der modtager penge, er afhængig og må lystre, men nogle gange kan den ene af parterne tage sig en definitionsret, som der i virkeligheden ikke er noget økonomisk belæg for, fordi de økonomiske forhold mellem parterne fremstår anderledes, end de i virkeligheden er. Busselskaberne i Montgomery i Alabama i 1955 følte sig så øko-

nomisk stærke i forhold til den sorte befolkning, at de mente, at de havde ret til helt alene at fastsætte betingelserne for forholdet. De bestemte bl.a., at der skulle være raceadskillelse. De sorte var afhængige, og derfor kunne selskaberne fastsætte betingelserne. I virkeligheden forholdt det sig jo omvendt. Da de sorte blev bevidst om deres styrke og organiserede sig, fik de magten. Både busselskaber og butiksejere måtte anerkende, at de ikke havde eneret på at fastsætte reglerne, og at raceadskillelsen måtte slutte.

Man kan naturligvis ikke i substansen sammenligne forholdet mellem de sorte og hvide i 1950'ernes USA med forholdet mellem Danmark og Færøerne i dag. Men man kan i princippet, for forholdet er ud over at være et i det store hele velfungerende historisk, kulturelt, politisk og familiært forhold også et økonomisk forhold. Det er det aspekt af forholdet, der kommer til udtryk i den finanslov, vi har på bordet.

Hvilken påvirkning har dette aspekt? Det fik jeg undersøgt, da jeg i foråret fik lavet en undersøgelse af, hvad menige danskere ved og mener om Færøerne. Vidensniveauet var ikke imponerende, men heller ikke katastrofalt. Det triste var at få konstateret, hvor ødelæggende bloktilskuddet er for danskernes generelle mening om Færøerne, og i hvor høj grad det faktum, at der er et tilskud, mentalt bliver forstørret ud over alle grænser. Tilskuddet er på 632 mio. kr., men kun 6 pct. af de adspurgte vidste, at det er på under 1 mia. kr. Knap halvdelen mente, at det er på mellem 2 og 10 mia. kr. Når danskerne har den idé i hovedet, påvirker det selvfølgelig deres holdning både til Færøerne isoleret set og til forholdet mellem Danmark og Færøerne. Da respondenterne i undersøgelsen blev bedt om at begrunde deres holdning til rigsfællesskabet, bar svarene også tydeligt præg af, at den viden, de baserer holdningen på, var forkert.

Jeg gengiver nogle eksempler på de svar, jeg fik: Færøerne har kostet Danmark mange penge; jeg har svært ved at se, at Færøerne kan klare sig selv; jeg tror ikke, de kan klare sig selv; jeg tror ikke, de kan klare sig uden Danmark; jeg tvivler på, at færingerne kan forsørge sig selv; jeg tror ikke, de kan klare sig uden vores tilskud; jeg vil gerne have, at Færøerne forbliver en del af rigsfællesskabet, men at bloktilskuddet bliver mindre; de koster os rigtig mange penge, og de bidrager med intet; det er en økonomisk belastning for Danmark; det er en omfattende gældsbyrde; de koster ret mange penge; de snylter; vi betaler til et samfund, hvor vi ikke har noget at sige; for Danmark ville det være bedst, hvis Færøerne forlod rigsfællesskabet, men jeg tror ikke på, de kan stå på egne ben; hvis der kommer oliefund ved Færøerne, skal de betale de penge, de allerede har fået i tilskud, tilbage; Færøernes økonomi kan ikke holde landet oppe alene; osv. osv.

Kl. 16:12

Der er altså rigtig mange danskere, der ser Færøerne som en stor udgift og som en nation, der lever af det, den spiser af Danmarks udstrakte hånd. Det minder lidt om den måde, mange tyskere i disse dage ser på grækerne på. De ser på dem som snyltere, og snyltere har man ikke respekt for.

Hvis danskerne vidste, at tilskuddet kun er på de her 632 mio. kr., og i øvrigt kendte den større økonomiske sammenhæng i forholdet mellem Danmark og Færøerne og kendte den geopolitiske og strategiske betydning, som først og fremmest Grønland, men også Færøerne giver det danske rige, så ville holdningen uden tvivl være en anden. Så ville opbakningen til rigsfællesskabet også være større, end tilfældet er. Som det er nu, ser 40 pct. af danskerne en værdi i rigsfællesskabet og mener, at det skal fortsætte. 40 pct. Flertallet af resten er dog ikke direkte imod fællesskabet, men nærmest ligeglad. Det er selvfølgelig en fuldstændig legitim politisk holdning, men den er interessant, set i lyset af at samtlige politiske partier jo siger, at fællesskabet er vigtigt for dem.

Den viden, vi har, skaber vores meninger. I dette tilfælde er der næppe tvivl om, at færre fordomme og større viden ville give en an-

den mening. Opfattelsen af Færøerne som et stort hul stammer formentlig helt tilbage fra den ekstremt tendentiøse danske pressedækning af bankkrisen i Færøerne først i 1990'erne. Det viser, hvor svært det kan være at gøre sig fri af en negativ og fordomsfuld opfattelse, og måske også hvor gerne mennesker vil holde fast i den behagelige følelse af at være den, der er ovenpå.

På den anden side er det Færøernes ansvar gradvis at fået bloktilskuddet reduceret. Hvor hurtigt det sker, betyder mindre. Det afgørende er som bekendt ikke, hvor man står henne, men hvor man er på vej hen. At få tilskuddet ud af verden ville være gavnligt for det politiske liv internt på Færøerne. Det ville være gavnligt for det færøske folks selvbillede, for det politiske forhold mellem Danmark og Færøerne og for det danske folks opfattelse af Færøerne. Det er i det hele taget Færøernes ansvar at sørge for, at forholdet mellem parterne defineres på ny, præcis som det var de sortes ansvar i Alabama i sin tid, igen selvfølgelig uden sammenligning i øvrigt.

Vi var på rette spor med den 10-årige nominelle fastfrysning af tilskuddet, men nu følger vi igen dyrtidsreguleringen og bevæger os ikke ud af afhængighedens spiral. Det er beklageligt, for selv om det drejer sig om få kroner, er den negative politiske værdi som påvist ganske stor. Selv om 632 mio. kr. ikke er mange penge, må vi, så længe vi modtager danskernes penge, også finde os i danskernes lidt flatterende holdning til os, for nu at blive i Luther Kings jargon. Men faktum er nu engang, at et flertal på Færøerne ikke ønsker at gøre noget ved det, som tingene står. Det må jeg forholde mig til, og jeg vil min egne personlige holdninger til trods loyalt stemme for det tal, regeringen og landsstyret aftaler for fremtiden.

Før jeg slutter, skal jeg bringe en hilsen fra fru Sara Olsvig fra IA. Hun kunne ikke være her i dag, og hendes stedfortræder kunne heller ikke være her i dag. Hun har sendt mig en sålydende hilsen: IA, altså Inuit Ataqatigiit, har sendt regeringen sine synspunkter og gjort klart, at IA vil se forbedringer, inden IA kan meddele sin støtte til finanslovsforslaget. IA ser frem til de videre forhandlinger om finansloven. Det var altså en hilsen fra fru Sara Olsvig. Tak for ordet.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning, og det er hr. Erling Bonnesen fra Venstre.

Kl. 16:17

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det er jo ærgerligt, at det er kommet til den her konflikt og boykot, som vi er vidne til. Er ordføreren enig i, at den danske regering burde have gjort noget mere for at prøve at undgå det her, f.eks. have bragt forhandlinger op på et højere niveau, simpelt hen have trukket noget stærkere i trådene? Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 16:17

Sjúrður Skaale (JF):

Jeg har haft en hel del dialog med regeringen om den her sag, og grunden til, at jeg fortsat støtter regeringen, er, at jeg synes, den har gjort det, den kan. Fiskeriforhandlingerne er en færøsk sag, Færøerne er uden for EU, Danmark er med i EU, og Danmark må følge den lovgivning, der nu engang er i EU, de aftaler, der laves i EU-regi. Vi er simpelt hen hver sin stat, kan man næsten sige, i den her sammenhæng: Færøerne udenfor, Danmark indenfor, og fiskeriforhandlingerne er fuldstændig suverænt et færøsk anliggende.

Danmark har gjort det, man kunne. Man har henvendt sig til Kommissionen og viderebragt færøske synspunkter til Kommissionen. Man har stemt nej til de her sanktioner, man har søgt at påvirke

andre parter, man har søgt at påvirke Kommissionen. Jeg ved ikke, hvad mere man skulle have gjort. Man har også givet Færøerne fuldmagt til i Danmarks navn at rejse sag mod EU, inklusive Danmark, i den internationale havretskommission. Alt det tilsammen gør, at jeg stadig væk støtter regeringen. Jeg sagde i valgkampen til folketingsvalget, at jeg ikke ville støtte regeringen, hvis den fulgte EU's linje, og det har den ikke gjort. Derfor er jeg tilfreds.

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Erling Bonnesen.

Kl. 16:18

Erling Bonnesen (V):

Jamen det er jo ganske udmærket, at man har taget tråden op og nævnt det og sagt det og bedt om at få møder. Det er jo fint nok, det er jo det, man selvfølgelig skal gøre som det første skridt. Men det næste skridt, og det var det, jeg ville frem til, var, at man så sådan mere præcist havde taget fat i sagen og sagt, at der skulle nogle løsninger på bordet, og prøvet at få bragt tingene et skridt videre. Det er det, jeg savner lidt at man gør i en regeringsposition, og det er jo også det, som ordførerens eget parti bakker op, nemlig at man støtter den nuværende regering.

Burde man så ikke netop med de stjerner på skuldrene have trukket noget hårdere i trådene, så man så at sige kunne bringe nogle løsninger i spil i stedet for bare at sige: Vi har banket lidt på dørene, men der blev ikke åbnet, og så er den ikke længere?

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 16:19

Sjúrður Skaale (JF):

Det er som sagt min opfattelse, og det har jeg vurderet hele tiden, at regeringen gør det, den skal. Hvad er regeringens pligt i den her sag? Det er ikke regeringens pligt at forsvare Færøernes position i selve forhandlingerne, for det er suverænt et færøsk anliggende. Jeg ønsker ikke, at Danmark overtager fiskeriforhandlingerne for Færøerne, det er suverænt færøsk. Det, som Danmark har pligt til, er at give fuldmagt til, at Færøerne bliver repræsenteret der, hvor Færøerne ikke er repræsenteret i dag på grund af rigsfællesskabet, altså i WTO-regi, i FN-regi osv. Det har man gjort, og det har jeg stillet mig tilfreds med.

Jeg er selvfølgelig i løbende dialog med landsstyret på Færøerne, og der har man også været tilfreds med det, som regeringen har gjort, og derfor har jeg den position, jeg har.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Siumut, fru Doris Jakobsen.

Kl. 16:20

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

Siumut har ingen planer om at stemme imod finanslovsforslaget. Vi står ved vores samarbejde med den nuværende danske regering og handler derefter. I Siumut har de to forløbne år klart bevist, at det er klogt.

Ser man på de ønsker, vi har rejst i forbindelse med finansloven de sidste år, er langt de fleste opfyldt i dag. Det gælder etableringen af et grønlandsk præsteembede i Danmark, det gælder et nyt lønsystem for kommunefogederne i Grønland, det gælder en ekstraordinær indsats for at nedbringe ventelisterne for de dømte i vores land,

det gælder sikring af et udvidet militært beredskab i Grønland på trods af nedskæringer i Danmarks forsvar, det gælder for det arktiske universitetssamarbejde, det gælder støtte til Foreningen Grønlandske Børns projekter i Danmark, det gælder etableringen af en national strategi på det sociale område for grønlandere i Danmark. Vi har med andre ord ingen grund til at spille med stemmemusklerne for at opnå resultater hos den siddende regering.

Men Siumut er enig i, at en række ting, der angår grønlandske borgere i Danmark og danske institutioner i Grønland, fortsat bør forbedres. Jeg vil pege på den meget lange ventetid, der nu er på at få sin sag for retten i Grønland. Der mangler dommere, og der er nu omkring 8.000 sager, der venter på at komme for retten. Jeg skal opfordre regeringen til at være lige så kreativ på dette område, som da man løste problemet med ventelisterne til anstalterne.

Tilflytningen hertil fra Grønland er desværre stigende. Den nye regering i Grønland ser gerne et forstærket samarbejde om at få stoppet den tendens. Jeg vil gerne sørge for, at så mange af vores borgere som muligt får en reel mulighed for at vende hjem igen.

Jeg har for nylig besøgt flere af de grønlandske huse her i landet. De oplyser, at særligt udsatte grønlandere har mange af de samme udfordringer og vanskeligheder, som udenlandske tilflyttere og indvandrere i Danmark også har. Men som danske statsborgere tilbydes grønlanderne ikke nogen særlige integrationstilbud bortset fra de projekter, som de grønlandske huse har etableret, og som er finansieret med satspuljemidler. Der er brug for en langsigtet og sikker bevilling på omkring 4 mio. kr. på finansloven til sikring af dette arbejde fremover. Den nye nationale strategi er begrænset til de fem største byer. Den dækker derfor knap halvdelen af grønlanderne i Danmark, og derfor er der også i den sammenhæng brug for både opmærksomhed og økonomisk støtte via finansloven.

Beredskabet i Grønland er et andet emne, jeg ønsker at sætte mere fokus på. Som alle ved, bliver der brug for et bedre SAR-beredskab i Grønland i fremtiden. Selv har jeg i Inatsisartut foreslået, at der etableres et frivilligt grønlandsk beredskab. Det er sket, efter at jeg har studeret det frivillige beredskab i både Danmark og Island. Det er mit håb, at et tæt samarbejde mellem det danske beredskab og det kommende frivillige grønlandske beredskab vil blive støttet af Danmark. Vi har også bemærket, at der på denne finanslov ikke som sidste år figurerer udbytte fra Air Greenland. Det er godt. Det overskud, Air Greenland tjener, bør gå til de grønlandske passagerer via nye fly og billige billetter. Den nuværende ejerskabskonstruktion i Air Greenland er ikke optimal, og senest har SAS blokeret for køb af nye helikoptere til Sydgrønland. Det kan ikke være rigtigt, at SAS, som delvis er ejet af den danske stat, skal sidde som komplet passiv partner i vores flyselskab og forhindre os i at optimere vores trafikforhold. Jeg håber, finansministeren vil bruge sin indflydelse over for bestyrelsen i SAS i denne sag.

Kl. 16:25

Siumut har nu indfriet sit valgløfte og fremsat en række ændringsforslag til den berømte storskalalov om minedrift i Grønland, således at loven fremover vil sikre arbejdstagerne ordentlige forhold. Det er godt, fordi vi stadig forventer en stor udvikling på dette område i Grønland. NunaMinerals har lige gjort et virkelig lovende fund af guld i Sydgrønland. Rubinminen syd for Nuuk har deres ansøgning om udvindingstilladelse ude i høring i disse dage. Mineselskabet bag Kringlerne i Sydgrønland har netop indgivet deres ansøgning om tilladelse til udvinding af sjældne jordarter. Kvanefjeldsprojektet med specielle jordarter med uranindhold er også tæt på at aflevere en endelig ansøgning.

Siumut gik til valg på at ophæve nultolerancen og i stedet gøre uran til en mulig indtægtskilde for både Grønland og Danmark. Det agter vi at gennemføre, men vi gør ikke den ændring til reel handling, før mineselskaberne kan bevise, at de kan tage de uranholdige materialer ud af landet på helt betryggende vis, og først, når vi sam-

men med Danmark har skabt de nødvendige internationale kontrolforanstaltninger for handel med uran.

Erfaringer fra lignende projekter i Australien og Canada viser helt klart, at det er muligt at udvinde malmen fra sådanne miner uden problemer for miljøet eller befolkningen. Grønland kan med fordel lade sig inspirere af de sikkerhedsforanstaltninger, de to lande har indført.

Så er der stadig det store jernmineprojekt i bunden af Nuukfjorden. Deres ansøgning behandles i disse dage. Kommer dette projekt i gang, vil det betyde en fordobling af Grønlands BNP i mange år og dermed en ganske stor forbedring også af den danske finanslov.

Ved afslutningsdebatten konstaterede jeg, at statsministeren støttede mit forslag om, at vores regeringer bør arbejde sammen om at sikre de bedste internationale rådgivere, når Grønland skal indgå de endelige kontrakter med mineselskaberne. Jeg regner derfor med, at der er rum for sådanne initiativer i finansloven.

Jeg ser i det hele taget frem til øget aktivitet om erhvervssamarbejde og kommercielle investeringer i Grønland. Det er målet, at den nye kommission, som vore to regeringer har nedsat for at fremme dette samarbejde, er færdig næste år, og det er et fælles mål.

Der har for kort tid siden været afholdt et af de længste og bedste møder mellem rigsfællesskabets tre regeringsledere midt i en af de største kriser for rigsfællesskabet. På grundlag af EU's boykot af Færøerne er uenigheden der om Danmarks udmeldinger i IWC. En af styrkerne i mødet var, at de tre var enige om, hvad de var uenige om. Der skulle arbejdes konstruktivt med uenighederne fremover ved at styrke møderne mellem de tre regeringsledere. I Siumut ser vi det som en klar forståelse af vores nuværende regerings ønske om stadig stigende selvstændighed. Derfor fortsætter vi samarbejdet.

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke nogen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det finansministeren.

Kl. 16:29

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak for det. Inden jeg kommenterer ordførernes forskellige indlæg i dagens debat, vil jeg såmænd starte med at opridse hovedlinjerne i det, vi har diskuteret i dag, nemlig regeringens finanslovsforslag for 2014, som vi har valgt at kalde for »Vækst og balance«.

Ønsket om at skabe vækst og arbejdspladser har fra dag et været denne regerings højeste prioritet. I det forslag, der er fremsat, fortsætter vi med at holde hånden under den private beskæftigelse i 2014, som vi har gjort det hele vejen igennem krisen, mens vi har haft regeringsansvaret. Regeringens politik har understøttet 10.000 nye private job i 2012, 15.000 i 2013, og med finanslovsforslaget understøtter vi 15.000 private job i 2014. Selv om der også er mange danskere, der ikke har fået et job, har Danmark klaret sig bedre igennem de seneste kriseår end mange andre lande. Siden 2011 har ledigheden været stigende i eurozonen under ét, men udviklingen i ledigheden har ligget fladt i Danmark.

Regeringens politik er samtidig balanceret og har øje for helheden. Vi fører en ansvarlig økonomisk politik, der samtidig giver plads til, at vi investerer i vores velfærdssamfund. Regeringen fokuserer på at skabe arbejdspladser og på at hjælpe dem, som på trods af den økonomiske politik virkemidler alligevel ikke har kunnet få et arbejde. Det er senest sket gennem en mere fornuftig indfasning af den kortere dagpengeperiode. Samtidig har vi f.eks. med kontanthjælpsreformen stillet krav til både unge og voksne, samtidig med at vi har forbedret vores indsats for dem, der har det største behov for hjælp.

Dansk økonomi er i den situation, at vi har været hårdt ramt af krisen, særligt i 2012, og det er fortsat ind i 2013. Derfor har regeringen nedjusteret de samlede forventninger til væksten i indeværende

år, så der nu forventes en samlet vækst på 0,2 pct. i 2013. Det bygger, hvis man ser ned under tallene, på en forventet vækst i første halvår på -0,5 pct., mens vi til gengæld tror på en vis vækst i andet halvår. I 2014 forventer vi en vækst på 1,6 pct., og det er en fastholdelse af det, vi forventede i maj måned, da den seneste prognose fremkom.

Det første halvår af 2013 var sløjt, men med den udvikling, vi ser internationalt i form af højere forbrugerforventninger og med boligpriser, der mange steder stiger, tror vi på, at vendingen i dansk økonomi faktisk er ved at indtræde. Det bekræftes også af nationalregnskabsstallene for andet kvartal, som var lidt bedre end ventet. BNP voksede med 0,5 pct. i andet kvartal i forhold til første kvartal. Derfor vil jeg gerne slå fast, som jeg også har gjort det ved mange andre lejligheder, at vi fra regeringens side fornemmer et stemningskifte i dansk økonomi, men at vi selvfølgelig også stadig væk kun er på vej ud af den krise, vi har været i siden 2008. Derfor tilsiger den økonomiske situation, at vi fra politisk side handler for at understøtte økonomien, og derfor er det fortsat en hovedprioritet for regeringen, at vi sikrer vækst og arbejdspladser i Danmark.

Regeringen øgede allerede i 2012 de offentlige investeringer til det højeste niveau i 30 år. Med finanslovsforslaget øges investeringerne med i alt knap 3 mia. kr. i 2014 i forhold til niveauet for 2013. Det er et rekordhøjt anlægsniveau, og det bruges til at igangsætte en lang række konkrete bygge- og anlægsprojekter, herunder en række infrastrukturprojekter, bl.a. en ny Storstrømsbro, penge til nye super-sygehuse i hele landet og penge til bedre fysiske rammer i landets kommuner.

I 2014 er finanspolitikken tilrettelagt, med henblik på at vi understøtter vækst og beskæftigelse inden for en ansvarlig ramme. Vi skal ikke gamble med den høje tillid, der er til dansk økonomi, og vi skal ikke gamble med renten. Vi skal holde os inden for de krav, som EU-henstillingen, finanspagten og budgetloven stiller til dansk økonomi og til den økonomiske politik. I 2014 betyder det bl.a., at det såkaldte strukturelle underskud maksimalt må være på 0,5 pct. af BNP, og med forslaget til finansloven for 2014 lander vi på -0,4 pct., og det er at gå så langt, som vi kan, og som vi skal. Hvis vi øgede det budgetterede underskud helt ned til 0,5 pct., ville risikoen for, at vi faktisk lander på den forkerte side af strengen, være alt for stor. Der må og skal være en lille sikkerhedsmargen.

Kl. 16:34

Ud over den førte finanspolitik er renten jo lige nu lav, og det er godt for virksomheder og forbrugere, og den lempelige pengepolitik bidrager i sig selv til at sikre næsten 70.000 beskæftigede i 2014; det er job, som ikke ville være der uden en lempelig pengepolitik.

Med finanslovsforslaget er der plads til en balanceret vækst i de offentlige udgifter, og det bidrager til, at vi sikrer grundlaget for fremtidens velfærdssamfund. Finanslovsforslaget indeholder på den baggrund en række konkrete tiltag.

For det første tager vi hånd om fremtiden, ved at vi fortsætter den markante satsning på uddannelse og opkvalificering, der er blevet sat i system de senere år. Det har både betydning for den enkelte og for samfundet som helhed. Vi har løftet investeringerne i uddannelse og SU med 2,3 mia. kr. for 2013 og 2014, vi har indgået en bred aftale om en ambitiøs reform af folkeskolen med det mål at give alle elever et fagligt løft, og vi har lavet en SU-reform, som bidrager til at sikre, at de studerende kommer bedre og hurtigere gennem uddannelserne.

For det andet indeholder finanslovsforslaget et løft på sundhedsområdet, som bidrager til at skabe et sammenhængende og effektivt sundhedsvæsen for alle danskere. Vi afsætter med regionsaftalen 1,1 mia. kr. i 2014 til aktivitet på sygehusene, vi styrker med kommuneaftalen den forebyggende indsats i kommunerne, så vi bliver bedre til at tage fat om problemerne, før de opstår, og vi styrker forebyggelsen og øger ligheden i sundhedsvæsenet med det nye sundhedspolitiske udspil, sundhedsministeren har fremlagt.

For det tredje indeholder forslaget en række tiltag, som støtter dem, der virkelig har brug for det, de socialt mest udsatte danskere. Vi afsætter i alt 280 mio. kr. frem til 2017 til indsatsen for at hjælpe socialt udsatte børn og unge, herunder en forebyggende indsats mod fattigdom. Vi afsætter penge til en indsats mod vold inden for familien, og vi lægger op til at prioritere 344 mio. kr. i 2014 fra satspuljen til at løfte indsatsen for psykisk syge og handicappede.

Endelig fortsætter arbejdet for at sikre, at de fremtidige generationer kan opleve et grønt og bæredygtigt Danmark. Vi afsætter i alt 800 mio. kr. fra 2014 til 2017 til grøn omstilling. Det er penge, som i de kommende forhandlinger om finansloven skal udmøntes mere konkret. Der er prioriteret i alt 180 mio. kr. frem til 2017 i forbindelse med regeringens kemikaliehandlingsplan, og så er der midler fra det, der blev kaldt for den grønne pakke på sidste års finanslovaftale, som er udmøntet sammen med Enhedslisten.

Så vidt det forslag, vi har debatteret, og som regeringen har fremlagt til fri forhandling.

Lad mig prøve at vende mig mod de synspunkter, der så er fremkommet om finansloven for 2014 og den økonomiske politik i løbet af dagens debat. Først og fremmest synes jeg, der er grund til at sige tak til partiernes ordførere for en grundlæggende udmærket debat. Den har været udmærket, fordi den efter de standarder, vi kender og vel holder af i Folketinget, jo har været relativt konstruktiv og på tværs af velkendte uenigheder har illustreret, at dansk politik efter regeringsskiftet i langt højere grad er præget af samarbejde og en retning i den økonomiske politik, som evner at rumme langt flere og langt bredere hensyn, end hensynet var før regeringsskiftet. Men det har også været en udmærket debat, fordi den har gjort det muligt at komme lidt nærmere ind på de meget væsentlige spørgsmål, der med rette optager Folketinget i forhold til den økonomiske politik i disse år.

Lad mig starte med Enhedslisten og hr. Frank Aaen, som jo valgte at fokusere på en række af de emner, som Enhedslisten traditionelt sætter fokus på i forbindelse med de årlige finanslovforhandlinger. Det drejer sig om velfærd, forholdet for nogle af de mennesker i Danmark, der har det sværest, den grønne omstilling og naturligvis beskæftigelsen. Der er en række velkendte uenigheder mellem regeringen og Enhedslisten i den økonomiske politik, og det er på samme måde velkendt, at regeringen på en række områder inden for den økonomiske politik har indgået brede aftaler uden Enhedslistens medvirken. Det fører til debat, det fører til kritik, men det er der grundlæggende ikke noget unaturligt i. Jeg håber imidlertid for mit vedkommende på, at vi får en konstruktiv drøftelse af de muligheder, vi på finansloven for 2014 har for at gøre mere i forhold til en række af de mål og hensyn, regeringspartierne og Enhedslisten står sammen om at prioritere.

Kl. 16:39

Derefter synes jeg, det er rimeligt at gå lidt i dybden med partiet Venstre, der jo er i den helt særlige situation, at man har hovedansvaret for den økonomiske politik, der blev ført frem til regeringsskiftet, og samtidig indtager det i den sammenhæng lidt pudsige synspunkt, at netop den økonomiske politik, man selv førte og forsvarede med næb og klør, har ført til, at vores samfundsmodel har udviklet sig til at være en decideret belastning i forhold til vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne. Det er, synes jeg, relativt paradoksalt, og det er med rette jo også noget, regeringspartierne ordførere har valgt at fokusere på i løbet af debatten.

Venstres ordfører valgte selv i sit indlæg at sætte fokus på stemningen i dansk erhvervsliv og på det private arbejdsmarked, og jeg synes, det er værd at opholde sig en lille smule ved de signaler, der blev udsendt med den ordførertale, vi hørte fra Venstres ordfører. Jeg kunne ikke lade være med at hæfte mig ved den markante trang, ordføreren har, til at male et meget negativt billede af Danmarks økonomiske situation, af hele vores samfundsmodel og af fremtids-

udsigterne for virksomhederne og lønmodtagerne på det private arbejdsmarked. Det er jo så et synspunkt, der blev suppleret af signaler til de offentligt ansatte om, at deres indsats nærmest er til ulempe i forhold til vores fremtidige økonomiske udviklingsmuligheder i Danmark.

Man sad ovre på min plads nærmest tilbage med det indtryk, at Venstres ordfører reelt ærgrede sig over, at der er stadig flere tegn på, at vi har et positivt stemningsskifte i økonomien. Og jeg må grundlæggende sige, at den tilgang finder jeg meget lidt velovervejet, for Venstres ordfører kommer ikke uden om fakta, og faktum er jo, at regeringen har langt bedre styr på den økonomiske politik end den regering, ordføreren selv var medlem af. Faktum er, at konkurrenceevnen er forbedret efter regeringsskiftet, hvor den blev forværret før regeringsskiftet. Faktum er, at det for almindelige lønmodtagere bedre kan betale sig at arbejde med denne regerings skattepolitik end med den tidligere regerings skattepolitik.

Faktum er, at der er gjort mere for at forbedre erhvervslivets vilkår med den politik, vi har ført de sidste 2 år, end med den politik, der blev ført under borgerlig regeringsledelse de foregående 10 år. Faktum er, at vi samtidig har øget det offentlige investeringsniveau til det højeste i årtier ved at gennemføre beslutninger, som udløser massive investeringer i grøn omstilling til gavn for nogle af de danske virksomheder, der er globalt førende på det område, og at vi har løftet investeringerne i uddannelse til et rekordhøjt niveau. Og faktum er, at vi ikke på trods, men bl.a. på grund af vores egen økonomiske politik i dag er tættere på at trække os ud af krisen end på noget tidspunkt, dengang statsministeren i Danmark hed Lars Løkke Rasmussen.

Dertil kommer to andre træk ved indlæggene fra Venstres ordfører, som jeg synes det er værd at hæfte sig ved. For det første afviser partiet regeringens grundlæggende ønske om balance, og det er jo helt enkelt og ret grundlæggende: Regeringspartierne ønsker en økonomisk politik, som på en og samme gang omfatter flere hensyn. Vi tror, det er muligt, og vi synes, det er rimeligt at føre en økonomisk politik, der både fremmer vækst, konkurrenceevne og jobskabelse og værner om de mange værdier, der ikke bare kan måles i kroner og øre. Venstre afviser den politik. Man anser den ikke for mulig, og man ønsker den vel i grunden heller ikke, og der går, tror jeg, en af de fundamentale skillelinjer i dansk politik.

For det andet fik vi jo i dag endnu en gang skrevet et nyt kapitel i den snart meget lange føljeton om den økonomiske politik, som Venstre ikke længere kalder for nulvækst, og der synes jeg egentlig ordførerens præstation talte fuldstændig for sig selv: Ikke på et eneste tidspunkt blev regeringspartierne mange ellers helt enkle og helt konkrete spørgsmål besvaret. Ikke ét skridt blev der taget i retning af den konkretisering, som jo efterhånden efterlyses fra alle sider i Folketingssalen og i den offentlige debat uden for Christiansborg.

Kl. 16:43

Det fører mig videre til et par bemærkninger til præstationen fra oppositionens anden ledende kraft, nemlig Dansk Folkeparti og hr. René Christensen, og det var, synes jeg, en ganske bemærkelsesværdig ordførertale, vi fik dér. Den var jo kendetegnet ved, at den næsten udelukkende byggede på en række negative betragtninger om selve finanslovsforslaget og regeringens økonomiske politik. Meget, meget lidt blev der derimod sagt om Dansk Folkepartis egen økonomiske politik. Og det er vel næppe nogen tilfældighed, for som Socialdemokratiets ordfører meget klart gjorde opmærksom på i sit indlæg, er der nærmest ingen sammenhæng imellem de ønsker, Dansk Folkepartis ordfører fremfører i selskab med de øvrige borgerlige partier, og det, der siges, når man optræder i medierne på egen hånd.

Der er simpelt hen tale om det, man kalder for dobbeltkommunikation, to forskellige synspunkter om den samme sag, fremført i forskellige sammenhænge, alt efter hvem man optræder i selskab med,

og hvem man gerne vil behage – eller sagt mere direkte: Det hænger ikke sammen. For mens Dansk Folkeparti, da vi fremsatte finanslovsforslaget, talte meget om partiets ønsker i forhold til sundhed, ældrepleje, social dumping og hjælp til samfundets mest udsatte grupper, ja, så lagde man jo bagefter sammen med de partier, man ønsker at give regeringsmagten i Danmark, op til en finanslovsaftale, hvor de hensyn end ikke blev nævnt og ikke blev tilgodeset med så meget som én krone. Det er, synes jeg, en uholdbar og usammenhængende position, og den illustrerer vel fuldstændig klart, hvad man kan vente sig, hvis Dansk Folkepartis primære projekt, nemlig at give Venstre regeringsmagten, skulle lykkes.

I forhold til Liberal Alliance skal jeg gøre det meget kort. Ordføreren fremførte en lang række meget, meget velkendte synspunkter i sin ordførertale, og de ligger grundlæggende meget fjernt fra mit bilde af Danmarks situation og vores mulighed for at håndtere fremtidens økonomiske udfordringer. Derudover hæftede jeg mig ved, at Liberal Alliances ordfører i løbet af debatten har brugt mange kræfter på at gå i rette med den økonomiske politik, der bliver gjort gældende fra de andre borgerlige partier, dog sådan, at man, så vidt jeg noterede mig, holdt sig tilbage over for Dansk Folkeparti. Der blev afstanden til Liberal Alliance åbenbart simpelt hen for overvældende. Samlet set bidrager det vel til at sætte en tyk streg under indtrykket af en fuldstændig mangel på et samlet og sammenhængende borgerligt alternativ til regeringens økonomiske politik.

Endelig et par ord om indlæggene fra Det Konservative Folkeparti og hr. Mike Legarth, og her vil jeg egentlig gerne tilslutte mig de vurderinger, der dagen igennem er fremkommet fra regeringspartierne ordførere. Der er jo nogle åbenlyse og meget, meget grundlæggende uenigheder mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti, og det illustreres jo meget tydeligt, når man læser sig igennem den 2020-plan, De Konservative netop har fremlagt. Det er en plan, jeg forholder mig kritisk til, men det gør jeg jo på grundlag af nogle fuldstændig regulære politiske holdningsforskelle, som der er god grund til og gode muligheder for at debattere helt åbent og direkte, hvad jeg også jævnligt gør med hr. Mike Legarth.

Netop i den sammenhæng synes jeg at Det Konservative Folkeparti fortjener en grundlæggende anerkendelse for at lægge kortene på bordet. Det er et eksempel til efterlevelse for Venstre, som stadig og stadig mere markant skylder svar på helt fundamentale spørgsmål om partiets økonomiske politik, om kravet om nulvækst og dens konkrete konsekvenser. De svar har vi heller ikke fået i dag, men vi har fået en debat, som meget klart illustrerer, at spørgsmålet vil blive stillet igen og igen og igen i den kommende tid.

Jeg tror personligt ikke, at partiet Venstre kommer frem til valgdagen uden et klart svar, et svar, som er lige så klart og åbent som det, vi får fra Det Konservative Folkeparti, og som forholder sig til den kritik, der kommer, ikke bare fra regeringspartierne, ikke bare fra et væld af eksperter, men også fra netop Det Konservative Folkeparti, der meget klart tilkendegiver, at konsekvenserne af Venstres økonomiske politik er mere vidtrækkende, end partiet selv vedstår, og at det bør lægges klart frem før valget.

Jeg skal slutte her. Jeg vil sige tak for en god debat. Jeg ser frem til efterårets forhandlinger. Med afsæt i regeringens forslag er der mulighed for et konstruktivt forløb, og der er grundlag for, at Danmarks finanslov for 2014 flytter os fremad i retning af både vækst og balance.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en række ordførere, der har bedt om korte bemærkninger, og vi har 1 time til rådighed i den her runde. Den første er hr. Peter Christensen fra Venstre.

Kl. 16:48

Peter Christensen (V):

Finansministeren vælger at bruge sin taletid til at stå og gengive en debat – oven i købet på forkert vis. Det vil jeg ikke gå nøjere ind i. Jeg synes, det siger alt om finansministerens niveau i dag. Heldigvis oplever vi jo en gang imellem, at niveauet godt kan være højere, og at resultaterne dermed også kan være konstruktive.

Mit spørgsmål og det, jeg er optaget af, er, hvad mulighederne er for Venstre til at komme ind og få indflydelse på finansloven – og dermed se lidt igennem alt det, der blev sagt. Helt konkret: Hvad er mulighederne?

Man kan se i finansloven, at der er sat en række udisponerede midler af, der kan forhandles. Mit spørgsmål til regeringen er: Er de penge øremærket til offentlige udgifter, eller kan de også disponeres til f.eks. skattelettelser? Og nu spørger jeg ikke til, hvad regeringen vil, men om der er nogle tekniske ting til hinder for, at pengene kan bruges til skattelettelser.

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Finansministeren.

Kl. 16:49

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men jeg forstår sådan set godt, at Venstres ordfører ikke har lyst til at gå ind i de ting, der blev rejst i mit indlæg. Det synes jeg har sin helt egen naturlige forklaring.

I forhold til det, der spørges til rent teknisk: Jamen det er, som alle ved, rent teknisk sådan, at de reserver, der er afsat, kan disponeres, sådan som man aftaler sig til det – sådan som et flertal i Folketinget i medfør af de aftaler, vi måtte lave om vores finanslov, bliver enige om det. Og det må vi så tage ved forhandlingsbordet.

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 16:49

Peter Christensen (V):

Så det er altså ikke sådan, at de penge er bundet til og skal indgå i et niveau på 0,5 pct. i offentligt forbrug – og at det dermed vil umuliggøre, at man vil kunne flytte pengene til skattelettelser?

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Finansministeren.

Kl. 16:50

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Så vidt jeg ved, nævner hverken grundloven eller budgetloven noget som helst om en bestemt højde af det offentlige forbrug. Det er jo et politisk valg og et politisk spørgsmål, hvordan vi stiller os der – og at det i øvrigt foregår ansvarligt og foregår inden for de rammer, vi har valgt at binde os til. Og der tror jeg så at der er nogle grundlæggende uenigheder mellem Venstre og regeringen. Det er der ingen tvivl om, og det er jo fremkommet her i dag. Det, jeg bare stille appellerede til – og det kan jo godt være, at ordføreren opfatter det som værende under niveau – er, at man fra Venstres side lægger tingene lige så åbent frem, som alle andre partier i Folketinget har gjort det.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Så er det hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.

- Kl. 16:50
Ole Birk Olesen (LA):
 Regeringen agter at øge det offentlige forbrug frem til 2020 med ca. 20 mia. kr. Det er det seneste tal, der er kommet ud.
 Kan finansministeren bekræfte, at to tredjedele af de 20 mia. kr. skal komme fra boligejerne i form af en forhøjet grundskyld, som vil stige med 13,7 mia. kr. frem til 2020 – altså, boligejerne skal med 13,7 mia. kr. i øget grundskyld betale to tredjedele af det øgede offentlige forbrug på 20 mia. kr., som regeringen planlægger?
 Kl. 16:51
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
 Finansministeren.
 Kl. 16:51
- Finansministeren (Bjarne Corydon):**
 Jeg har ikke de tal present, men de kan da oversendes, hvis spørgeren vil gøre sig den ulejlighed at stille et § 20-spørgsmål om det.
 Skattepolitikken, for så vidt angår boligejerne, er jo forankret i en politisk aftale bredt i Folketinget mellem regeringspartierne, Venstre og Det Konservative Folkeparti, og det ligger fast i fuldstændig samme form og på fuldstændig samme måde, for så vidt angår grundskylden, som tilfældet var under borgerlig regeringsledelse.
 Kl. 16:51
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
 Hr. Ole Birk Olesen.
 Kl. 16:51
- Ole Birk Olesen (LA):**
 Jeg kan så oplyse, at begge tal kommer fra svar fra finansministeren, som finansministeren har sat sit navn under inden for de seneste par måneder, så derfor er de jo nok rigtige.
 Vil finansministeren så forholde sig til, om det egentlig er rimeligt at pålægge ganske almindelige boligejere i Danmark at skulle betale så stor en ekstraregning, bare fordi finansministeren og regeringen ikke kan holde måde med det offentlige forbrug?
 Kl. 16:52
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
 Finansministeren.
 Kl. 16:52
- Finansministeren (Bjarne Corydon):**
 Jeg skal undskyldte, at jeg ikke har alle de spørgsmål, hr. Ole Birk Olesen stiller til Finansministeriet, i fuldstændig frisk og klar erindring. Det beklager jeg selvfølgelig. Der bliver givet svar på alt det, der bliver spurgt om, og svaret skal nok være, som det bliver refereret.
 Skattepolitikken, for så vidt angår boligejerne, er aftalt meget bredt i Folketinget, og det skaber en grundlæggende stabilitet omkring de forhold hele vejen til 2020. Det tror jeg er en af årsagerne til, at vi faktisk i øjeblikket ser en positiv udvikling på boligmarkedet i dele af landet.
 Kl. 16:52
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
 Tak. Så er det hr. Frank Aaen fra Enhedslisten.
 Kl. 16:52
- Frank Aaen (EL):**
 En af de ting, vi har noteret os ved finanslovsforslaget, er, at når regeringen går ind i sit tredje regeringsår, så er beskæftigelsen i 2014 ifølge regeringens egen prognose lavere, end da regeringen kom til. Hvis man for regeringens tredje regeringsår tilsvarende ser, hvordan det er gået med ansættelser inden for velfærden, viser det sig, at der i 2014 ifølge regeringens egen prognose er færre, end da regeringen kom til.
 Er det ikke ret dårligt af en regering, der kom til for at styrke velfærden og for at øge beskæftigelsen?
 Kl. 16:53
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
 Finansministeren.
 Kl. 16:53
- Finansministeren (Bjarne Corydon):**
 Det kan jeg ikke medgive hr. Frank Aaen. Jeg synes jo, at beskæftigelsen er for lav og at arbejdsløsheden er for høj. Det kan der ikke være nogen som helst tvivl om. Det tror jeg i øvrigt vi er enige om. Mon ikke i virkeligheden alle Folketingets partier er enige om det?
 Det, vi skal vurdere, er jo: Hvad har vi gjort for at ændre på den situation? Hvad er det for nogle betingelser, vi har arbejdet med? Hvordan ser det ud i Danmark sammenlignet med andre lande? Og der kan man godt diskutere forskellige initiativer; man kommer bare ikke uden om, at regeringen har gjort ganske meget for at sikre, at vi holder hånden under den private beskæftigelse i Danmark.
 Det har ført til, at ledigheden er blevet holdt på et – om man så må sige – fladt niveau i Danmark, mens den er steget i resten af Europa. Og der er udsigt til, at vi, hvis vi fortsætter en fornuftig økonomisk politik, gradvis kan rykke os fri af det, der har holdt os nede så længe.
 Kl. 16:54
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
 Hr. Frank Aaen.
 Kl. 16:54
- Frank Aaen (EL):**
 Jo, men regeringen bliver jo målt på resultatet af den samlede indsats, og når det ser sådan ud, som det gør inden for velfærden, så er det, fordi der er fyret ganske mange mennesker ude i kommunerne. Når det ikke er blevet bedre med beskæftigelsen i den private sektor, som også optager os meget, så er det jo, fordi der ikke er taget initiativer nok.
 Det er bare det, jeg prøver at spørge regeringen om: Kunne det ikke gøres lidt bedre? Altså, kunne det ikke være regeringens ambition, at når man går til valg næste gang, så kan man sige: Vi har alligevel løftet noget i forhold til situationen, da vi kom til?
 Kl. 16:54
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
 Finansministeren.
 Kl. 16:54
- Finansministeren (Bjarne Corydon):**
 Regeringens ambition er at løse Danmarks problemer og at løse alle de problemer, der møder os, både i forhold til vores velfærd, i forhold til vores beskæftigelse og i forhold til vores vækst, og få løsningerne til at hænge sammen. Og vores ambition er selvfølgelig, når vi går til valg næste gang, at kunne vise danskerne, at det er der gjort en indsats i retning af, som faktisk virker under de betingelser, som ingen af os her jo kan sige os fri for at vi må leve under – også i forhold til den internationale økonomi, det, der sker Europa osv. osv.
 Kl. 16:55
- Tredje næstformand (Camilla Hersom):**
 Tak. Så er det hr. Mike Legarth for Det Konservative Folkeparti.

Mike Legarth (KF):
Finansministeren har i sit finanslovsforslag lagt op til, at der skal fremrykkes nogle infrastrukturprojekter i milliardklassen. Og det er jo ikke et helt tosset forslag, for det giver selvfølgelig en effekt. Men er vi ikke enige om, at når der er tale om den slags projekter, skal der planlægges, og det skal i udbud, og vi kan ikke være helt sikre på, at det bliver danske virksomheder og danske arbejdere, der får opgaven? Kan det lade sig gøre, at vi her under forhandlingerne om næste års finanslov får flyttet pengene på en måde, så vi bruger dem målrettet på danske virksomheder og i højere grad sikrer, at danske arbejdere får del i pengene, og at vi får dem brugt her og nu, så vi får gjort noget ved den vækst, som ikke rigtig vil komme i gang? Er det en mulighed?

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Finansministeren.

Kl. 16:56

Finansministeren (Bjarne Corydon):
Nu har jeg faktisk grundlæggende respekt for hr. Mike Legarth, selv om jeg jo er uenig med ordføreren på en lang række punkter. Men lige her må jeg sige, at der var da i hvert fald to overraskelser i løbet af det meget korte indlæg.

Altså, jeg har ikke opfattet Det Konservative Folkeparti som værende indstillet på faktisk at støtte regeringens ønske om endnu højere offentlige investeringer på næste års finanslov. Hvis det er holdningen, er det da nyt og godt.

Jeg har sådan set heller ikke hørt Det Konservative Folkeparti være specielt interesseret i den dagsorden, regeringen har rejst om at bekæmpe social dumping. Det var i hvert fald ikke noget, man gjorde noget ved, da man havde regeringsansvaret i de 10 år, der gik forud for regeringsskiftet. Så det er i givet fald to nye meldinger – i hvert fald for mig.

Kl. 16:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:56

Mike Legarth (KF):
Begge meldinger er – måske sådan bevidst – misforstået. Lad det nu ligge.

Jeg spurgte til, om man kunne flytte fokus fra det ene til det andet. Det forstod jeg svaret på.

Så vil jeg gerne have et reaktion på, at statsgælden jo er vokset. Den kom med finanskrisen, og den gæld har regeringen så arvet. Nu har regeringen siddet i 2 år, og selv om man arvede noget, så er den steget med 100 mio. kr. om dagen siden, og det vil den blive ved med at gøre. Det er selvfølgelig et problem, og det vil jeg gerne spørge finansministeren, om finansministeren er enig i, at det er på tide, at vi sætter os ned omkring bordet og får disponeret en afbetalingsprofil, så gælden ikke bliver ved med at stige i den takt. Det er et helt konstruktivt forslag.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Finansministeren.

Kl. 16:57

Finansministeren (Bjarne Corydon):
Jamen det kan vi gøre lynhurtigt, ved at vi mødes og samlet tilslutter os regeringens 2020-plan, som jo er holdbar, sådan at hvis vi regner langt frem, kan man se, at der er balance mellem udgifter og indtæg-

ter i dansk økonomi, hvilket jeg bestemt tror at alle Folketingets partier anerkender. Det gør de økonomiske vismænd jo også, så hvorfor skulle man være uenig i det? Dertil har vi lavet en budgetlov, som sikrer, at vi holder os inden for nogle ansvarlige rammer, og den har vi også aftalt bredt. Så det møde tager jeg gerne initiativ til; det kan afholdes lynhurtigt.

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Så er det hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:58

René Christensen (DF):
Tak. Først vil jeg sige tak til ministeren for redegørelsen om finansloven. Redegørelsen om, hvordan forhandlingerne er gået i dag, er gået knap så godt. Der må jeg sige, at man ikke skal skrive talepapiret, før man har været i Folketingssalen. Dansk Folkeparti var vel nærmest det eneste parti, der var lidt begejstret for nogle tiltag i finansloven – faktisk mere end regeringspartierne egne finansordførere var. Men lad det nu ligge.

Det, jeg gerne vil spørge om, er egentlig, om ministeren ikke kan løfte sløret for, hvordan man vil finde de 12 mia. kr., som også står i finanslovsforslaget, til en modernisering af den offentlige sektor. Og der er 6 år tilbage til 2020. Kan ministeren ikke løfte sløret for, hvad det er for opgaver, der skal laves anderledes?

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Finansministeren.

Kl. 16:58

Finansministeren (Bjarne Corydon):
Det må være svært med den der dobbeltkommunikation, som Dansk Folkeparti står for, når man så er i Folketingssalen og både skal prøve at sende signaler i retning af regeringen og de andre borgerlige partier. Det gør det vanskeligt, og det synes jeg også godt man kunne høre i løbet af i dag.

I forhold til de 12 mia. kr. er det jo sådan med dem, at de ikke disponeres i finanslovsforslaget. Der disponeres penge, som i forvejen er finansieret helt og fuldt. Og det, der så er ved siden af det, er en ambition fra regeringens side om at frigøre 12 mia. kr., som vi kan bruge prioriteret på bedre velfærd i de kommende år. Og det svarer til 0,3 pct. af de offentlige budgetter, og det mener jeg er en overkommelig opgave. Og vi har jo en Produktivitetskommission, der netop har givet endnu et bidrag til at hjælpe os i retning af faktisk at løse den opgave.

Kl. 16:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. René Christensen.

Kl. 16:59

René Christensen (DF):
Tak. Det vil så sige, at når regeringen skriver i forslaget her, at regeringen har en ambition om, at den offentlige sektor skal slankes for 12 mia. kr., som skal frigives til andre ting, så har man ikke nogen anelse om, hvordan man skal gøre det. 12 mia. kr. er jo, når man kigger på budgettet som helhed, 0,3 pct. – det er rigtigt, det redegjorde ministeren for – men det svarer jo faktisk til omsætningen i fire mellemstore danske kommuner. Så 12 mia. kr. er jo et relativt stort beløb. Derfor kunne det da være interessant, både for os og for dem, der lytter med her, at vide, hvad det er, ministeren tænker på at man kan gøre smartere inden for en 6-årig periode for 12 mia. kr.

Kl. 17:00

Kl. 17:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Finansministeren.

Kl. 17:00

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Man kan gøre rigtig mange ting smartere, og vi kan også godt tage en politisk debat om det. Men vi bliver nødt til at behandle hinanden sådan, at der er styr på det faktuelle, når vi debatterer i Folketingssalen. Og der er ikke tale om nogen slankning af den offentlige sektor. Der er tale om at effektivisere for 12 mia. kr., som man så frigør til at investere i bedre velfærd. Det er vores politik. Og hvis det tema interesserer Dansk Folkeparti og hr. René Christensen, og det bør det gøre, så må man da sandelig være overdrevent meget interesseret i at høre, hvordan opgaven skal løses af de partier, man ønsker at placere på regeringsbænken. For der går ambitionen jo langt, langt videre, og konkretiseringer er fuldstændig fraværende.

Kl. 17:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Tak. Hr. Erling Bonnesen, Venstre.

Kl. 17:00

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Finansministeren nævnte selv, at man nu skulle til at følge op på Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger, og deri ligger jo også de berømte vandplaner. Som det ligger nu, har det den store konsekvens, at meget store landbrugsarealer vil ryge ud af drift – så kan man ikke dyrke arealerne, så kan man ikke fodre så mange slagtesvin, og dermed vil det også lukke flere slagteriarbejdspladser. Vil finansministeren sikre, at gennemførelsen af de her berømte natur- og vandplaner ikke kommer til at koste arbejdspladser, heller ikke i fødevarersektoren?

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Finansministeren.

Kl. 17:01

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er jo aktuelt en proces i forhold til at revidere de pågældende vandplaner, som foregår i miljøministerens regi, og der er jeg ikke aktuelt opdateret på status for det arbejde. Det pågik jo også under den tidligere borgerlige regering; der arbejdede man med det her. Og det er selvfølgelig et hensyn, vi skal tage, at vi skal passe på vores miljø og passe på vores muligheder for at have vækst og udvikling, også i landbrugserhvervet. Det er i øvrigt et hensyn, vi også varetog i forbindelse med vækstplanen.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:01

Erling Bonnesen (V):

Selvfølgelig skal vi passe på miljøet – det er vi alle sammen interesseret i. Men de gamle vandplaner blev jo underkendt. Så er det korrekt, at de har været i høring, og det er så nu, de skal behandles. Og så er det også nu, finansministeren burde interessere sig for at få sagt, at vi skal sikre, at gennemførelsen af dem ikke kommer til at koste en eneste dansk arbejdsplads, heller ikke i slagterisektoren.

Kl. 17:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Finansministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Som jeg hører røster fra Landbrug & Fødevarer, var det ikke det, man sagde om den miljø- og vandpolitik, der blev ført af Venstre i sin tid. Men det kan man jo selv tage en drøftelse med Landbrug & Fødevarer om.

I øjeblikket er man i hvert fald ved at lave en revision af de her planer, og det har jeg al mulig tillid til vil foregå fuldstændig sagligt.

Kl. 17:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til finansministeren. Er der andre medlemmer, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:02

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 1. oktober 2013, kl. 12.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

:
Mødet er hævet. (Kl. 17:03).